

ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
จังหวัดปัตตานี

Factors Affecting the Successful Implementation of “Moderate Class,
More Knowledge” Policy in Schools under the Primary Educational
Service Area Offices in Pattani Province

ธิดารัตน์ จีรัง

Thidarat Jeerung

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Education in Educational Research and Evaluation
Prince of Songkla University

2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี

ผู้เขียน นางสาวธิดารัตน์ จีรัง

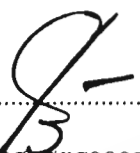
สาขาวิชา การวิจัยและประเมินผลการศึกษา

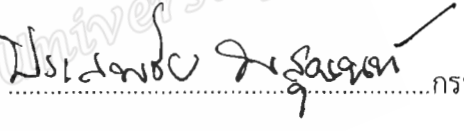
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

 (รองศาสตราจารย์ ดร.อาพีพี ลาเต๊ะ)

คณะกรรมการสอบ

ประธานกรรมการสอบ
 (รองศาสตราจารย์ ดร.วุฒิชัย เนียมเทศ)

กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพชัย พสุนนท์)

กรรมการ
 (ดร.มัทธิ เวตราแม)

กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ดร.อาพีพี ลาเต๊ะ)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้เป็น
 ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและ
 ประเมินผลการศึกษา

 (ศาสตราจารย์ ดร.ดำรงศักดิ์ ฟารุ่งแสง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาพีพี ลาเต๊ะ)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ.....

(นางสาวธิดารัตน์ จีรัง)

นักศึกษา

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นางสาวธิดารัตน์ จีรัง)

นักศึกษา

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี
ผู้เขียน	นางสาวธิดารัตน์ จีรัง
สาขาวิชา	การวิจัยและประเมินผลการศึกษา
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการปฏิบัติการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี 2) ศึกษาปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน และปัจจัยในกลุ่มนักเรียนที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือครูผู้สอนจำนวน 248 คน นักเรียนจำนวน 505 คน รวม 748 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ ได้แก่ระยะที่ 1 ใช้แบบบันทึกกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ระยะที่ 2 ใช้แบบสอบถามปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการศึกษาสภาพการปฏิบัติการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนนำร่องในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จำนวน 35 แห่ง ในภาพรวมโดยจำแนกตามกิจกรรมการพัฒนา พบว่า จำนวนกิจกรรมที่พัฒนาทักษะด้านใดด้านหนึ่งของโรงเรียนนำร่องทุกเขตพื้นที่ที่มีสัดส่วนของการจัดกิจกรรมพัฒนาสมองมากที่สุด รองลงมาเป็นกิจกรรมที่พัฒนาทักษะ 2 ด้านมีสัดส่วนของการจัดกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) และกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ/ทักษะชีวิต และกิจกรรมที่พัฒนาทักษะทั้ง 3 ด้านมีสัดส่วนของการจัดกิจกรรมพัฒนาสมอง และกิจกรรมพัฒนาจิตใจ และกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ/ทักษะชีวิต ตามลำดับ

ระยะที่ 2 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น พบว่า 1) ในกลุ่มครูผู้สอนตัวแปรทั้ง 5 ปัจจัยร่วมกันทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ได้ร้อยละ 70.00 โดยปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู สามารถทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มากที่สุด รองลงมาปัจจัยการประเมินผลและติดตาม

ผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ตามลำดับ 2) ในกลุ่มนักเรียน พบว่า ตัวแปรทั้ง 5 ปัจจัยร่วมกัน ทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยปัจจัยความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อน สามารถทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มากที่สุด รองลงมา ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ และปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ตามลำดับ

Prince of Songkla University
Pattani Campus

Thesis Title	Factors Affecting the Successful Implementation of “Moderate Class, More Knowledge” Policy in Schools under the Primary Educational Service Area Offices in Pattani Province
Author	Miss Thidarat Jeerung
Major Program	Educational Research and Evaluation
Academic Year	2018

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) to examine states of implementation of “Moderate Class, More Knowledge” policy in schools under the primary educational service area offices in Pattani province 2) to study the factors in a group of teachers and students affecting the successful implementation of “Moderate Class, More Knowledge” policy in schools under the primary educational service area offices in Pattani province. The sample were 748 persons divided into 248 teachers and 505 students with multi-stage random sampling. Research instrument including activities form of “Moderate Class, More Knowledge” as Phase I and the questionnaire of factors affecting the successful implementation of “Moderate Class, More Knowledge” policy in schools under the primary educational service area offices in Pattani province as Phase II.

The analysis results showed

In Phase I, the results of practical activities of “Moderate Class, More Knowledge” in pilot school of Pattani province were; all of three area offices operated only thbrain development activities with high prorportion, foolowed by the brain and skill development activities, the brain, skill, and and value development activities, respectively.

In Phase II, the results of a hieranchical multiple regression analysis found that 1) all five variables among teachers could have predicted successful implemantation of “Moderate Class, More Knowledge” equal to 70.00 percent.

If found that the factors of the ability to organize activities of a teacher. Valuable to predict successful implementation of “Moderate Class, More Knowledge” followed by factors for evaluation and follow learners, factors of participation of those involved, factors of executive in policy. And factors of executive leadership respectively. 2) all five variables among students could have predicted successful implementation of “Moderate Class, More Knowledge” equal to 71.10 percent. If found that friend relationship factors valuable to predict successful implementation, followed by activities satisfaction factors, self confidence factors, behavioral in pursuing learning factors, good attitude to activities factors, respectively.

*Prince of Songkla University
Pattani Campus*

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความเมตตาช่วยเหลือเอาใจใส่อย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.อาฟีฟ ลาเต๊ะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่กรุณาดูแลให้คำแนะนำ คำปรึกษา ข้อคิดเห็นตลอดจนตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดีตลอดมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วุฒิชัย เนียมเทศ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.มัยดี แวดราแม กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพชัย พสุนนท์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่ได้ให้แนวคิดและคำแนะนำเพิ่มเติม จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ประจำภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา รวมทั้งอาจารย์และผู้รู้หลายท่านที่มีได้เอ่ยนามไว้ ณ ที่นี้ ที่ได้ให้แนวคิดและประสิทธิประสาทวิชาให้ผู้วิจัยมีความรู้พื้นฐานอันเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ได้สำเร็จ

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาช่วยเหลือ และเสียสละเวลาในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 เขต 2 และเขต 3ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียนและคณะครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานีทุกท่าน ที่กรุณาอำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร เพื่อนร่วมงาน และขอบคุณกำลังใจจากเพื่อนร่วมรุ่นสาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ตลอดจนรุ่นพี่ รุ่นน้อง ที่คอยให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือเมื่อผู้วิจัยประสบปัญหาจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ท้ายที่สุดเหนือสิ่งอื่นใด ขอขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวอย่างสุดซึ้งที่เป็นกำลังใจ และให้การสนับสนุนช่วยเหลือในทุกๆ ด้าน รวมทั้งญาติพี่น้องที่เป็นกำลังใจให้และให้การช่วยเหลือเป็นอย่างดีเสมอมา

ธิดารัตน์ จีรัง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(5)
ABSTRACT	(6)
กิตติกรรมประกาศ	(9)
สารบัญ	(10)
รายการตาราง	(12)
รายการภาพประกอบ	(13)
บทที่	
1 บทนำ	
ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา	1
คำถามวิจัย	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
สมมุติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
นโยบายโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	11
ทฤษฎีการเรียนรู้ที่สนับสนุนแนวคิด “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	12
การขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	14
แนวทางการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	18
ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จ	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	46
3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและตัวอย่างระยะที่ 1	59
เครื่องมือในการวิจัย	60
การเก็บรวบรวมข้อมูล	61

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและตัวอย่างระยะที่ 2	61
เครื่องมือในการวิจัย	65
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย	70
การเก็บรวบรวมข้อมูล	72
การวิเคราะห์ข้อมูล	73
4 ผลการวิจัย	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระยะที่ 1	74
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระยะที่ 2	85
5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	165
อภิปรายผล	175
ข้อเสนอแนะ	189
บรรณานุกรม	190
ภาคผนวก	197
ประวัติผู้เขียน	236

รายการตาราง

ตาราง		หน้า
1	สรุปปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็กลุ่มครูผู้สอน และกลุ่มนักเรียน	74
2	จำนวนโรงเรียนนำร่องที่จัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	75
3	จำนวนประชากรที่ศึกษา โรงเรียนที่นำร่องตามนโยบายทั้งหมด 35 โรงเรียน	78
4	จำนวนโรงเรียนที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย จำแนกตามขนาดโรงเรียน	80
5	จำนวนโรงเรียนที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย แบ่งตามสัดส่วน	81
6	ร้อยละของโรงเรียนนำร่องแบ่งเป็นตามขนาดโรงเรียน	91
7	ร้อยละของกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนนำร่อง	92
8	ร้อยละของจำนวนกิจกรรมที่มีการพัฒนาทักษะด้านใดด้านหนึ่ง	93
9	ร้อยละของจำนวนกิจกรรมที่มีการพัฒนาทักษะ 2 ด้าน	94
10	ร้อยละของจำนวนกิจกรรมที่มีการพัฒนาทักษะ 3 ด้าน	95
11	ร้อยละของจำนวนกิจกรรมที่มีการพัฒนาทักษะ 4 ด้าน	96
12	กิจกรรมของโรงเรียนนำร่อง สังกัดสำนักงานงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1	98
13	กิจกรรมของโรงเรียนนำร่อง สังกัดสำนักงานงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 2	98
14	กิจกรรมของโรงเรียนนำร่อง สังกัดสำนักงานงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 3	100
15	จำนวนและร้อยละ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	102
16	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการปฏิบัติตามนโยบายของครูผู้สอน	106
17	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู	107
18	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการประเมินผลและติดตามผู้เรียน	108
19	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง	109
20	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร	110
21	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร	111
22	ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นในกลุ่มครูผู้สอน	112
23	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในกิจกรรมพัฒนาแต่ละด้านของครูผู้สอน	118
24	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของครูผู้สอนในด้านกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)	119

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า	
25	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของครูผู้สอนในด้านกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)	120
26	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของครูผู้สอนในด้านกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand)	121
27	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของครูผู้สอนในด้านกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)	122
28	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านกิจกรรมพัฒนาความสุขของผู้เรียน (Happiness)	123
29	การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นของปัจจัยที่ส่งผลต่อกิจกรรมการพัฒนา ในกลุ่มครูผู้สอน	124
30	จำนวน และร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	145
31	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการปฏิบัติตามนโยบายของกลุ่มนักเรียน	146
32	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม	147
33	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้	147
34	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม	148
35	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	149
36	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	149
37	การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นของปัจจัยในกลุ่มนักเรียน	150
38	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในกิจกรรมพัฒนาในแต่ละด้าน ของกลุ่มนักเรียน	155
39	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนในด้านกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)	156
40	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนในด้านกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)	157
41	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนในด้านกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand)	157
42	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนในด้านกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)	18
43	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านกิจกรรมพัฒนาความสุขของผู้เรียน (Happiness)	159
44	การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นของปัจจัยที่ส่งผลต่อกิจกรรมการพัฒนา ในกลุ่มนักเรียน	160

รายการภาพประกอบ

ภาพ		หน้า
1	แผนภาพกรอบแนวคิดการวิจัย	7
2	แผนภาพกรอบแนวคิดการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะผู้เรียนใน 4 ด้าน	29
3	แผนภาพการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย	30
4	แผนภาพการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรในกลุ่มครูผู้สอนที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี	111
5	ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรกลุ่มครูผู้สอนที่ส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)	125
6	ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรกลุ่มครูผู้สอนที่ส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)	128
7	ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรกลุ่มครูผู้สอนที่ส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)	132
8	ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรกลุ่มครูผู้สอนที่ส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)	135
9	ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรกลุ่มครูผู้สอนที่ส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน (Happiness)	139
10	แผนภาพการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรในกลุ่มนักเรียนที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี	149
11	ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรในกลุ่มนักเรียนที่ส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)	161
12	ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรในกลุ่มนักเรียนที่ส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)	164

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพ		หน้า
13	ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปร ในกลุ่มนักเรียนที่ส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)	167
14	ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปร ในกลุ่มนักเรียนที่ส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)	170
15	ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปร ในกลุ่มนักเรียนที่ส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน (Happiness)	173

Prince of Songkla University
Pattani Campus

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรอบวิสัยทัศน์ด้านการศึกษาเพื่อเตรียมนักเรียนให้พร้อมเข้าสู่การเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 เรื่องของจิตสำนึกต่อโลก ความรู้พื้นฐานด้านพลเมือง ความรู้พื้นฐานการประกอบสัมมาอาชีพ สุขภาพและสิ่งแวดล้อม และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 อันได้แก่ ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี ทักษะการทำงาน ทักษะชีวิต (กับครอบครัว โรงเรียน ชุมชน รัฐ และประเทศชาติ) รัฐบาล จึงกำหนดแนวทางการปฏิรูปการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมนโยบายหนึ่ง คือ การปรับลดเวลาเรียนของเด็กให้น้อยลง เป็นการลดเวลาเรียนแต่เพิ่มเวลารู้ โดยการปรับลดชั่วโมงเรียนของบางวิชาให้น้อยลง แต่ต้องไม่กระทบเนื้อหาหลักที่เด็ก ๆ ควรเรียนรู้ ครูต้องปรับบทบาทจากผู้ถ่ายทอด เปลี่ยนมาเป็นผู้ชี้แนะวิธีการค้นคว้าหาความรู้เพื่อพัฒนานักเรียนให้สามารถแสวงหาความรู้และประยุกต์ใช้ทักษะต่าง ๆ และปรับบูรณาการให้ครบถ้วนอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และกำหนดให้สถานศึกษาต้องจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ให้นักเรียนอย่างหลากหลาย เพื่อเพิ่มพูนทักษะการคิดวิเคราะห์ ความมีน้ำใจต่อกันการทำงานเป็นทีม กระตุ้นให้นักเรียนได้ค้นหาศักยภาพและความชอบของตนเอง “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เป็นกรอบวิสัยทัศน์ด้านการศึกษาของไทย (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2558 : 1 - 2)

โดยกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ซึ่งเริ่มดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 และหลังจากนี้จะดำเนินการในสถานศึกษาทุกแห่งในปีการศึกษา 2559 เน้นเป้าหมายการพัฒนา กิจกรรมประกอบด้วยการพัฒนาสมอง (Head) การพัฒนาจิตใจ (Heart) การพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) และการพัฒนาสุขภาพ (Health) ที่เชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สมรรถนะสำคัญของนักเรียน 5 ประการ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน 8 ประการ พัฒนาทักษะการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 และแนวการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (PISA) การจัดการเรียนรู้ผู้สอนควรลดบทบาทจากผู้ให้ความรู้ เป็นการให้นักเรียนเรียนรู้ ด้วยวิธีการลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 : 17) ซึ่งมีแนวทางคือ ให้โรงเรียนจัดการเรียนรู้ตามโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาภายในเวลา 14.30 น. ส่วนเวลาหลังจากนั้นให้จัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ภายใต้การดำเนินการของสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา และสถานศึกษาสังกัดอื่น ให้พิจารณาดำเนินการตามบริบทและความพร้อมของสถานศึกษาแต่ละแห่ง (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2558 : 1 - 2)

กรมวิชาการ (2543 : 7) กล่าวถึง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จว่า การที่สถานศึกษาสามารถวิเคราะห์ศักยภาพของตนเอง การรู้จักขีดความสามารถของตนเองในการดำเนินงานหรือแนวทางอื่น ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จสถานศึกษา จะต้องศึกษาข้อมูลของตนเองในด้านต่าง ๆ แล้วนำมาประเมินความสามารถของตนเอง นำข้อมูลนั้นมาหาจุดแข็งและจุดอ่อน (Strength and Weakness) ของสภาพแวดล้อมภายใน โอกาสและอุปสรรคจากสภาพแวดล้อมภายนอก (Opportunity and Threats) แล้วสรุปเป็นภาพรวมว่าโรงเรียนมีศักยภาพในเรื่องใด สามารถนำไปปฏิบัติได้เป็นอย่างดีและมีโอกาสสำเร็จ ในขณะที่เดียวกันก็ให้พิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่จะส่งผลในการดำเนินงานของโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จ เพื่อเป็นข้อมูลในการเลือกแนวปฏิบัติในการพัฒนาต่อ โดยยึดหลักว่าปัจจัยทุกอย่างที่อยู่ภายในการควบคุมของสถานศึกษาเป็นสภาพแวดล้อมภายใน สิ่งใดเป็นจุดการพัฒนา สิ่งใดเป็นจุดแข็งของสถานศึกษาที่ควรดำรงไว้หรือเพิ่มพูนศักยภาพ หากสถานศึกษานำปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวถึงมาร่วมกันพิจารณาโดยละเอียดถึงความสอดคล้องในการดำเนินกิจกรรมตามเกณฑ์ มาตรฐานการประเมินและนโยบายของรัฐบาลจะทำให้การดำเนินการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียน ประสบผลสำเร็จในที่สุด

งานวิจัยของ ชัยภัทร วาญญู (2558) พบว่า ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู มีผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม โดยพบว่าในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ให้เกิดประสิทธิผลหรือความสำเร็จนั้น จะขึ้นอยู่กับปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู การประเมินผลและติดตามผู้เรียน การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และภาวะผู้นำของผู้บริหารที่จะร่วมกันส่งเสริมและสนับสนุนให้กิจกรรมเกิดความสำเร็จ ได้งานวิจัยของ วิชชุดา คัมภีร์เวช (2556) พบว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม และมีความเชื่อมั่นในตนเอง ที่จะค้นพบสิ่งที่ตนเองชอบหรือค้นพบศักยภาพของตนเอง ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมของโรงเรียน งานวิจัยของ (จตุพร วงศ์ไชย, 2557) พบว่า ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำของผู้บริหาร การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง เจตคติที่ดี ความเชื่อมั่นในตนเอง คุณภาพการสอนของครู และการวัดประเมินผล

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่คาดว่าจะเอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี โดยใช้เทคนิควิธีการทางสถิติที่เรียกว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น (Hierarchical Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาว่าปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน และปัจจัยในกลุ่มนักเรียนนั้นมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มากน้อยเพียงใดและเพื่อศึกษาว่าปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน และปัจจัยในกลุ่มนักเรียนนั้นมีอิทธิพลต่อกิจกรรมในแต่ละด้านมากน้อยเพียงใด รวมทั้งศึกษาสภาพการปฏิบัติในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนนาร่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี และผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐาน สำหรับให้โรงเรียนทุกระดับนำไปใช้กำหนดนโยบาย และแนวปฏิบัติสำหรับใช้จัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่จะส่งผลต่อการพัฒนาให้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืนต่อไป โดยมีหลักการคือ ให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข

คำถามการวิจัย

1. สภาพการปฏิบัติการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี มีรูปแบบอย่างไร
2. ปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน และปัจจัยในกลุ่มนักเรียนมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี มากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน และปัจจัยในกลุ่มนักเรียนที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี

สมมติฐานของการวิจัย

ปัจจัยทุกปัจจัยสามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ทั้งในกลุ่มครูผู้สอน และในกลุ่มนักเรียนได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน และปัจจัยในกลุ่มนักเรียนที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” อันนำไปสู่การใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการจัดการศึกษา เพื่อให้เกิดความสำเร็จในการยกระดับการศึกษาให้กับนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพต่อไป
2. ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นสารสนเทศและแนวทางการดำเนินงานให้สถานศึกษาทุกระดับนำไปใช้เป็นแนวทางประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย และเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินงานจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
3. เพื่อให้โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานีสามารถบริหารจัดการกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน
4. เพื่อให้โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานีร่วมกันขับเคลื่อนนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืนต่อไป
5. แนวทางการดำเนินงานการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ที่ได้จากการวิเคราะห์นับเป็นองค์ความรู้พื้นฐานเพื่อพัฒนางานวิจัยต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพการปฏิบัติในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และศึกษาปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน และปัจจัยในกลุ่มนักเรียนที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี โดยมีขอบเขตที่เกี่ยวข้อง 4 ประการ คือ ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านประชากร ขอบเขตด้านตัวแปร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า และขอบเขตด้านระยะเวลาการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสภาพการปฏิบัติการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนนาร่องจำนวน 35 โรงเรียนที่จัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ในองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการดำเนินการจัด

กิจกรรม ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม และด้านสัดส่วนของการจัดกิจกรรม และมุ่งศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ทั้งในกลุ่มครูผู้สอนและกลุ่มนักเรียน

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 5,340 คน จำแนกเป็นครูผู้สอนที่จัดการเรียนการสอนในกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนนาร่องฯ ระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานีจำนวน 1,047 คน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ของโรงเรียนนาร่องฯ ที่เข้าร่วมกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จำนวน 5,340 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ตัวแปรกลุ่มครูผู้สอน และตัวแปรกลุ่มนักเรียน มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระกลุ่มครูผู้สอน (Independent Variables) ประกอบด้วย

- 1) ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู
- 2) ปัจจัยการประเมินผลและติดตามนักเรียน
- 3) ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง
- 4) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร
- 5) ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร

3.2 ตัวแปรอิสระกลุ่มนักเรียน (Independent Variables) ประกอบด้วย

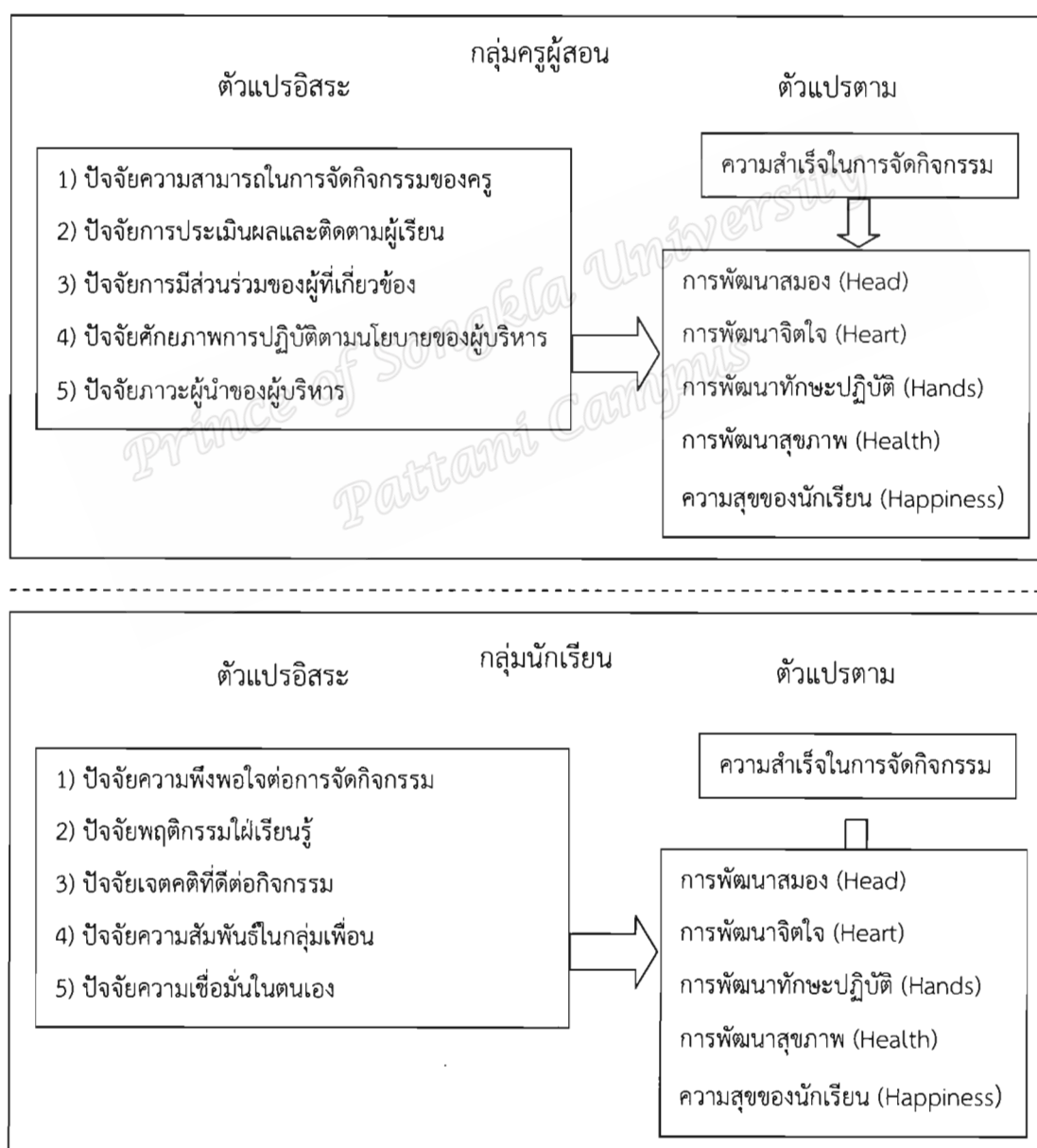
- 1) ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม
- 2) ปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้
- 3) ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม
- 4) ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน
- 5) ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง

3.3 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ความสำเร็จของการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ได้แก่ 1) การพัฒนาสมอง (Head) 2) การพัฒนาจิตใจ (Heart) 3) การพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hands) 4) การพัฒนาสุขภาพ (Health) 5) ความสุขของนักเรียน (Happiness)

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพการดำเนินการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนนำร่อง ระดับประถมศึกษา (ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 - ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี

ระยะที่ 2 ศึกษาปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน และในกลุ่มนักเรียนที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนนำร่องฯ ระดับประถมศึกษา (ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 - ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี (ตามกรอบแนวคิดดังนี้)

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ลดเวลาเรียน หมายถึง “ลดเวลาการสอนของครู” การลดเวลาเรียนในภาควิชาการลด ปรับลดวิธีการสอนที่ครูผู้สอนเป็นผู้บรรยาย อธิบายความรู้ นักเรียนเป็นผู้รับความรู้ มาเพิ่มบทบาทที่ ครูผู้สอนเป็นผู้คอยแนะนำ และอำนวยความสะดวก ส่งเสริมการเรียนรู้ รวมทั้งการตั้งคำถามที่ท้าทาย ความสามารถ และกระตุ้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น

2. เพิ่มเวลารู้ หมายถึง “เพิ่มเวลาการเรียนรู้ของนักเรียน” การที่นักเรียนได้รับการพัฒนาตาม ความสนใจ ความถนัด ความต้องการและตามศักยภาพของตนเอง จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ด้วยวิธีการลง มือปฏิบัติจริง เพื่อเพิ่มพูนทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะชีวิต ความมีน้ำใจ การทำงานเป็นทีมและ มี ความสุขจากกิจกรรมสร้างสรรค์ที่หลากหลาย โดยครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะหรือแนะนำและอำนวยความสะดวก

3. นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” หมายถึง แนวทางการดำเนินงานของโครงการในทุก ระดับชั้น ตั้งแต่ส่วนกลาง ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับสถานศึกษา และระดับห้องเรียน ซึ่งเป็น การลดเวลาเรียนนอกเหนือจากเนื้อหาวิชาการในลักษณะที่ให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ และมี ประสบการณ์ตรงจากการลงมือปฏิบัติจริง รวมทั้งทำงานเป็นทีมและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมี ความสุข ควบคู่การประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย

4. การจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” หมายถึง การจัดการเรียนการสอน ใ้ นักเรียนมีส่วนร่วมทั้งทางด้านร่างกาย และสังคม ได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น นักเรียนสามารถสร้าง กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดย ยึดหลักความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพของตนเอง และนำความรู้ ไปใช้ในชีวิตจริงได้ โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติงานของสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็น ระบบ โดยการสร้างความเข้าใจกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนา เพิ่มพูนทักษะ การคิดวิเคราะห์ ทักษะชีวิต ความมีน้ำใจ การ ทำงานเป็นทีม และมีความสุขในการเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้ส่งเสริม สนับสนุน และจัดกิจกรรมให้นักเรียน อย่างเหมาะสม

5.5 ด้านความสุขของนักเรียน (Happiness) หมายถึง การจัดกิจกรรมที่นักเรียนมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรู้สึกชื่นชอบต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มีความสนุกสนาน ไม่เครียด ไม่กดดันหรือวิตกกังวล ไม่เบื่อหน่ายในการทำกิจกรรม เพลิดเพลินต่อการทำกิจกรรม มีความกระตือรือร้นแสวงหาความรู้จากการทำกิจกรรม ค้นพบสิ่งที่ตนเองรักหรือชอบจากการทำกิจกรรม

6. ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกลุ่มครูผู้สอน

6.1 ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู หมายถึง ความรู้และทักษะของครูในการทำหน้าที่สั่งสอน ฝึกฝน อบรมให้ศิษย์ได้มีความรู้ ความคิด ความสามารถ เป็นผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายในการทำกิจกรรมให้สำเร็จได้อย่างลุล่วง กำหนดจุดมุ่งหมายในการสอนที่ชัดเจน คำนึงถึงความสามารถนักเรียน มีการวางแผนและใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย จัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอน กระตุ้นสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักวิธีการค้นคว้าความรู้ และมีวิธีการวัดและประเมินผลนักเรียนที่หลากหลาย

6.2 ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน หมายถึง กระบวนการประเมินผลผู้เรียนเชิงประจักษ์เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการตัดสินคุณค่าในการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และมาตรฐานการเรียนรู้ใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการประเมินผู้เรียน ติดตามความก้าวหน้าการเรียนรู้ของนักเรียน อันนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู มีวิธีการประเมินผลที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายการศึกษานอกระบบ มีการสอนเสริมแก่นักเรียนที่ขาดความพร้อม โดยครูต้องมีการจัดทำแฟ้มบันทึกผลการเรียนอย่างต่อเนื่อง

6.3 ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง หมายถึง การได้รับการสนับสนุนจากบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน และนอกโรงเรียน โดยใช้กระบวนการและวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้บริหารโรงเรียน และครู นักเรียน ผู้ปกครอง รวมถึงบุคลากรในโรงเรียน ใช้ติดต่อสื่อสารสร้างความเข้าใจอันดีกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้ตอบสนองความสัมพันธ์และการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ อันดีต่อกัน ยังผลให้เกิดการพัฒนาทั้งในโรงเรียนและชุมชน

6.4 ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร หมายถึง การจัดเตรียมความพร้อมของหน่วยงานในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติโดยดำเนินการปฏิบัติตามพันธกิจที่เป็นไปตามนโยบายกำหนดสมรรถนะของหน่วยงานในการปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมายสร้างความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบายสามารถบริหารนโยบายที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และกลุ่มเป้าหมายสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานในการส่งเสริมกิจกรรมให้บริการแก่ชุมชนในท้องถิ่น และสามารถปฏิบัติงานได้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลของสถานศึกษา

6.5 ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารสถานศึกษาใช้ความสามารถ อิทธิพล อำนาจหรือศิลปะในการจูงใจให้สมาชิกในกลุ่มคล้อยตาม และกระทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยปัจจัยของความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำ ผู้ตาม และตัวแปรสถานการณ์

7. ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกลุ่มนักเรียน

7.1 ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นเชิงบวกต่อเนื้อหา เทคนิค วิธีการ สื่อ บรรยากาศ และผู้จัดการเรียนรู้ ความชอบใจ ความพอใจ ความประทับใจ ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการของตนไม่ได้รับการตอบสนองความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

7.2 ปัจจัยพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ หมายถึง การที่นักเรียนมีการกระทำ หรือที่แสดงถึงความปรารถนา ความอยากรู้อยากเห็น ความกระตือรือร้น ความสนใจ ความพอใจที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเองทั้งความรู้ ด้านการเรียน และสภาพแวดล้อมรอบตัว เพื่อตอบสนองสิ่งเร้าโดยมีคุณลักษณะเป็นผู้ที่มีนิสัยกระตือรือร้น และมุ่งมั่นในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในห้องเรียน และ นอกห้องเรียน มีทักษะในการแสวงหาความรู้สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และพยายามพัฒนา ตนเองอย่างต่อเนื่อง

7.3 ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งต่อบุคคล วัตถุ สิ่งของ รวมถึงสถานการณ์ใดที่เกิดขึ้นซึ่งมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา ซึ่งอาจแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมในลักษณะชอบ ไม่ชอบ อาจเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย พอใจ ไม่พอใจ ต่อสิ่งใดๆ ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่ และทำให้ จะเป็นตัวกำหนดแนวทางของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนอง

7.4 ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน หมายถึง การให้ความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การทำงานเป็นทีม การช่วยเหลือเกื้อกูลและมีน้ำใจซึ่งกันและกันและกันมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตลอดจนสมาชิกมีปฏิริยาการรับรู้ต่อการทำงานร่วมกัน

7.5 ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ความสามารถในการกล่าพูด กล่าคิด กล่าแสดงออกมีความเป็นตัวของตัวเอง ด้วยความมั่นใจในความคิดของตนเอง และพร้อมที่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นกล่าตัดสินใจโดยไม่ลังเลไม่วิตกกังวลกล่าเผชิญต่อความจริง รู้จักการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ดังนี้

1. นโยบายโครงการ "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"
2. ทฤษฎีการเรียนรู้ที่สนับสนุนแนวคิด "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"
 - 2.1 แนวคิดของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist)
 - 2.2 แนวคิดสอนน้อยเรียนมาก (Teach Less, Learn More/ TLLM)
3. การขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"
4. แนวทางการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"
 - 4.1 วัตถุประสงค์ของกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"
 - 4.2 การจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"
 - 4.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"
 - 4.4 การออกแบบกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"
 - 4.5 การวัดและประเมินผลกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"
 - 4.6 ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"
5. ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จ
 - 5.1 ปัจจัยพื้นฐาน
 - 5.2 ปัจจัยสนับสนุน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. นโยบายโครงการ "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"

แนวทางในการปฏิรูปการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมของรัฐบาล คือ นโยบายการ "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" นั่นคือการลดจำนวนชั่วโมงเรียนในภาควิชาการลงแต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบเนื้อหาหลักที่เด็ก ๆ ควรเรียนรู้ ซึ่งหมายความว่าครูต้องใช้ความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนได้สาระที่ต้องรู้อย่างครบถ้วนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น และจากนโยบายการ

“ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ดังกล่าว จึงนำมาสู่การปฏิบัติ โดยกำหนดให้โรงเรียน จัดการเรียนใน ภาควิชาการถึงเวลา 14.30 น. แต่เวลาที่โรงเรียนเลิกคงเดิมตามกำหนดของโรงเรียนคือเวลา 16.00 น. ดังนั้น ช่วงเวลาระหว่างหลังเลิกเรียนจนกว่านักเรียนจะกลับบ้าน โรงเรียนจะต้องจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเลือกปฏิบัติ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีความหลากหลายที่ช่วยเพิ่มพูนทักษะการคิด วิเคราะห์ การทำงานเป็นทีม ความมีน้ำใจต่อกัน และที่สำคัญควรมีกิจกรรมกระตุ้นให้เด็กได้ค้นหา ศักยภาพและความชอบของตนเอง ซึ่งเชื่อว่าเด็กทุกคนมีความพิเศษ มีความสามารถในแบบฉบับ ของตนเอง การจัดกิจกรรมไม่จำเป็นต้องเปิดให้เฉพาะห้องเดียวกันหรือระดับชั้นเดียวกัน บางกิจกรรม สามารถศึกษาหรือทำร่วมกันหลายระดับชั้นได้ เพื่อให้เด็ก ๆ รู้จักปรับตัวมีการช่วยเหลือดูแลกันและกัน มีปฏิสัมพันธ์กับคนหลายช่วงวัย โดยเป็นการจำลองสภาพจริงในสังคมให้เด็กได้เรียนรู้ซึ่งจะยิ่งช่วยเพิ่ม ทักษะในการแก้ปัญหาให้กับเด็กไทยต่อไป (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2558)

แนวทางการกำหนดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมี ความสุขมีดังนี้

- 1) กิจกรรมเป็นทางเลือก สนองตอบความสนใจความถนัดของผู้เรียนอย่างหลากหลาย
- 2) เรียนรู้หลักการสร้างความรู้ผ่านกระบวนการและกิจกรรม (Process and Content)
- 3) ลงมือปฏิบัติและสร้างความรู้ในบรรยากาศที่อบอุ่น อิสระ และปลอดภัย
- 4) ปรับบทบาทครูจากการเป็นผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะ (Coach & Mentor)
- 5) ครูผู้สอนควรใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลายและเป็นการประเมินตามสภาพจริง

วิเคราะห์คุณภาพและพัฒนาการของนักเรียน มากกว่าการประเมินนักเรียนจากการสอบเท่านั้น

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ที่สนับสนุนแนวคิด “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่สนับสนุนแนวคิด “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” คือ ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับตัวผู้เรียน เชื่อว่านักเรียนสามารถสร้างความรู้ได้ ด้วยตนเองจากการมีประสบการณ์เดิม การมีประสบการณ์ตรง การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมอย่างกระตือรือร้น (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2558) ดังนี้

2.1 แนวคิดของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist)

1. นักเรียนแต่ละคนสร้างความรู้ ด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน และนักเรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งอาจแตกต่างกับแนวทางของผู้สอน
2. ประสบการณ์เดิมของนักเรียนเป็นพื้นฐานที่มีความสำคัญในการสร้างความรู้ใหม่ และนักเรียนแต่ละคนมีประสบการณ์เดิมและมีความรู้ ที่แตกต่างกัน
3. การมีประสบการณ์ตรง การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันของผู้เรียน มีส่วนช่วยในการสร้างความรู้ใหม่
4. ครูมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นสนับสนุนให้นักเรียนเกิดการสร้างความรู้ รู้จักตั้งคำถามที่ท้าทายความสามารถของนักเรียนในทุก ๆ ด้าน

สมมติฐานของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist)

ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ มีสมมติฐานเกี่ยวกับการสร้างความรู้ให้นักเรียน ดังนี้

1. มนุษย์สร้างความรู้ผ่านการสื่อสาร ผ่านกิจกรรมการไตร่ตรอง และการอภิปราย ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถสร้างประสบการณ์ในการแก้ปัญหา โดยมีวงจรโมเดลการเพิ่มพลังการเรียนรู้ของนักเรียน ความอยากรู้อยากเห็น การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ความขัดแย้งทางปัญญา การไตร่ตรอง การจัดโครงสร้างใหม่ ดังนี้
 - 1.1 ความอยากรู้อยากเห็น และความขัดแย้งเป็นกลไกสำคัญในการกระตุ้น ให้นักเรียนอยากเรียน มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน
 - 1.2 การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน เป็นองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา
 - 1.3 ความขัดแย้งทางปัญญา นำมาซึ่งการไตร่ตรอง
 - 1.4 การไตร่ตรอง กระตุ้นให้เกิดการจัดโครงสร้างใหม่ทางปัญญา
2. การสร้างความรู้ของนักเรียนแต่ละคนแตกต่างกัน ครูผู้สอนต้องยอมรับและจัดการที่จะสนับสนุนสิ่งที่นักเรียนคิด

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ครูผู้สอนจะต้องใช้เวลาสอนเนื้อหาสาระให้น้อยลง แต่จัดเวลาส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น ครูผู้สอนต้อง กระตุ้นให้นักเรียนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งบทบาทการสอนของครูผู้สอนแม้จะน้อยลง แต่บทบาทที่เพิ่มมากขึ้นของครูผู้สอน คือ ต้องมีการวางแผนและออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน เตรียมสื่อ แหล่งเรียนรู้และเตรียมคำถามที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.2 แนวคิดสอนน้อยเรียนมาก (Teach Less, Learn More/ TLLM)

จิตรา สุขเจริญ (2555 : 45) ได้กล่าวไว้ว่า สอนน้อยเรียนมากนั้นเป็นแนวคิดในการปรับวิธีคิดเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอนของครูและนักเรียน โดยครูจะออกแบบการเรียนรู้ จากการตั้งคำถามต่าง ๆ เพื่อให้ นักเรียนคิดและทำการสืบค้น ได้เรียนรู้จากโครงงาน เพื่อให้ นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต นักเรียนสามารถสะท้อนความคิด ซึ่งสามารถนำไปใช้ชีวิตจริงได้ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กิจกรรมที่ให้นักเรียนทุกคนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม ซึ่งครูผู้สอนจะต้องออกแบบการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล เช่น การเรียนรู้แบบสืบค้น การคิดขั้นสูง การเรียนรู้จากโครงงานการสะท้อนความคิด เป็นต้น

เวชฤทธิ์ อังกะภักทรขจร (2554 : 11) ได้กล่าวไว้ว่า ในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด Teach Less, Learn More ครูผู้สอนต้องสอนในภาคการบรรยายให้น้อยลง หรือ Teach Less แต่ครูต้องกระตุ้นให้นักเรียนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง จะต้องส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มากขึ้น หรือ Learn More ซึ่งบทบาทการสอนในภาคการบรรยายของครูแม้จะลดน้อยลง แต่ ครูต้องมีการวางแผน และออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนเตรียมสื่อและแหล่งเรียนรู้ และเตรียมคำถามที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองให้เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ในการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด Teach Less, Learn More ผู้สอนต้องคำนึงถึงคำถาม 3 คำถามได้แก่ 1.ทำไมต้องสอน 2.สอนอะไร 3.สอนอย่างไร

3. การขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

การขับเคลื่อนนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมนั้นมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์นโยบาย คู่มือการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และชุดเอกสารกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
2. กำหนดตัวชี้วัดภาพความสำเร็จของการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และนักเรียนอย่างชัดเจนมีความเข้าใจตรงกัน
3. สร้างความเข้าใจ ความตระหนักในการดำเนินงานแก่ครูผู้สอน และผู้เกี่ยวข้อง
4. จัดทำข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับความถนัดความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

5. วิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ความพร้อมของโรงเรียน อาคารสถานที่และห้องปฏิบัติการ สื่อ งบประมาณ แหล่งเรียนรู้

6. ปรับและออกแบบตารางเรียนที่เอื้อต่อการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

7. ออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายสอดคล้องกับช่วงวัย สนองความสนใจความถนัด และความต้องการของนักเรียน ซึ่งอาจพิจารณาจากกิจกรรมที่โรงเรียนดำเนินการอยู่ และหรือเลือกจากกิจกรรมในชุดเอกสารกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” หรือจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ อื่นๆ

8. ดำเนินการจัดการเรียนรู้และจัดกิจกรรม ตามตารางเรียนที่กำหนด

9. นิเทศ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน

10. ประชุม เสวนา ทบทวนหลังการปฏิบัติงาน (After Action Review : AAR) นำผลไปใช้ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

11. สรุปรายงานและเผยแพร่ผลการดำเนินงาน

หลักการของการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

การจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มีหลักการดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2558 : 18)

1. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเพิ่มพูนทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะชีวิต ทักษะการแก้ปัญหาการทำงานเป็นทีม สร้างเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ค่านิยมที่ดีงามและความมีน้ำใจต่อกัน

2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครอบคลุมหลักองค์ 4 แห่งการศึกษา ได้แก่

2.1 ด้านพุทธิศึกษา คือ ความรอบรู้วิชาการที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต การศึกษาและการเรียนรู้

2.2 ด้านจริยศึกษา คือ การมีศีลธรรมจรรยาที่ดีมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และมีสำนึกที่ดีต่อส่วนรวม

2.3 ด้านหัตถศึกษา คือ ความรู้และทักษะในการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดีต่องาน และเห็นคุณค่าของการทำงาน

2.4 ด้านพลศึกษา คือการมีสุขภาพแข็งแรง การกินอาหารที่ถูกต้อง และการออกกำลังกายให้เหมาะสม รวมทั้งความสะอาดและสุขภาพไปด้วย โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือ ปฏิบัติจริง มีประสบการณ์ตรง สร้างความรู้ด้วยตนเอง และเรียนรู้อย่างมีความสุข

4. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหมาย และเชื่อมโยงกับชีวิตจริงของผู้เรียน ใช้ชุมชนภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศรอบตัวเป็นแหล่งเรียนรู้

5. จัดกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้วางแผน คิดวิเคราะห์อภิปราย สรุปความรู้นำเสนอ จุดประกายความคิด สร้างแรงบันดาลใจ สร้างความมุ่งมั่นเพื่อแสวงหาความรู้ การแก้ปัญหา และสร้างสรรค์นวัตกรรม

6. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

7. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม เป็นการเรียนรู้ในระหว่างการทำงานที่ทุกคนในทีมเน้นความเป็นระบบ มีวิจรณ์ญานร่วมกันตลอดเวลาที่กำลังทำอะไร จะทำให้ดีขึ้นอย่างไร แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน มีการช่วยเหลือเกื้อกูล มีความสามัคคี มีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

8. จัดกิจกรรมเรียนรู้ควบคู่กับการประเมินผลการเรียนรู้ที่เน้นการประเมินสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยใช้เทคนิควิธีการประเมินสภาพจริงที่หลากหลาย

การดำเนินการโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียน

การดำเนินการโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานีและบทบาทของโรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องในระดับโรงเรียน

บทบาทของโรงเรียน

โรงเรียนเป็นหน่วยปฏิบัติที่สำคัญมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2558 : 11)

1. ศึกษาวิเคราะห์นโยบาย คู่มือการบริหารจัดการเวลาเรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และชุดเอกสารกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

2. กำหนดตัวชี้วัดภาพความสำเร็จ ของการบริหารจัดการเวลาเรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”ของโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และนักเรียน อย่างชัดเจน มีความเข้าใจตรงกัน

3. สร้างความตระหนัก ความเข้าใจในการดำเนินงานแก่ครูผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษา

4. จัดทำข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับความสนใจ ความถนัด และความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

5. วิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาและการนำหลักสูตรไปใช้ หลักสูตรระดับชั้นเรียน ความพร้อมของครูผู้สอน สื่อ แหล่งเรียนรู้ อาคารสถานที่ และห้องปฏิบัติการ

6. ปรับและออกแบบตารางเรียนที่เอื้อต่อการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ตามแนวทางการบริหารจัดการเวลาเรียนที่ลดเวลาเรียนและเพิ่มเวลารู้ โดยแนวทางการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มีรายละเอียดพร้อมตัวอย่างในเอกสารคู่มือการบริหารจัดการเวลาเรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และในชุดเอกสารกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ประกอบการดำเนินงาน

7. ออกแบบกิจกรรมที่หลากหลาย สอดคล้องกับช่วงวัย สนองความสนใจ ความถนัด และความต้องการของผู้เรียน โดยพิจารณาจากกิจกรรมที่โรงเรียนดำเนินการอยู่ และหรือเลือกจากกิจกรรมในชุดเอกสารกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” หรือจากสื่อและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ

8. ดำเนินการจัดการเรียนรู้และจัดกิจกรรม ตามตารางเรียนที่กำหนด

9. นิเทศ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน

10. ประชุม เสวนา ทบทวนหลังการปฏิบัติงาน (After Action Review : AAR) นำผลไปใช้ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

11. สรุปรายงานและเผยแพร่ผลการดำเนินงาน

บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน

1. เป็นผู้นำการขับเคลื่อนนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ระดับโรงเรียน และการบริหารจัดการเวลาเรียนที่เอื้อต่อการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

2. อำนวยความสะดวก ปรับปรุงและพัฒนาปัจจัยต่าง ๆ ให้มีความพร้อมในการปฏิบัติ

3. ประสานและแสวงหาความร่วมมือจากชุมชน แหล่งเรียนรู้นอกสถานศึกษาและภูมิปัญญาต่าง ๆ มาร่วมในการบริหารจัดการเวลาเรียน การจัดการเรียนรู้และการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

4. นิเทศ กำกับ ติดตาม อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

5. จัดเวทีเสวนาทบทวนหลังการปฏิบัติงาน (After Action Review : AAR)

6. นำผลการทบทวนหลังการปฏิบัติงาน (After Action Review : AAR) และผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการเวลาเรียนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน

บทบาทของครูผู้สอน

1. วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล และจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับความสนใจ ความถนัดและความต้องการ จำแนกเป็นระดับชั้นเรียน และเป็นรายบุคคล

2. ออกแบบกิจกรรม เพิ่มเวลารู้ สื่อ แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล หลักการและแนวทางการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

3. จัดการเรียนรู้ และจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยเน้นการสร้างแรงจูงใจนักเรียนให้มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ และกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย

4. ร่วมเสวนา ทบทวนหลังการปฏิบัติ และนำผลมาพัฒนาการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
5. ประเมินและพัฒนานักเรียนเต็มตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน
6. ร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
7. รายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียน

บทบาทของผู้เรียน

1. สนใจและเข้าร่วมกิจกรรมตามตารางเรียน และวิธีการเรียนรู้ที่กำหนดอย่างกระตือรือร้น และสนองต่อกิจกรรมเต็มตามศักยภาพและขีดความสามารถของตนเอง
2. สำรวจความสนใจ ความต้องการ และศักยภาพของตนเองเพื่อวางแผนการเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง
3. ค้นหาความถนัด ความต้องการของตนเอง
4. ฝึกฝน พัฒนาเพิ่มพูนความสามารถของตนเอง
5. ประเมินและปรับปรุงวิธีการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง
6. ให้ข้อมูลป้อนกลับในการปรับปรุงพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของ ครูผู้สอน
7. ร่วมนำเสนอผลการเรียนรู้ของตนเองอย่างภาคภูมิใจ

บทบาทของผู้ปกครอง

1. ส่งเสริม สนับสนุน ผู้เรียนในการปฏิบัติกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และให้ความร่วมมือกับโรงเรียน ในการดำเนินงานตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
2. ให้ข้อมูลป้อนกลับในการปฏิบัติกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของผู้เรียน
3. ประเมินความก้าวหน้าการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน และร่วมชื่นชมผลงานของผู้เรียน

4. แนวทางการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบาย “กิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ได้กำหนดนโยบายหลักการ และแนวคิด รวมทั้งแนวทางในการจัดกิจกรรมสำหรับเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการตั้งแต่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 เพื่อมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะชีวิต ทักษะการแก้ปัญหา การทำงานเป็นทีม สร้างเสริมคุณลักษณะ

ค่านิยมที่ดีงาม และความมีน้ำใจต่อกัน กระตุ้นให้นักเรียนได้ค้นหาศักยภาพและความชอบของตนเอง เพื่อเชื่อว่านักเรียนทุกคนมีความสามารถในแบบฉบับของตนเอง โดยการปฏิบัติกิจกรรมไม่จำเป็นต้องเปิดให้เฉพาะระดับชั้นเรียนหรือห้องเรียนเดียวกัน บางกิจกรรมสามารถทำร่วมกับรุ่นพี่หรือรุ่นน้องในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อฝึกทักษะการทำงานร่วมกับต่างช่วงวัย เพื่อให้นักเรียนรู้จักปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่น (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2558 : 7)

4.1 วัตถุประสงค์การจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

เพื่อสนองนโยบายการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ให้ทุกโรงเรียนได้ดำเนินการจัดกิจกรรมได้อย่างครอบคลุม จึงได้จัดทำโครงการขับเคลื่อนการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” สู่ความเข้มแข็งสำหรับให้ความรู้และสร้างความเข้าใจที่ตรงกันให้กับโรงเรียนที่ยังไม่ได้ เข้าร่วมโครงการ โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2558 : 3)

1. เพื่อขับเคลื่อนการนำหลักสูตรสถานศึกษา ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. เพื่อให้สถานศึกษาสามารถบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ส่งเสริมและพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ และได้รับการพัฒนาเต็มตาม ศักยภาพตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียนแต่ละบุคคล
3. เพื่อให้สถานศึกษาสามารถบริหารจัดการเวลาเรียน และจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ได้อย่างเหมาะสม ทั้งด้านวิชาการ ด้านปฏิบัติผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ตามความสนใจ และความถนัดของแต่ละบุคคล
4. เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ พัฒนาตนเองตามความสนใจและความถนัดอย่างเต็มตามศักยภาพ และมีความสุขกับการเรียนรู้
5. เพื่อให้พ่อแม่ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษามีความพึงพอใจในการจัดการศึกษาของโรงเรียน และมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

4.2 การจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

โครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เป็นการส่งเสริมการดำเนินการใช้หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเป็นการเน้นย้ำการจัดการ เรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้านให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมี ความสุข การจัดกิจกรรมควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้วางแผน แบ่งงานหน้าที่รับผิดชอบสำรวจ สืบค้น รวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ นำเสนอแลกเปลี่ยน และสรุปข้อมูลจากการศึกษาโดยใช้ชุมชนสิ่งแวดล้อม

และเทคโนโลยีสารสนเทศรอบตัวเป็นแหล่งเรียนรู้ จะทำให้นักเรียนได้เผชิญกับสภาพจริงของชีวิต หลากหลายมิติได้สัมผัสกับธรรมชาติ และได้ประสบการณ์ตรงกับการเรียนรู้กับผู้คนที่แตกต่างกัน นอกจากนี้นักเรียนจะได้ฝึกฝนทักษะความสามารถพื้นฐานต่าง ๆ โดยการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มีแนวทางในการดำเนินการดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2558 : 16)

1. กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” สามารถจัดได้ทุกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยโรงเรียนต้องจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละช่วงวัย

2. การจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ตามขนาดโรงเรียน จำนวนนักเรียน จำนวนครู และบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนมีแนวดำเนินการ ดังนี้

2.1 โรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ขนาดเล็กมีครูไม่ครบ ชั้นทั้งโรงเรียนที่จัดการศึกษาเป็นเอกเทศหรือจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ควรจัดกลุ่มนักเรียนเป็นชั้น ช่วงชั้นหลายชั้น หรือรวมกลุ่มทั้งโรงเรียน (กรณีเป็นโรงเรียนขนาดเล็กมาก) ให้สอดคล้องกับ จำนวนครูที่รับผิดชอบหรือเป็นผู้ดูแลกิจกรรม การจัดกิจกรรมของโรงเรียนขนาดเล็กในบางพื้นที่ สามารถเดินทางไปมาสะดวก อาจนำนักเรียนหมุนเวียนกันไปจัดรวมกับโรงเรียนใกล้เคียงได้

2.2 โรงเรียนขนาดเล็ก หรือขนาดกลางที่มีครูพอดีชั้น หรือมีครูเพียงพอควรจัดกลุ่มนักเรียนให้เหมาะสมกับกิจกรรมได้ให้มีจำนวนทั้งกลุ่มไม่มากเกินไป และคำนึงถึงความสนใจและความต้องการของนักเรียนเป็นหลัก

2.3 โรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ ที่มีนักเรียนจำนวนมากต้องมีการวางแผนที่รัดกุม เพราะทางโรงเรียนอาจมีข้อจำกัดด้านสถานที่ และต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกกิจกรรมได้อย่างหลากหลาย ทั้งนี้อาจเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับช่วงเวลาได้ตลอดวัน

2.4 โรงเรียนการศึกษาพิเศษ และการศึกษาสงเคราะห์ ให้พิจารณาตามความเหมาะสมกับบริบท ความพร้อมของโรงเรียน

3. การจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ควรเป็นกิจกรรมที่เป็นไปตามความต้องการ ความสนใจของผู้เรียน ผู้ปกครอง จุดเน้น และอัตลักษณ์ของโรงเรียน และศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ จากสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของ กระทรวงศึกษาธิการ ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นต้น

4.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

เมื่อโรงเรียนบริหารจัดการเวลาเรียน จัดทำโครงสร้างเวลาเรียน โครงสร้างหลักสูตร สถานศึกษา และจัดตารางเรียนที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ขั้นต่อไปครูต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. จัดทำข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับความถนัด ความสนใจ และความต้องการของนักเรียน เพื่อวางแผนการจัดกิจกรรม
2. วิเคราะห์สภาพความพร้อมของโรงเรียน ในด้านบุคลากร ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่งบประมาณสื่อแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเช่น พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ หอสมุด มัสยิด วัด ห้องปฏิบัติการ โรงอาหาร รวมทั้งบริเวณและสถานที่ต่างๆ ภูมิทัศน์ของโรงเรียน/ชุมชน/ท้องถิ่น ผู้รู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และปราชญ์ชาวบ้าน หรือแม้กระทั่งเรื่องราวสถานการณ์และเหตุการณ์สำคัญ วัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่น รวมทั้งวันสำคัญทางศาสนาและทางราชการ
3. กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมเพิ่มเวลารู้ให้นักเรียนปฏิบัติ ดังนี้
 - 3.1 โรงเรียนจัดกิจกรรมอย่างหลากหลายให้นักเรียนได้เลือกปฏิบัติกิจกรรมตามความถนัดความสนใจ โดยอาจจะทำกิจกรรมเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่ม มีครูเป็นที่
 - 3.2 โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละคนหรือรวมกลุ่มกันเสนอกิจกรรมที่จะปฏิบัติโดยนักเรียนที่รวมเป็นกลุ่มอาจจะเป็นนักเรียนห้องเดียวกัน หรือนักเรียนระดับชั้นเดียวกัน หรือนักเรียนหลายระดับชั้น ทำกิจกรรมร่วมกัน หรืออาจจะทำกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครอง/ชุมชน
 - 3.3 โรงเรียนใช้ทั้งสองแนวทางร่วมกัน กรณีนี้เหมาะสำหรับโรงเรียนที่จัดการศึกษาหลายระดับตามบริบทของแต่ละโรงเรียน
4. มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินความก้าวหน้าในการทำกิจกรรม ความพึงพอใจของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยมอบหมายให้ครูทุกคนเป็นที่ปรึกษาการทำกิจกรรม เพื่อให้ข้อเสนอแนะ อำนวยความสะดวกประสานงาน และดูแลความปลอดภัยของนักเรียน
5. เพื่อพัฒนาการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องควรมีการนำเสนอผลงานของนักเรียน ประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในโรงเรียน
6. สรุป และรายงานผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

4.4 การออกแบบกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เป็นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่เน้นผู้เรียนลงมือปฏิบัติ เรียนรู้ด้วยตนเองเผชิญประสบการณ์ตรง และได้ค้นพบศักยภาพของตนเอง การจัดการเรียนรู้ผู้สอนควรลดบทบาทจากผู้ให้ความรู้เป็นการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) โดยสามารถออกแบบกิจกรรม ได้ดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2558 : 17)

1) การออกแบบกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ผู้สอนต้องออกแบบกิจกรรมให้มีความเชื่อมโยงระหว่าง “กิจกรรมลดเวลาเรียน” และ “กิจกรรมเพิ่มเวลารู้” ตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2) กรอบความเชื่อมโยงระหว่าง “กิจกรรมลดเวลาเรียน” และ “กิจกรรมเพิ่มเวลารู้” ผู้สอนสามารถเชื่อมโยงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในช่วงลดเวลาเรียนจากตัวชี้วัดในแต่ละรายวิชา

3) หลักการสำคัญของการจัด “กิจกรรมลดเวลาเรียน” และ “กิจกรรมเพิ่มเวลารู้” มีรูปแบบการจัดกิจกรรม ซึ่งขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชา

กรอบแนวคิดการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะผู้เรียน มีดังนี้

1) ด้านสติปัญญา (Head) ที่เน้นกิจกรรมให้เด็กสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง วิเคราะห์และสังเคราะห์ให้นักเรียนรู้จักตนเองและบริหารจัดการตนเอง ซึ่งต้องอาศัย ทักษะความคิด ด้านต่าง ๆ เช่น คิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ รู้จักตัดสินใจและแก้ไขปัญหา รู้จักการตั้งเป้าหมายการวางแผน การริเริ่ม และการจัดการอุปสรรค

2) ด้านทัศนคติ (Heart) จะต้องปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม เคารพกฎกติกา และมีระเบียบวินัยรู้จักเรียนรู้ที่จะเป็นผู้ให้ ซึ่งต้องอาศัยทักษะเรื่อง การเป็นผู้นำ การทำงานเป็นทีม การต่อรอง การบริการ มีความรับผิดชอบต่อสังคม และองค์รวมทั้งสร้างลักษณะนิสัยเพื่อนช่วยเพื่อน พี่ช่วยน้อง

3) ด้านเรียนรู้และปฏิบัติจริง (Hand) ที่เปิดโอกาสให้ฝึกปฏิบัติและเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งต้องอาศัยทักษะเรื่องการ สื่อสาร การมีมนุษยสัมพันธ์ การยอมรับความแตกต่างของผู้อื่น การเห็นใจผู้อื่น การจัดการกับความขัดแย้ง การมีความเมตตา มีความยืดหยุ่น

4) ด้านสุขภาพ (Health) การเรียนรู้ที่จะปกป้องและป้องกันตนเองให้ปลอดภัย การอยู่อย่างแข็งแรง ปราศจากโรคร้าย ซึ่งต้องอาศัยเรื่อง การมีวินัยในการเลือกบริโภคอาหาร การออกกำลังกาย การพักผ่อน การเคารพตนเอง การจัดการความเครียด เพื่อสุขภาพกายที่แข็งแรง สุขภาพจิตที่ดี

ภาพประกอบ 2 แนวคิดการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะผู้เรียนใน 4 ด้าน

ที่มา : (ศูนย์พัฒนาการนิเทศและเร่งรัดคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2558 : 27)

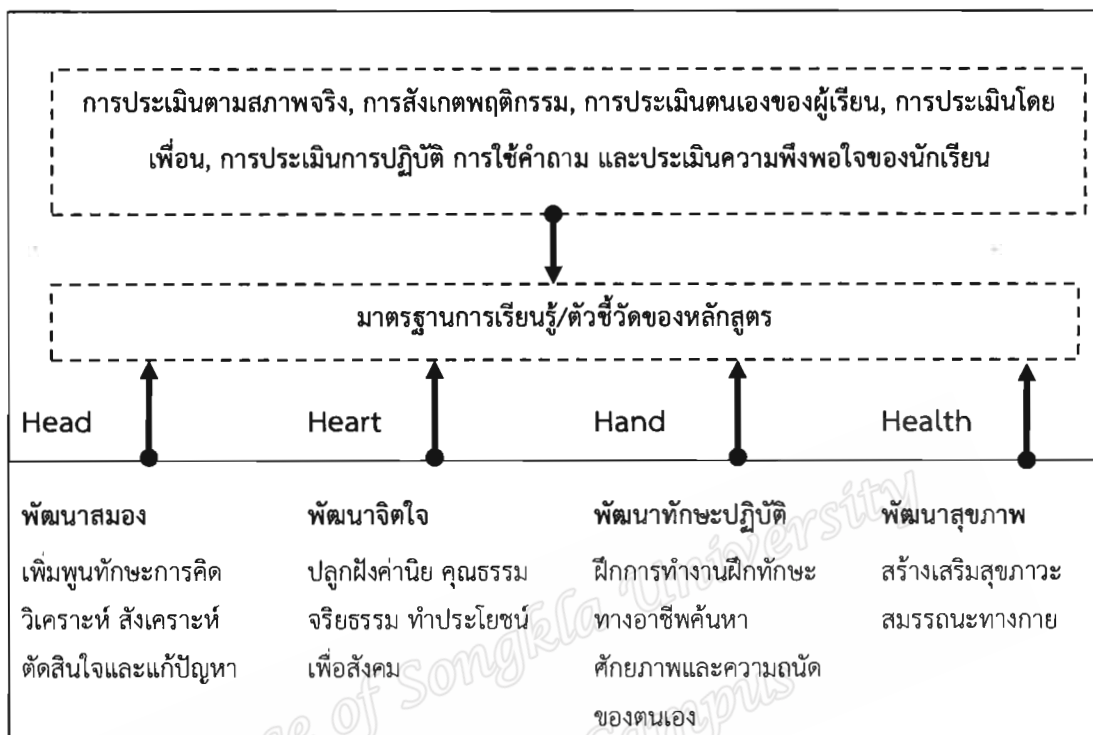
4.5 การวัดและประเมินผลกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ใช้วิธีการวัดผล และ ประเมินผลที่หลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์โดยเน้นการประเมินสภาพจริง (Authentic Assessment) ใช้เทคนิควิธีการประเมินสภาพจริงที่หลากหลาย ที่ให้ความสำคัญกับการประเมิน ภาคปฏิบัติ(Performance Assessment)

หมวดที่ 1 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่จัดเป็นกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” บังคับตามหลักสูตร ประกอบด้วย กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ให้ตัดสิน ผลการประเมินเป็น “ผ่าน” และ “ไม่ผ่าน” ตามเกณฑ์การประเมินที่ หลักสูตรกำหนด และเป็นส่วนหนึ่งของ การจบหลักสูตรสถานศึกษา

หมวดที่ 2-4 กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถนะและการเรียนรู้กิจกรรมสร้างเสริม คุณลักษณะและ ค่านิยม และกิจกรรมสร้างเสริมทักษะการทำงาน การดำรงชีพและทักษะชีวิต ให้ ประเมินผลความก้าวหน้า พัฒนาการของนักเรียนเป็นรายบุคคล และประเมินความพึงพอใจของ นักเรียน ผู้เกี่ยวข้อง โดยอาจจะบันทึก ผลการประเมินเป็นแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) ของนักเรียน รายบุคคล

เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและบรรลุมাত্রฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดของหลักสูตร ดังแผนภาพต่อไปนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2558 : 30)

ภาพประกอบ 3 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย

1. กระบวนการวัดและประเมินผลกิจกรรม“ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ภาระงานของผู้สอนเมื่อออกแบบกิจกรรมเพิ่มเวลารู้ด้วยวิธีการกำหนดหัวเรื่อง (Theme) เป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนโดยการเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดของหลักสูตร (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2558 : 31)

2. วิธีการวัดและประเมินผลกิจกรรม“ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ต้องการพัฒนาผู้เรียนรอบด้าน โดยการออกแบบและสร้างกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติไปพร้อม ๆ กับการใช้กระบวนการคิดให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข ดังนั้นการวัดและประเมินผลผู้เรียน ผู้สอนสามารถใช้วิธีการประเมินดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2558 : 32)

2.1 การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน

2.2 การสังเกตพฤติกรรม เป็นการเก็บข้อมูลจากการดูการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน การสังเกตพฤติกรรมเป็นสิ่งที่ทำได้ เพื่อประเมินผู้เรียนตามตัวชี้วัด โดยอาจใช้เครื่องมือ เช่น สมุดจด

บันทึก แบบมาตรฐานประมาณค่า แบบตรวจสอบรายการ และควรสังเกตหลายครั้ง หลายสถานการณ์ และหลายช่วงเวลาเพื่อขจัดความลำเอียง

2.3 การประเมินตนเองของผู้เรียน (Student Self-assessment) การประเมินลักษณะ นั้นนับว่าเป็นเครื่องมือประเมินและเครื่องมือพัฒนาการเรียนรู้ เพราะทำให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.4 การประเมินโดยเพื่อน (Peer Assessment) เป็นเทคนิคประเมินที่น่าจะนำมาใช้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้เข้าถึงคุณลักษณะของงานที่มีคุณภาพ

2.5 การประเมินการปฏิบัติ (Performance Assessment) เป็นวิธีการประเมินงานหรือ กิจกรรมที่ครูมอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติงาน เพื่อให้ทราบถึงผลการพัฒนาของ

2.6 การใช้คำถาม (Questioning) คำถามเป็นวิธีหนึ่งในการกระตุ้น/ชี้แนะให้ ผู้เรียน แสดงออกถึงพัฒนาการการเรียนรู้ของตนเอง รวมถึงเป็นเครื่องมือวัดและประเมินเพื่อ พัฒนาการ เรียนรู้

4.6 ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

การออกแบบกิจกรรมเพิ่มเวลารู้ ได้ออกแบบโดยเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด ซึ่งมีทั้งด้านความรู้ ทักษะการปฏิบัติและคุณลักษณะอันพึงประสงค์เมื่อครูผู้สอนจัด กิจกรรมเพิ่มเวลารู้และประเมินผลนักเรียนแล้ว ผลการประเมินจะสะท้อนตัวชี้วัดต่างๆ ที่ระบุไว้ใน กิจกรรมนั้น ๆ ครูสามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการผ่านตัวชี้วัดเหล่านั้นได้ นอกจากนี้ถ้าผลการ ประเมินกิจกรรมเพิ่มเวลารู้ สะท้อนถึงความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ครูสามารถนำผลการประเมินนั้นไปเป็นส่วน หนึ่งของการประเมินผล ดังกล่าวได้ แต่อย่างไรก็ตามการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ควรคำนึงถึงพัฒนาการของ ผู้เรียนใน 5 ด้าน คือ 1) การพัฒนาสมอง (Head) 2) การพัฒนาจิตใจ (Heart) 3) การพัฒนาทักษะ ปฏิบัติ (Hands) 4) ด้านการพัฒนาสุขภาพ (Health) 5) ความสุขของนักเรียน (Happiness) ซึ่ง สามารถสรุปภาพแห่งความสำเร็จในการจัดกิจกรรม ดังนี้

1) ด้านการพัฒนาสมอง (Head) เป็นการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง นักเรียนเกิดความรู้เชิงวิชาการที่จำเป็นสำหรับการ เรียนรู้ ส่งเสริมให้นักเรียนใช้เหตุผลในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินและสรุปข้อเท็จจริง มีการ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน รู้จักการทำงานเป็นทีม

ปรึกษาหารือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตลอดจนแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับครูและกลุ่มเพื่อน ผู้เรียนเกิดความรู้รอบรู้เชิงวิชาการที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้

2) ด้านการพัฒนาจิตใจ (Heart) เป็นการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความมุ่งมั่น มีความตั้งใจ มีความอดทน มีความกระตือรือร้น มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ เคารพในข้อตกลง กฎ กติกา และระเบียบ มีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง เป็นผู้ที่มีศีลธรรมจรรยาที่ดี และผู้อื่นมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และมีสำนึกที่ดีต่อส่วนรวม

3) ด้านการพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hands) เป็นการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะในการทำงานด้วยตัวเองสามารถปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่ว โดยการลงมือปฏิบัติทำซ้ำ ๆ เพื่อแสวงหาความถูกต้องในการปฏิบัติงานด้วยตนเอง รู้จักวิธีจัดเก็บและบำรุงรักษาเครื่องมือ สามารถสร้างผลงาน/ชิ้นงานตามความถนัด และต่อยอดเป็นอาชีพได้ ผู้เรียนเกิดความรู้และความสามารถในการทำงาน มีเจตคติที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์และเห็นคุณค่าของการทำงาน

4) ด้านการพัฒนาสุขภาพ (Health) เป็นการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนดูแลสุขภาพ ลักษณะที่ผู้เรียนมีสุขภาพแข็งแรงเลือกรับประทานอาหารที่ถูกหลักโภชนาการออกกำลังกายให้เหมาะสมกับวัยและถูกสุขลักษณะ นักเรียนมีทักษะในการป้องกันตนเอง และผู้อื่นให้ปลอดภัยกับสถานการณ์ที่เผชิญอยู่ได้อย่างเหมาะสม และทำอย่างต่อเนื่องจนเป็นนิสัย ผู้เรียนมีสุขภาพแข็งแรงเลือกรับประทานอาหารที่ถูกหลักโภชนาการออกกำลังกายให้เหมาะสมกับวัยและถูกสุขลักษณะ

5) ด้านความสุขของนักเรียน (Happiness) หมายถึง การจัดกิจกรรมที่นักเรียนมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรู้สึกชื่นชอบต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มีความสนุกสนาน ไม่เครียด ไม่กดดันหรือวิตกกังวล ไม่เบื่อหน่ายในการทำกิจกรรม เพลิดเพลินต่อการทำกิจกรรม มีความกระตือรือร้นแสวงหาความรู้จากการทำกิจกรรม ค้นพบสิ่งที่ตนเองรักหรือชอบจากการทำกิจกรรม

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จะประสบผลสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุในการจัดกิจกรรมหลายด้านด้วยกัน ทั้งด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ด้านศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ด้านการประเมินผล และติดตามผู้เรียน ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ด้านความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ด้านพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ ด้านเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

5. ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จ

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าการบริหารงานในโรงเรียนประสบความสำเร็จนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถที่จะนำปัจจัยต่างๆ มากมายที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรในโรงเรียนคือ ความพึงพอใจที่จะปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จตามที่กำหนดไว้ ดังที่ กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ (2543 : 1-4) ซึ่งรับผิดชอบแผนงานที่ 1 เรื่องแนวทางการบริหารโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้ ได้กำหนดไว้ว่าการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร จะเริ่มจากโรงเรียนยุทธศาสตร์ที่สำคัญประการหนึ่งที่จะต้องดำเนินการคือ การกระจายอำนาจสู่โรงเรียน ซึ่งจะต้องใช้โรงเรียนเป็นฐานการบริหารจัดการโดยต้องคำนึงถึงความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู การประเมินผลและติดตามผู้เรียน การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และภาวะผู้นำของผู้บริหาร ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างการเรียนรู้การจัดการศึกษาในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยต่างๆ มาผนึกกำลังเป็นหนึ่งเดียว ประสานสัมพันธ์ให้มีพลังผลักดันการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนอย่างต่อเนื่องปัจจัยดังกล่าวจำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ปัจจัยพื้นฐาน

1.1 ปัจจัยด้านคุณลักษณะของครูผู้สอน

ครูผู้สอนเป็นบุคคลสำคัญยิ่งที่จะปลูกฝังพลังการเรียนรู้ให้นักเรียนคุณลักษณะของครูผู้สอนที่ดีต่อการปฏิรูปการเรียนรู้โดยครูต้องมีคุณลักษณะดังนี้

1. ผู้มีบุคลิกภาพประชาธิปไตยมั่นคงเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการคิดพัฒนาปัญญาและอารมณ์อย่างสมดุลมีความรักความเมตตาต่อสิทธิ์
2. มีความรู้ความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจและเทคโนโลยี
3. เข้าใจหลักสูตรและแนวการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสอดคล้องกับแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
4. ใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Action Research) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่เป็นประจำ
5. สร้างผลงานในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนรู้

6. มีศักยภาพในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงที่ยึดชีวิตจริงของผู้เรียนเป็นตัวตั้งบนพื้นฐานของปัจเจกบุคคล

7. เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

1.2 การประเมินผลและติดตามผู้เรียน

การวัดผลการประเมินผลอย่างกว้าง ๆ ว่ามีความสำคัญอยู่ 3 ประการ คือ

1. เพื่อทราบว่าผู้เรียนได้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษา การวัดทำให้ทราบว่าผู้เรียน มีความรู้มากน้อยเพียงไร เพื่อจะได้นำผลการวัดนั้นไปใช้ประโยชน์ทางด้านอื่น ๆ เช่น เพื่อการแนะแนว เพื่อเปรียบเทียบหรือเพื่อการบันทึกความเจริญงอกงามของผู้เรียน

2. เพื่อการแก้ไขปรับปรุง จุดมุ่งหมายข้อนี้สำคัญมากเพราะถือว่าการวัดผลเป็นส่วนหนึ่งของจะต้องมีการทำควบคู่กันอยู่เสมอ

3. เพื่อการประเมินผล การวัดผลจะต้องมีการประเมินทุกครั้งเพื่อจะได้ทราบว่าผู้เรียนมีผลการเรียนเป็นที่พอใจหรือตรงเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

1.3 ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร

การบริหารจัดการโรงเรียนจะต้องเป็นการบริหารโดยระบบคุณภาพที่ทุกคนมีส่วนร่วมคิดร่วมตัดสินใจทั้งในโรงเรียนระดับมหาวิทยาลัยและระดับชั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องจัดระบบบริหารให้บุคลากรทุกหมวดได้เปิดใจยอมรับการพัฒนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน การบูรณาการสาระการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นตัวตั้ง หรือผู้เรียนเป็นสำคัญจึงจะเกิดขึ้นได้ระบบบริหารควรทำในรูปของคณะกรรมการที่รับผิดชอบงานเป็นทีม เพื่อเป้าหมายในการทำงานปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้อย่างยั่งยืน สาระสำคัญของระบบบริหารจัดการโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพมีดังนี้

1. กำหนดเป็นแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาระยะ 5-10 ปีไว้ในธรรมนูญสถานศึกษา

2. กำหนดแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรและเร็วการจัดการเรียนรู้ในแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาไม่ใช้พ.ศ. 2542 โดยนำสาระเกี่ยวกับภูมิปัญญาและสภาพปัญหาของท้องถิ่นมาใช้เพื่อการจัดการเรียนรู้

3. มีการตรวจสอบทุกถ่วงตนเอง (School Review) ของโรงเรียนทุกด้านเพื่อนำโรงเรียนสู่ระบบประกันคุณภาพเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และสังคมแห่งปัญญา

4. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพ

5. กำหนดแผนกำกับติดตามตรวจสอบทบทวนประเมินนำเสนออย่างเป็นระบบ และรายงานต่อสาธารณชนอย่างต่อเนื่อง

1.4 ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลที่เป็นหลักสำคัญที่จะนำโรงเรียนไปสู่ความสำเร็จ ตามเป้าหมายที่กำหนดในแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาโรงเรียนผู้บริหารสถานศึกษาควรมีลักษณะ ดังนี้

1. มีวิสัยทัศน์กว้างไกล
2. มีบุคลิกภาพ ประชาธิปไตยใช้หลักเหตุผลในการบริหาร
3. มีจิตสำนึกในความมุ่งมั่น
4. ใจกว้างเปิดโอกาสให้ครูมีเสรีในการคิด
5. ปฏิบัติการเปลี่ยนแปลงให้เกิดผลตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา
6. มีศักยภาพในการจัดการระบบบริหารของโรงเรียนโดยนาระบบคุณธรรม

มาใช้มุ่งพัฒนาโดยองค์รวม

7. สร้างขวัญกำลังใจให้ครูมีกำลังใจที่จะเป็นครูดีครูเก่งและครูที่ปรึกษา
8. ตระหนักในการพัฒนาโรงเรียนสู่ระบบคุณภาพ
9. มุ่งปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2542 และเข้าใจหลักสูตรและแนวการจัดการเรียนรู้

10. เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

2. ปัจจัยสนับสนุน

การนำปัจจัยสนับสนุนมาใช้ในการบริหารโรงเรียนเพื่อเป็นกลไกให้โรงเรียนเป็นองค์กร แห่งการเรียนรู้และสังคมแห่งปัญญาปัจจัยสนับสนุนประกอบด้วย

2.1 การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อโรงเรียนปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 ได้กำหนดหลักการจัดการศึกษาในมาตรา 22 ไว้ว่าการจัดการศึกษาหรือการเรียนรู้ต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการสนับสนุนทั้งจากโรงเรียนบ้านและสังคม

พร้อมกันไปอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนจำเป็นต้องประสานสื่อความเข้าใจให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมได้ทราบว่า การเรียนรู้จะต้องเกิดได้ทุกที่และตลอดเวลา การเรียนรู้จากโลกและสถานการณ์จริงเพื่อคุณภาพของผู้เรียนชุมชนต้องมีคุณลักษณะดังนี้

1. มีความเข้มแข็งในการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนโรงเรียน ในการปฏิรูป การเรียนรู้

2. คณะกรรมการสถานศึกษา ต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหลายๆด้านในท้องถิ่น

2.2 ศักยภาพของสถาบันการศึกษาในท้องถิ่นสถาบันการศึกษาในท้องถิ่นจะต้องมี ศักยภาพที่จะสนับสนุนโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้ดังนี้

1. เป็นที่ปรึกษาแก่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในด้านการจัดการเรียนรู้ชั้นเรียน
2. เป็นแหล่งวิทยากร

2.3 ศักยภาพและบทบาทของศึกษานิเทศก์และนักวิชาการในท้องถิ่นการจัดการศึกษา ตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 มุ่งเน้นการกระจายอำนาจไปยัง เขตพื้นที่การศึกษา ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาจะต้องส่งเสริมให้โรงเรียนได้พัฒนาหลักสูตร ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา นักวิชาการจำเป็นต้องนิเทศช่วยเหลือเป็นที่ปรึกษาแก่โรงเรียน ทั้งทางด้านหลักสูตรการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาครูไปพร้อมๆ กัน

จากแนวคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความสำเร็จ ของการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” หมายถึง นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานใน กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และมีความสุข โดยยึดหลักทักษะการทำกิจกรรมที่จำเป็น ต่อการดำเนินชีวิตสอดคล้องกับหลักสูตรใน 5 ด้านได้แก่ 1) การพัฒนาสมอง (Head) 2) การพัฒนา จิตใจ (Heart) 3) การพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hands) 4) ด้านการพัฒนาสุขภาพ (Health) 5) ความสุข ของนักเรียน (Happiness) โดยอาศัยยุทธศาสตร์ที่สำคัญเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จ คือ ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุน

แนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จ

ความสำเร็จ หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ต้องอาศัยความพยายาม ซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำที่อาศัยความสามารถทางร่างกาย หรือสมองซึ่งขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนต้องอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลตัวที่บ่งชี้ถึงผลสำเร็จทางการเรียน อาจได้จากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ (Nontesting Procedure) เช่นจากการสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของเกรด โรงเรียนต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนช่วงเวลาในการประเมินยาวนาน อีกทั้งวิธีวัดความสำเร็จของนักเรียนครูต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่นอีกหลาย ๆ ด้านย่อมดีกว่าการแสดงขนาดความล้มเหลวหรือความสำเร็จเพียงครั้งเดียว ประกายทิพย์ พิชัย (2539)

กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 28-33) กล่าวว่า การประสบความสำเร็จในการเรียนเกิดจากการที่ผู้เรียนมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการใช้ความคิดหรือสติปัญญา ความสามารถทางกายภาพ หรือทักษะรวมทั้งการพัฒนาความสนใจตั้งที่ กล้า ทองขาว (2534) กล่าวว่า การประสบความสำเร็จ หมายถึง การที่บุคคลมีพฤติกรรมรับผิดชอบมีความสามารถ และสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนได้ อาจส่งผลให้บุคคลเกิดมีคุณค่าเพิ่มขึ้นยังสามารถเป็นผู้ให้และรับมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่นและสามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังแนวคิดของนักวิชาการ และผลการวิจัยสามารถสรุปความสำคัญของปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ทั้งในกลุ่มครูผู้สอน และกลุ่มของนักเรียน ได้ดังนี้

ปัจจัยกลุ่มครูผู้สอน

จากแนวคิดตามทฤษฎีต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงกำหนดตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยที่คาดว่าจะเอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานีได้แก่ 5 ตัวแปร ประกอบด้วย

- 1) ความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู
- 2) การประเมินผลและติดตามผู้เรียน
- 3) การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง
- 4) ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร
- 5) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร

1. ความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู

การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมรูปแบบการเรียนรู้ที่สำคัญคือ เน้นวิธีการคิดและเรียนรู้ของบุคคล ซึ่งมีลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรต้องคำนึงลักษณะของนักเรียน เพื่อที่จะได้สามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสม บรรลุตามวัตถุประสงค์และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับผู้เรียนตามความสนใจความสามารถทางปัญญา โดยมุ่งหวังให้นักเรียนได้พัฒนากระบวนการคิด สามารถคิดวิเคราะห์ วางแผน และตัดสินใจแก้ปัญหา รวมทั้งสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยการบูรณาการคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมกับครู และครูควรจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถริเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัด อย่างมีเป้าหมาย รู้จักแสวงหาแหล่งเรียนรู้ เลือกวิธีการเรียนและประเมินความก้าวหน้าการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งทำด้วยตนเองหรือขอความช่วยเหลือผู้อื่นก็ได้

ระวีวรรณ เสวตามร (2530 : 43) กล่าวว่า ความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู หมายถึง การจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถที่จะดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนไปพัฒนาตนเอง สังคม และประเทศชาติได้ การจัดการเรียนรู้ต้องให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้บริหารมีหน้าที่คอยให้ความรู้ ให้คำแนะนำปรึกษา และให้กำลังใจแก่ครู เพื่อให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

กิติมา ปริดีติลภ (2532 : 48) กล่าวว่า ความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู หมายถึง การจัดกิจกรรมซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งสิ้น

ทัศนีย์ สงวนสัตย์ (2534 : 3) กล่าวว่า ความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู หมายถึง กระบวนการที่ครูผู้สอนถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความสามารถเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้รวมทั้งการจัดกิจกรรมที่สนับสนุน การเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในด้านวิชาการ

สมนึก นนธิจันทร์ (2544 : 14-15) กล่าวว่า ความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู หมายถึง การสอนให้ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการศึกษานั้น ครูจะต้องมีความรู้ ความสามารถในด้านต่าง ๆ ซึ่งพอสรุปรวมได้ 5 ด้าน คือ 1. ด้านความรู้ความเข้าใจผู้เรียน 2. ด้านการวางแผน 3. ด้านวิธีสอนและกิจกรรม 4. ด้านสื่อ 5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

ผกา สัตถธรรม (2544 : 36) กล่าวว่า ความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู หมายถึง ประสบการณ์ที่ได้รับ นอกจากนั้นยังมีความหลากหลาย เช่น ภูมิหลัง ลักษณะการเรียนรู้ (learning style) แรงจูงใจ ความต้องการความสนใจและเป้าหมาย ดังนั้นสิ่งที่ต้องเน้นเป็นอย่างยิ่งในการจัดการเรียนรู้ก็คือ การตั้งอยู่บนกลยุทธ์ในที่เต็มไปด้วยประสบการณ์อันเป็นทรัพยากรที่สำคัญต่อการเรียนรู้ จุดเน้นอีกประการหนึ่งของคือ การใช้เทคนิคประสบการณ์ (experiential technique) คือ การใช้เทคนิคที่จะดึงประสบการณ์ของนักเรียนออกมาให้เกิดประโยชน์ เช่น การอภิปรายกลุ่ม (group discussion) สถานการณ์สมมุติ (simulation experience) กิจกรรมการแก้ปัญหา (problem-solving activities) การใช้กรณีตัวอย่าง (case method) และการทดลอง (laboratory methods)

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2548: 14-15) กล่าวว่า องค์ประกอบของความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ประกอบด้วยความรู้ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงาน ดังนี้

1. ต้องเป็นนักมนุษยนิยม คือ เป็นผู้ที่ยอมรับนักเรียนอย่างจริงจังให้ความอบอุ่น มีความเข้าใจนักเรียน มีความยุติธรรม และมีคุณลักษณะของครูตามที่ศนะของนักจิตวิทยา มนุษยนิยม และเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียน
2. เป็นผู้ที่มีความรู้ และมีความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยา คือ ครูต้องเข้าใจธรรมชาติของกระบวนการเรียนรู้ และสามารถที่จะให้วิธีสอนที่เหมาะสมและจูงใจให้นักเรียนอยากเรียนรู้ ครูจะต้องใช้วิธีการประเมินผลที่สามารถบอกได้ว่าการเรียนรู้ได้เกิดขึ้นจริง
3. เป็นผู้ที่รู้จักนักเรียน ครูไม่เพียงแต่เป็นผู้สอนนักเรียนทางวิชาการเท่านั้น แต่เป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทางบุคลิกภาพของนักเรียนด้วย ดังนั้น ครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการ เพื่อจะช่วยนักเรียนให้มีพัฒนาการทั้งด้านสติปัญญาและด้านบุคลิกภาพด้วย โดยทำตนเป็นผู้ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนให้ไปในทางบวก เพื่อนักเรียนจะได้เจริญเติบโตเป็นบุคคลที่มีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีคุณค่า มีความภาคภูมิใจในตัวเองและมีความสุข
4. เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิชาการ โดยเฉพาะในวิชาต่าง ๆ ที่ตนจะต้องสอนสำหรับความรู้ด้านวิชาการนั้น ครูต้องพยายามขวนขวายหาความรู้อยู่เสมอไม่ว่าจะด้วยการอ่านค้นคว้าด้วยตนเอง หรือไปอบรมต่อในวิชาที่ตนสอนก็จะเป็นบุคคลที่มีคุณวุฒิทางวิชาการที่ทันสมัยเสมอ
5. เป็นผู้นำที่ดีและผู้ฟังที่ดีสามารถจะช่วยนักเรียนให้มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ในกรณีที่มีความขัดแย้งกันทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน
6. มีทักษะในการจัดการห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้

7. เป็นผู้ที่นิยมในวิธีการวิทยาศาสตร์ และเข้าใจกฎแห่งพฤติกรรม และเป็นนักวิทยาศาสตร์พฤติกรรม

8. จะต้องมียุทธศาสตร์ของชีวิตคือ เป็นผู้ที่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ดี และมีความสัมพันธ์อันดีหรือต้องมีมนุษยสัมพันธ์ สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจได้ มีสุขภาพดีทั้งกายและใจจะต้องมีจุดมุ่งหมายของชีวิตและมีใจรักอาชีพที่เลือก

ทิตินา แชมมณี (2550 : 38) กล่าวว่า ความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู หมายถึง การออกแบบการเรียนการสอนเป็นการนำหลักการเรียนรู้ไปออกแบบเหตุการณ์ที่ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้น อย่างมีเป้าประสงค์ชัดเจนหรือที่เรียกว่า “การเรียนการสอน” ให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามที่คาดหวัง

วิรุฬห์ นิลโมจน์ (2558 : 57) กล่าวว่า ความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูผู้สอนควรมีการใช้เทคนิคที่หลากหลายสอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติและความยากง่ายของเนื้อหาวิชาและศักยภาพในการเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึงการมีความสามารถในวิชาที่สอนของครูผู้สอน ครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่สอน ความสามารถในการจัดให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในวิชาที่รับผิดชอบ

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยขอสรุปว่า ความสามารถในการสอนของครูหมายถึง ความรู้และทักษะของครูในการทำหน้าที่สั่งสอน ฝึกฝน อบรมให้ศิษย์ได้มีความรู้ ความคิด ความสามารถ เป็นผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายในการทำกิจกรรมให้สำเร็จได้อย่างลุล่วง กำหนดจุดมุ่งหมายในการสอนที่ชัดเจนคำนึงถึงความสามารถนักเรียน มีการวางแผนและใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย จัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอน กระตุ้นสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักวิธีการค้นคว้าความรู้ และมีวิธีการวัดและประเมินผลนักเรียนที่หลากหลาย

2. การประเมินผลและติดตามผู้เรียน

การประเมินผลและติดตามผู้เรียน เป็นกระบวนการเรียนต่อเนื่องของเป็นกลไกเพื่อติดตามและตรวจสอบว่านักเรียนได้พัฒนาไปตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้หรือไม่ อีกทั้งยังใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนของนักเรียนและปรับปรุงการสอนของครูให้ดีขึ้น จึงจำเป็นที่ผู้บริหารและครูผู้สอนจะต้องทำความเข้าใจในระเบียบของการวัดผล

พนัส หันนาคินทร์ (2524 : 199 - 200) กล่าวว่า การประเมินผลเป็นการเปรียบเทียบผลที่ได้จากการเรียนกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งจะมีลักษณะเป็นรูปธรรมคือ จะแสดงผลของการวัดออกมาเป็นตัวเลข เพื่อแสดงว่านักเรียนมีความรู้มากน้อยเพียงใดจากที่ได้เรียนไปแล้วการวัดผลและประเมินผลจึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ของนักเรียนว่าได้ผลเพียงใดหรือต้องปรับปรุงแก้ไข ครูจึงมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยดูแลและส่งเสริมให้การวัดและประเมินผลเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ อย่างไรก็ตามการประเมินผลและติดตามนักเรียน จะบรรลุจุดประสงค์หรือไม่ย่อมขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ซึ่งทำหน้าที่ในการวัดและประเมินผลนักเรียนโดยตรง ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวัดและประเมินผล เช่น จัดให้มีการประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล

กาญจนา เกียรติประวัติ (2542 : 116) กล่าวว่า การประเมินผลและติดตามผู้เรียน หมายถึง การกำหนดหน่วยให้แก่ปริมาณที่มีอยู่โดยใช้เครื่องมือวัด และนำผลที่วัดได้มาหาค่าคูณค่า ดังที่ พนัส หันนาคินทร์ (2524 : 199 - 200) กล่าวว่า การวัดผลเป็นการเปรียบเทียบผลที่ได้จากการเรียนกับมาตรฐานอันหนึ่งที่ยึดถืออยู่ ซึ่งมีลักษณะเป็นรูปธรรมคือ จะแสดงผลการวัดออกมาเป็นตัวเลข ส่วนการประเมินผลเป็นการกำหนดค่าหรือราคาจากคะแนนที่ได้จากการวัดผลนั้น

ชัยฤทธิ์ โพธิสุวรรณ (2544 : 66) กล่าวว่า การประเมินผลและติดตามผู้เรียนหมายถึง การประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นระยะ เพื่อให้ผู้เรียนตัดสินใจในการกระทำของตนเองตามกิจกรรมการเรียนรู้ได้ ถ้าจำเป็นต้องดัดแปลงหรือยืดหยุ่น สำหรับการประเมินในขั้นสุดท้ายเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากที่นักเรียนจะทราบว่าตนเองถึงจุดหมายที่ตนกำหนดไว้แล้วหรือยังขาดอีกเท่าไร ทั้งนี้การประเมินผลจะมีข้อดีที่กลายเป็นการวิเคราะห์ความสามารถของนักเรียน ถ้ายังไปไม่ถึงจุดหมายที่ต้องการ นักเรียนทราบว่าขาดอีกเท่าไร นักเรียนเป็นผู้ระบุความขาดหรือความต้องการเอง ทำให้เกิดความต้องการที่จะเรียนรู้ต่อไป โดยครูผู้สอนต้องมีการประมวลผลจากการให้เหตุผลในการสอบของนักเรียนและกระบวนการในการแก้ปัญหา

พร้อมพรรณ อุดมสิน (2545 : 27) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการวัดผลของการประเมินผลอย่างกว้าง ๆ ว่ามีความสำคัญอยู่ 3 ประการ คือ

1. เพื่อทราบว่านักเรียนได้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษา การวัดทำให้ทราบว่านักเรียนมีความรู้มากน้อยเพียงไร เพื่อจะได้นำผลการวัดนั้นไปใช้ประโยชน์ทางด้านอื่น ๆ เช่น เพื่อการแนะแนว เพื่อเปรียบเทียบหรือเพื่อการบันทึกความเจริญงอกงามของนักเรียน

2. เพื่อการแก้ไขปรับปรุงจุดมุ่งหมาย ข้อนี้สำคัญมากเพราะถือว่าการวัดผลเป็นส่วนหนึ่งของจะต้องมีการทำควบคู่กันอยู่เสมอ

3. เพื่อการประเมินผลการวัดผล จะต้องมีการประเมินทุกครั้งเพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีผลการเรียนเป็นที่พอใจหรือตรงเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยขอสรุปว่า การประเมินผลและติดตามผู้เรียน หมายถึง กระบวนการประเมินผลผู้เรียนเชิงประจักษ์เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการตัดสินคุณค่าในการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและมาตรฐานการเรียนรู้ใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการประเมินผู้เรียน ติดตามความก้าวหน้าการเรียนรู้ของนักเรียน อันนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู มีวิธีการประเมินผลที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายการศึกษานอกระบบ มีการสอนเสริมแก่นักเรียนที่ขาดความพร้อม โดยครูต้องมีการจัดทำแฟ้มบันทึกผลการเรียนอย่างต่อเนื่อง

3. การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง

โรงเรียนเป็นสถาบันทางสังคม มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคม โดยที่สังคมก็ต้องมีหน้าที่ต้องช่วยเหลือและพัฒนาการศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานของโรงเรียนจะมีประสิทธิภาพได้ จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือและสนับสนุนจากชุมชน

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2537 : 186 - 187) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง หมายถึง การที่โรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ชุมชนก็เป็นสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อโรงเรียนเป็นอย่างมาก ดังนั้นภารกิจของโรงเรียน คือ การให้บริการทางการศึกษาตามความต้องการของชุมชน การมีส่วนร่วมของชุมชนก็คือการรับรู้ของชุมชนทำให้เกิดความความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

กฤษณา ไตรศิริ (2538 : 13) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง หมายถึง กระบวนการและวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียนใช้ติดต่อสื่อสาร สร้างความเข้าใจ

อันดีกับ ผู้ปกครอง นักเรียน ประชาชน และชุมชน เพื่อให้ตอบสนองความสัมพันธ์อันดีต่อกันยังผลให้เกิดการพัฒนาทั้งในโรงเรียนและชุมชน

ภูวนาท คงแก้ว (2539 : 18) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง หมายถึง การดำเนินการใด ๆ รวมกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจและมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน อันจะเป็นหนทางให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน ขณะเดียวกันก็เป็นหนทางให้โรงเรียนเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนในท้องถิ่น

อุไรวรรณ หวงสกุล (2539 : 21) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง หมายถึง กระบวนการที่โรงเรียนและชุมชน ความสัมพันธ์ และมีผลกระทบซึ่งกันและกันตลอดเวลา ในการจัดการศึกษาจะได้ผลอย่างไรขึ้นอยู่กับความร่วมมือและการสนับสนุนของชุมชน ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจึงเป็นไปในลักษณะที่ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ร่วมมือกัน เพื่อการศึกษาดำเนินไปได้ด้วยดี

ไชยยันต์ เกิดเหมาะ (2544 : 1 - 2) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง หมายถึง การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประชาชนเอกชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา และความต้องการของท้องถิ่นโรงเรียน ประถมศึกษาซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบที่จะต้องดำเนินการประสานกับองค์กรในท้องถิ่นภาครัฐ และภาคเอกชน และเสริมสร้างงานด้านความสัมพันธ์โรงเรียนกับชุมชนให้มีส่วนในการจัดการศึกษาเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาโรงเรียน

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยขอสรุปว่า การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง หมายถึง การได้รับการสนับสนุนจากบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน และนอกโรงเรียน โดยใช้กระบวนการและวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้บริหารโรงเรียนและครู นักเรียน ผู้ปกครอง รวมถึงบุคลากรในโรงเรียน ใช้ติดต่อสื่อสารสร้างความเข้าใจอันดีกับ หน่วยงานภายนอก เพื่อให้ตอบสนองความสัมพันธ์และการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ อันดีต่อกันยังผลให้เกิดการพัฒนาทั้งในโรงเรียนและชุมชน

4. ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร

สถานศึกษาต้องให้ความสำคัญต่อการดำเนินนโยบายการวางแผนและการมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนโดยผู้บริหารจะต้องรับบทบาทในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายการดำเนินงานให้ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ

ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ได้บัญญัติศัพท์เกี่ยวกับนโยบายหมายถึง หลักและวิธีปฏิบัติ ซึ่งจะถือเป็นแนวดำเนินการเป็นการกำหนดทิศทางหรือเป้าหมายในการดำเนินงานขององค์กรซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในการบริหารงานขององค์กร

พวงรัตน์ เกษรแพทย์ (2543 : 20) กล่าวว่า การปฏิบัติตามนโยบาย หมายถึง การนำแผนไปปฏิบัตินั้นเพื่อให้เกิดความสะดวกควรมีการแปลงแผนออกเป็นขั้นตอนและคำนึงถึงวัตถุประสงค์นโยบายและเป้าหมายในการให้บริการการศึกษาไปสู่ประชาชน

พวงรัตน์ เกษรแพทย์ (2543 : 81) กล่าวว่า ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบาย หมายถึง ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติประเด็นสำคัญ ได้แก่ การตีความหากผิดพลาดจะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติล้มเหลวได้ หรือความเป็นไปได้ทางการเมืองความเป็นไปได้ทางเทคโนโลยีความพอเพียงของทรัพยากรลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ กลไกภายใน และภายนอกหน่วยงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติซึ่งนโยบายใดก็ตามที่ขัดกับความรู้สึกพื้นฐานหรือผลประโยชน์ของผู้ปฏิบัติอาจได้รับการคัดค้านหรือปฏิบัติอย่างไม่เต็มใจซึ่งอาจส่งผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบายได้

วรเดช จันทรศร (2551) กล่าวว่าศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบาย หมายถึง การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นเงื่อนไขหลักอีกเงื่อนไขหนึ่งต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ และสมรรถนะขององค์กรจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัย กล่าวคือ นโยบายที่จะประสบความสำเร็จได้จำเป็นต้องมีโครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสม มีความแข็งแกร่งทั้งภายในและภายนอก บุคลากรในองค์กรยังต้องมีความรู้ความสามารถทั้งด้านการบริหารและเทคนิคอย่างเพียงพอ นำมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่นอกจากนี้องค์กรยังจะต้องมีการวางแผนเตรียมการหรือมีความพร้อมเป็นอย่างดี ทั้งทางด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ งบประมาณ และสถานที่องค์กรที่มีศักยภาพ จะเน้นความสำเร็จของการปฏิบัติงาน หรือความสามารถขององค์กรเป็นสำคัญ

จุมพล นิมพานิช (2547 : 156-157) ได้เสนอเครื่องชี้วัดหรือแนวทางที่จะวัดความสำเร็จตามศักยภาพในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ คือสามารถวัดได้จากระดับของความ

ร่วมมือที่ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมีต่อผู้ออกคำสั่ง หรือผู้กำหนดนโยบาย ถ้าระดับของความร่วมมือสูง ระดับความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติย่อมสูงไปด้วย ทั้งยังสามารถพิจารณาได้จากเงื่อนไขที่ว่า ได้มีการบรรลุผลการปฏิบัติตามนโยบายนั้นตามภาระหน้าที่ขององค์กรที่รับผิดชอบอย่างราบรื่นและปราศจากปัญหา ถ้าการปฏิบัติตามนโยบายเต็มไปด้วยความขัดแย้งหรือมีอุปสรรคเกิดขึ้นมากเท่าใด ระดับของความล้มเหลวก็น่าจะมีสูงขึ้นเท่านั้น และสามารถวัดได้จากการที่นโยบายนั้นก่อให้เกิดผล การปฏิบัติในระยะสั้นและหรือก่อให้เกิดผลกระทบที่พึงปรารถนาหรือไม่ถ้า การนำนโยบายไปปฏิบัติ นั้นเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างรวดเร็วและเป็นไปตามที่คาดหวังระดับความสำเร็จก็ย่อมมีสูง

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยขอสรุปว่า ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายหมายถึง การจัดเตรียมความพร้อมของหน่วยงานในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติโดยดำเนินการปฏิบัติตาม พันธกิจที่เป็นไปตามนโยบายกำหนดสมรรถนะของหน่วยงานในการปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมาย สร้างความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบายสามารถบริหารนโยบายที่ทันต่อ การเปลี่ยนแปลงและกลุ่มเป้าหมายสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานในการส่งเสริมกิจกรรมให้บริการ แก่ชุมชนในท้องถิ่นและสามารถปฏิบัติงานได้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลของสถานศึกษา

5. ภาวะผู้นำของผู้บริหาร

ภาวะผู้นำ หรือ การเป็นผู้นำ เป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อการบริหารงาน กล่าวคือ นอกจาก ผู้นำจะเป็นบุคคลสำคัญในการสร้างบรรยากาศในองค์กรให้เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานแล้ว งานจะ ดำเนินไปด้วยดี บรรลุตามวัตถุประสงค์ ยังขึ้นอยู่กับศิลปะในการบริหารงานของผู้นำ ศิลปะในการ บริหารงานนี้ก็คือ ภาวะผู้นำ (Leadership) ได้มีผู้ให้ความหมายภาวะผู้นำไว้มากมาย ดังนี้

กวี วงศ์พุด (2542 : 14-15) สรุปแนวคิดเกี่ยวกับผู้นำไว้รวม 5 ประการดังนี้

1. ผู้นำ หมายถึง ผู้ซึ่งเป็นศูนย์กลางหรือจุดรวมของกิจกรรมภายในกลุ่ม เปรียบเสมือนแกนของกลุ่ม เป็นผู้มีโอกาสติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นมากกว่าทุกคนใน กลุ่ม และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มสูง
2. ผู้นำ หมายถึง บุคคลซึ่งนำกลุ่มหรือพากกลุ่มไปสู่วัตถุประสงค์หรือจุดหมายที่วางไว้ แม้แต่เพียงชี้แนะให้กลุ่มไปสู่จุดหมายปลายทางก็ถือว่าเป็นผู้นำ
3. ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่สมาชิกส่วนใหญ่คัดเลือก หรือยกให้เขาเป็นผู้นำของกลุ่มซึ่ง

เป็นไปโดยอาศัยลักษณะทางสังคม มิติของบุคคลเป็นฐานและสามารถแสดงพฤติกรรมของผู้นำได้

4. ผู้นำ หมายถึง บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะอย่าง คือสามารถสอดแทรกอิทธิพลบางประการอันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มได้มากที่สุด

5. ผู้นำ หมายถึง บุคคลซึ่งสามารถนำกลุ่มไปในทางที่ต้องการ เป็นบุคคลที่มีส่วนร่วมและเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการแสดงบทบาท หรือพฤติกรรมการเป็นผู้นำภาวะผู้นำจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการใช้อิทธิพลซึ่งส่วนมากจะเป็นผู้นำ (Leader) พยายามจะมีอิทธิพลต่อผู้ตาม (Followers) ในกลุ่มหรือบุคคลอื่น ๆ เพื่อให้มีทัศนคติพฤติกรรมและอื่น ๆ ไปในทิศทางที่ทำให้จุดมุ่งหมายของกลุ่มหรือองค์กรประสบความสำเร็จ

ประเวศ วะสี (2544 : 70-71) กล่าวว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร หมายถึง ภาวะที่ก่อให้เกิดศรัทธาเป็นที่ยอมรับและเกิดจุดมุ่งหมายร่วมกันในสถานศึกษา

พรนพ พุกกะพันธ์ (2544 : 2) กล่าวว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร หมายถึง คุณสมบัติ เช่น สติปัญญา ความดีงาม ความรู้ ความสามารถของบุคคลที่จะชักนำให้คนทั้งหลายมาประสานกัน และพากันไปสู่จุดหมายที่ตั้งใจ

สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ (2548 : 3) พบว่า ผู้บริหารนอกจากจะต้องตระหนักถึงเป้าหมายขององค์กรแล้ว ยังต้องให้ความสำคัญต่อการปรับกระบวนการทำงาน และการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กรด้วย ภาวะผู้นำนั้นถือเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ผู้นำจึงต้องมุ่งเน้นเรื่องการสื่อสารให้ชัดเจน และต้องอาศัยศักยภาพของตนเอง และของทีมงานร่วมกัน โดยคำนึงการจัดระบบโครงสร้างในองค์กรที่สำคัญคือ การมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหารในการกำหนดทิศทาง และเป้าหมายขององค์กร การมีเป้าหมายที่ชัดเจนขององค์กรตั้งแต่แรกก็จะสามารถประเมินผลสำเร็จขององค์กรได้นั้นหมายถึง การมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้

Hoy and Miskel (1991 : 169) ได้สรุปการศึกษาของภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยมิชิแกนไว้ดังนี้

1. ผู้นำที่มีประสิทธิภาพ มีแนวโน้มที่จะสร้างความสัมพันธ์กับผู้ใต้บังคับบัญชาจึงเชื่อว่า เป็นการสนับสนุนเพิ่มความภูมิใจ และเกียรติยศของผู้ใต้บังคับบัญชามากกว่าผู้นำที่มีประสิทธิภาพน้อย

2. ผู้นำที่มีประสิทธิภาพชอบที่จะนิเทศการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาโดยกลุ่มมากกว่าบุคคลใดบุคคลหนึ่งตามลำพัง รวมทั้งการตัดสินใจตรงกันข้ามกับผู้นำที่มีประสิทธิภาพน้อย

3. ผู้นำที่มีประสิทธิภาพ มีแนวโน้มที่จะตั้งเป้าหมายการปฏิบัติงานได้ค่อนข้างสูงกว่าผู้นำที่มีประสิทธิภาพน้อย

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยขอสรุปว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารสถานศึกษาใช้ความสามารถ อิทธิพล อำนาจหรือศิลปะในการจูงใจให้สมาชิกในกลุ่มคล้อยตามและกระทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งซึ่งต้องอาศัยปัจจัยของความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำ ผู้ตาม และตัวแปรสถานการณ์

ปัจจัยกลุ่มนักเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งอาศัยแนวคิดตามทฤษฎีต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงกำหนดตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยที่คาดว่าจะเอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ได้แก่ 5 ตัวแปร ประกอบด้วย

- 1) ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม
- 2) พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้
- 3) เจตคติที่ดีต่อการเรียน
- 4) ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน
- 5) ความเชื่อมั่นในตนเอง

1. ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การทำงานใดๆประสบความสำเร็จได้ ความพึงพอใจเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการ ทั้งด้านวัตถุและจิตใจ

สลใจ วิบูลกิจ (2534 : 42) กล่าวว่า ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม หมายถึง สภาพของอารมณ์บุคคลที่มีต่อองค์ประกอบของกิจกรรมและสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของบุคคลนั้น ๆ

ดำรงศักดิ์ ไชยแสน (2542 : 16-17) กล่าวว่า ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมหมายถึง ความพอใจในด้านต่าง ๆ ของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนที่มีต่องานและปัจจัยหรือองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับงานนั้น ๆ จนสามารถตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน ทางด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนสามารถลดความเครียดของผู้ปฏิบัติงานให้ต่ำลงได้

มณี โปธิเสน (2543 : 12) กล่าวว่า ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม หมายถึง ความรู้สึก ยินดีหรือเจตคติที่ดีของบุคคล เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของตนทำให้เกิดความรู้สึกดีในสิ่ง นั้น ๆ

ศุภสิริ โสมาเกต (2544 : 54) กล่าวว่า ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการกระทำในเชิงบวก ความรู้สึกพอใจ ชอบใจในการ ร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนและต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

อุทัยพรรณ สุดใจ (2545 : 7) กล่าวว่า ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม หมายถึง ความรู้สึก หรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาจจะเป็นไปในเชิงประเมินค่าว่าควรรู้สึก หรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 775) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง รัก พอใจ ชอบใจ

รัชวลี วรรณภูมิ (2548 : 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม หมายถึง ความรู้สึก หรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยม และประสบการณ์ ที่แต่ละบุคคลได้รับและจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ ซึ่ง ระดับความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันไป

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยขอสรุปว่า ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นเชิงบวกต่อเนื้อหา เทคนิค วิธีการ สื่อ บรรยากาศ และผู้จัดการเรียนรู้ ความชอบใจ ความพอใจ ความประทับใจความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการ ได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการ ของตนไม่ได้รับการตอบสนองความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

2. พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้

พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ คือคุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน แสวงหาความรู้ จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ

กรมวิชาการ (2539:9) กล่าวว่า พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ หมายถึง การแสดง ความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้อย่างสม่ำเสมอและนำความรู้ที่นั้นประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม การแสดงออกถึงการใฝ่รู้ใฝ่เรียนรู้นั้น สังเกตได้จากพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน เช่น การซักถาม

การแสดงความคิดเห็นการขบอ่านหนังสือ เป็นต้น ผู้เรียนสามารถแสดงออกได้หลายลักษณะ เช่น การแสวงหาความรู้จากการฟัง การถาม การอ่าน การคิด การเขียน การดู และการปฏิบัติ

ยุพิน โภณฑา และคณะ (2544 : 11) กล่าวว่า พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงถึงความกระตือรือร้น เสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ มาเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

ธีรยุทธ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา (2525 : 33) กล่าวว่า พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ หมายถึง สิ่งที่นักเรียนกระทำหรือแสดงออกในขณะที่เรียนเพื่อมุ่งพัฒนาในด้านความรู้ เจตคติและทักษะตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ในวิชาต่าง ๆ

จิราภา เต็งไตรรัตน์ และคณะ (2543 : 33 - 34) กล่าวว่า พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนถึงความตั้งใจ ความกระตือรือร้น และมุ่งมั่นในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2545 : 153 - 154) กล่าวว่า พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมตามแนวคิดของทฤษฎีพุทธิปัญญานิยมเชื่อว่า กระบวนการคิดมีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรมที่มีเป้าหมายสิ่งเร้า นอกจากนี้ ความรู้สึก ความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรมของบุคคลต่างก็มีความสัมพันธ์กัน

พิทักษ์ วงแหวน (2546 : 11) กล่าวว่า พฤติกรรมใฝ่เรียน หมายถึง การที่นักเรียนมีการกระทำหรือการแสดงออกเพื่อตอบสนองสิ่งเร้า โดยมีลักษณะเป็นผู้ที่มีนิสัยรักการอ่าน มีความกระตือรือร้นและสนใจเรียนรู้จากแหล่งต่าง ๆ มีทักษะในการแสวงหาความรู้ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและพยายามพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยขอสรุปว่า พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ หมายถึง การที่นักเรียนมีการกระทำ หรือที่แสดงถึงความปรารถนา ความอยากรู้อยากเห็น ความกระตือรือร้น ความสนใจ ความพอใจที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเองทั้งความรู้ ด้านการเรียน และสภาพแวดล้อมรอบตัว เพื่อตอบสนองสิ่งเร้าโดยมีคุณลักษณะเป็นผู้ที่มีนิสัยกระตือรือร้น และมุ่งมั่นในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีทักษะในการแสวงหาความรู้สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและพยายามพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

3. เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม

สุชา จันท์เอม (2539 : 72) กล่าวว่า คำว่าทัศนคติ หรือ เจตคติ เป็นศัพท์บัญญัติทางวิชาการ มีความหมายตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Attitude” มาจากภาษาลาตินว่า “Aptus” เป็น

นามธรรมที่หมายถึง ความเหมาะสมหรือการดัดแปลงให้เหมาะสม ดังนั้น เจตคติ จึงหมายถึงการเตรียมพร้อมแห่งจิตใจของบุคคลในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เจตคติเมื่อเกิดขึ้นแล้ว จะแสดงออกมาในรูปแบบของพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคล และเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกทางอารมณ์

ลัวน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 54) กล่าวว่า เจตคติหรือทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกเชื่อ ศรัทธา ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดจนเกิดความพร้อมที่จะแสดงการกระทำออกมา ซึ่งอาจจะไปในทางดีหรือไม่ดีก็ได้ เจตคตินี้ยังไม่เป็นพฤติกรรมแต่เป็นตัวการที่จะกระทำให้พฤติกรรม ดังนั้นเจตคติจึงเป็นคุณลักษณะของความรู้สึกที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในใจ

ปรียาพร วงศ์อนุตโรจน์ (2543 : 237 – 242) กล่าวว่า เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม หมายถึง ความชอบ ความไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึกเชื่อฟังใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มักจะเกิดขึ้นเมื่อเรารับรู้หรือประเมินสิ่งนั้นๆ เราจะเกิดอารมณ์ ความรู้สึกบางอย่าง ควบคู่ไปกับการรับรู้ นั้น เจตคตินี้มีลักษณะเป็นทั้งพฤติกรรมภายนอกที่สังเกตได้ และเป็นพฤติกรรมภายในที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยง่าย

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2543 : 185) กล่าวว่า เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม หมายถึง กิริยาท่าทีรวม ๆ ของบุคคลที่เกิดจากความพร้อมหรือความโน้มเอียงของจิตใจ ซึ่งแสดงออกต่อสิ่งเร้าหนึ่ง ๆ เช่น ความรู้สึกต่อวัตถุสิ่งของหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคม โดยแสดงออกมาในทางสนับสนุน ซึ่งมีความรู้สึกเห็นดี เห็นชอบต่อสิ่งเร้านั้น หรือในทางต่อต้าน ซึ่งมีความรู้สึกที่ไม่ดี ไม่เห็นชอบต่อสิ่งเร้านั้น

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2548 : 282) กล่าวว่า เจตคติที่ดีต่อการกิจกรรม หมายถึง อัชฌาสัย (Disposition) ที่มีต่อคน สัตว์ หรือสิ่งของอาจจะเป็นได้ทั้งทางบวก และทางลบ นักเรียนที่มีเจตคติทางบวก ต่อวิชาใดวิชาหนึ่งก็จะชอบวิชานั้น ทำให้ได้คะแนนดี ทัศนคติ หรือเจตคติเป็นสิ่งที่ศึกษาความรู้ ความคิด สติปัญญา ความรู้สึก และพฤติกรรมการแสดงออก

ธีรวุฒิ เอกะกุล (2549 : 3) กล่าวว่า เจตคติที่ดีต่อการกิจกรรม หมายถึง พฤติกรรม หรือความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้ เกี่ยวกับสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่งในทางสังคมรวมทั้งเป็นความรู้สึกที่เกี่ยวข้องประสบการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยขอสรุปว่า เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม หมายถึง ความรู้ขึ้นชอบของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งต่อบุคคล วัตถุ สิ่งของ รวมถึงสถานการณ์ใดที่เกิดขึ้นซึ่ง

มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา ซึ่งอาจแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมในลักษณะชอบ ไม่ชอบ อาจเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย พอใจ ไม่พอใจ ต่อสิ่งใดๆ ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่ และทำให้จะเป็นตัวกำหนดแนวทางของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนอง

4. ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนนั้น เป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์ ซึ่งจะนำมาซึ่งการยอมรับในความรู้ความสามารถและเห็นคุณค่าของสมาชิก อีกทั้งสามารถช่วยให้นักเรียนทำงานต่าง ๆ ที่ซับซ้อนให้สำเร็จลุล่วงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมชาติ กิจยรรยง (2540 : 197) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน หมายถึงการประสานงานกัน ร่วมมือกัน สามัคคีกัน มีเป้าหมายร่วมกันและเชื่อใจกัน

สุธาสิณี แม้นญาติ (2554 : 37) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน หมายถึงการรวมตัวกัน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายโดยบรรลุวัตถุประสงค์ 2 หลัก คือ งานได้ผล คนพอใจ

นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2542 : 230) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน หมายถึงความสัมพันธ์กันค่อนข้างจะใกล้ชิดและคงความสัมพันธ์อยู่ค่อนข้างจะถาวร ซึ่งประกอบด้วย เพื่อนร่วมงานและหัวหน้า แต่ยังมีทีมงานบางทีมที่มีความสัมพันธ์ชั่วคราวตามลักษณะของงานที่ทำ เช่นการทำงานบางกลุ่มที่มีคนมารวมกันเพื่อทำงานใดงานหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไป เมื่องานนั้นเสร็จสิ้นลงแล้วทีมงานนั้นก็สลายตัวไป

พวงรัตน์ เกสรแพทย์ (2543 : 161) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติงานของคนในองค์กรหรือหน่วยงานที่มีผู้ร่วมงานตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมมือกันทำงาน

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยขอสรุปว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน หมายถึง การให้ความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การทำงานเป็นทีม การช่วยเหลือเกื้อกูลและมีน้ำใจซึ่งกันและกันมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตลอดจนสมาชิกมีปฏิริยาการรับรู้ต่อการทำงานร่วมกัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเอง

ความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของบุคคลในสังคม เนื่องจากบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะประสบผลสำเร็จทั้งด้านการเรียน การทำงาน และสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม

نونوخ เพียรตี (2542 : 20) กล่าวว่าความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง การกล้าแสดงออกในการตอบคำถาม การกล้าซักถาม กล้าแสดงความคิดเห็น การกล้าตัดสินใจโดยไม่ลังเล มีความรอบคอบ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีมีความเป็นตัวของตัวเอง เขาใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเองตลอดจนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม

พิมพิกา คงรุ่งเรือง (2542 : 12) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคลิกภาพของบุคคลที่มีความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเอง มีความภาคภูมิใจในตนเองกล้าคิดกล้าแสดงออก มีความเป็นตัวของตัวเอง รวมทั้งจัดการแก้ปัญหาและปรับตัวอยู่ในสังคมด้วยความรู้สึกที่มั่นคง เพื่อสุขภาพจิตและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

วารุณี เจริญรัตน์โชติ (2543 : 18) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคลิกภาพส่วนหนึ่งของบุคคลในการกล้าคิดกล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ และมีความเชื่อมั่นในการทำสิ่งต่าง ๆ ยอมรับผลที่เกิดขึ้นด้วยความพอใจและความภาคภูมิใจ

เมทินี ดานยังอยู่ (2544 : 9) กล่าวว่าความ เชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ความสามารถในการแสดงออกของเด็กด้วยความเชื่อมั่น ซึ่งสังเกตได้จากท่าทาง การกระทำ การแสดงความคิดเห็นหรือภาษาของเด็ก และใช้ชีวิตร่วมกับสังคมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งความเชื่อมั่นในตนเองนั้นจะเกิดขึ้นด้วยการสร้างบรรยากาศให้เด็กได้พัฒนาอย่างอิสระและอบอุ่นใจ

ธีรภาพ วัฒนวิจารณ์ (2545 : 127) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง เปน สิ่งที่อยู่ภายในตัวเรา โดยจะทำหน้าที่กำกับความคิดและความรู้สึกของเราในปัญหาต่าง ๆ และจะแสดงออกมาในลักษณะของพฤติกรรมที่ปรากฏต่อบุคคลภายนอก

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยขอสรุปว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึงความสามารถในการกล้าพูด กล้าคิด กล้าแสดงออกมีความเป็นตัวของตัวเอง ด้วยความมั่นใจในความคิดของตนเอง และพร้อมที่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นกล้าตัดสินใจโดยไม่ลังเลไม่วิตกกังวลกล้าเผชิญต่อความจริง รู้จักการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

บุญเรือง ศรีเหรียญ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพสถานศึกษามัธยมศึกษาด้วยโมเดลลดหลั่นเชิงเส้น ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบทางการศึกษาที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ในระดับผู้เรียน ได้แก่ เพศ ลักษณะครอบครัวของผู้เรียน บรรยากาศ และพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ เจตคติที่ดีต่อกิจกรรมความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และในระดับสถานศึกษา ได้แก่ ขนาดของสถานศึกษา ภาวะผู้นำของผู้บริหาร และประสิทธิภาพการสอน และคุณภาพของการใช้หลักสูตร คุณวุฒิของครู การประเมินผลและติดตามผู้เรียน และประสบการณ์ในการสอนของครู การสนับสนุนจากผู้ที่เกี่ยวข้อง มีผลต่อความสำเร็จต่อค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของผู้เรียน

โฉมทัศน์ี ดวงทวี (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของวิทยาลัยในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของวิทยาลัยในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 1 และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนจำแนกตามชั้นปี ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของวิทยาลัยในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาทางด้าน ด้านการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของวิทยาลัยในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 1 อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยลำดับแรก ด้านความสามารถในการสอนของครู ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการจัดเนื้อหาสาระ ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ ตามลำดับ

เจษฎาภรณ์ อ้นแก้ว (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก: การวิเคราะห์พหุระดับโดยใช้โมเดล

ระดับลดหลั่นเชิงเส้น (HLM) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาตัวแปรระดับนักเรียน ตัวแปรระดับห้องเรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างระดับที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดพิษณุโลก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จากโรงเรียนต่างๆ จำนวน 146 โรงเรียน จำนวน 2,398 คน จาก 146 ห้องเรียน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สูงสุด คือบรรยากาศในชั้นเรียนโดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 2.286 รองลงมาคือ พฤติกรรมการสอนของครู (TEAC) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.826 สอดคล้องกับแนวคิดของ พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2544 : 48-52) และนวรรัตน์ ประทุมตา (2546) จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยระดับนักเรียนที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ พบว่า พฤติกรรมการแสดงออกของครูผู้สอน ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน ส่งผลให้ห้องเรียนที่มีบรรยากาศในชั้นเรียนมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของห้องเรียนสูง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการสอนของครูว่าจะสามารถนำเอาองค์ประกอบการสอนที่มีประสิทธิภาพมาใช้อย่างไร

สมมาตร ขำเกลี้ยง (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้แนวคิด "สอนน้อย เรียนมาก" สู่การจัดการเรียนรู้ทางด้านเทคโนโลยีไฟฟ้าอุตสาหกรรม กรณีศึกษาวิชาชีวแมติกส์และไฮดรอลิกส์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด สอนน้อย เรียนมาก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด สอนน้อยเรียนมาก ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 75.57 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียนเมื่อผ่านการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75.57 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนส่วนมากมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น นักเรียนมีการตั้งคำถามเมื่อไม่เข้าใจกับครูผู้สอน ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความรู้ภายในกลุ่ม และระหว่างกลุ่ม จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน หลังจากการเรียนการสอนครบทุกหัวข้อแล้ว พบว่า กิจกรรมที่ใช้จัดการเรียนการสอนมีความน่าสนใจมาก มีความท้าทาย ทำให้อยากรู้คำตอบ มีรูปแบบการเรียนการสอนที่ไม่ ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่าย รู้สึกมีอิสระในการเรียนรู้ และเมื่อมีสื่อโปรแกรมช่วย ส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดจินตนาการ ทำให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น มีสื่อของจริงที่ทำให้ผู้เรียน

เข้าใจการทำงานของ วงจรนิวแมติกส์และไฮดรอลิกส์ได้เป็นอย่างดีจึงส่งผล ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

วิชชุดา คัมภีร์เวช (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดกิจกรรมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครผลการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ด้านพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมด้านการพัฒนาทักษะปฏิบัติ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และยังพบว่าภาวะผู้นำ และการวัดและการประเมินผลผู้เรียน มีผลต่อความคาดหวังของนักเรียนที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาในภาพรวมและทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ฉันทนา หงส์วันสร้อยญา (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธี Teach Less Learn More ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเซนต์โยเซฟบางนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธี Teacher Less Learn More ในรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเซนต์โยเซฟบางนา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 28 คน เลือกแบบเจาะจง เครื่องมือการวิจัยเป็นแผนการเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย(Mean) ของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามก่อนและหลังการทดลอง แบบสอบถามความพึงพอใจนักเรียน การหาค่า t-test แบบ dependent sample วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธี Teach Less Learn More ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เนื่องจากคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองอยู่ที่ 3.93 และ 6.14 ตามลำดับความพึงพอใจของ นักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.71

จตุพร วงศ์ไชย และคณะ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง เรื่องปัจจัยที่เอื้อความสำเร็จต่อผล การทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-net ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2556 ที่ศึกษา ต่อโรงเรียนเดิมจำนวน 1,204 คน และครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2555 ในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 จำนวน 48 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้าง ขึ้นฉบับที่ 1 ประกอบด้วยแบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล และแบบสอบถามภาวะผู้นำของผู้บริหาร ฉบับที่ 2 ประกอบด้วย แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ทางการเรียน การส่งเสริมของผู้ปกครอง เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ คุณภาพการสอนของครู การวัดและประเมินผล และความเชื่อมั่นใจตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การหา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลระดับนักเรียน (Within-class Analysis) การวิเคราะห์ข้อมูลระดับห้องเรียน (Between-class Anylysis) ผลการวิจัย พบว่า ระดับนักเรียนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างปัจจัยระดับนักเรียน 4 ตัวแปร ได้แก่ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน การวัดและ ประเมินผล การส่งเสริมของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานวิชา คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และพบว่าเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ และการส่งเสริม ของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุด มีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .330 ระดับห้องเรียนพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่าง ปัจจัยระดับห้องเรียน 3 ตัวแปร ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู ประสบการณ์สอนของครู และ บรรยากาศการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่าบรรยากาศการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับผล การทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .608 ระดับสถานศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำมีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานวิชา คณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชัยพัฒน์ พันธุ์วัฒนสกุล (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จใน การศึกษาของนักศึกษาการศึกษานอกระบบในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ ศึกษาปัจจัยพุทธะดับ ประกอบด้วย ปัจจัยระดับผู้เรียน ปัจจัยระดับการเรียนการสอนและปัจจัย

ระดับสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาการศึกษานอกระบบ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร ครู และนักศึกษากศน. ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร จำนวน 2,906 คน โดยการวิจัยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือขั้นการสัมภาษณ์เชิงลึก และขั้นการสอบถาม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม จำนวน 3 ฉบับ สำหรับผู้บริหาร ครู และนักศึกษา กศน. ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .948, .942 และ .958 ตามลำดับ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์พหุระดับแบบ Mixed Effects Modeling ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยพหุระดับ ได้แก่ ปัจจัยระดับผู้เรียน ปัจจัยระดับการเรียนการสอน และปัจจัยระดับสถานศึกษา ทุกปัจจัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนปัจจัยระดับการเรียนการสอน มีเพียงการประเมินผลและติดตามผู้เรียนที่ส่งผลทางบวกต่อค่าเฉลี่ยความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาการศึกษานอกระบบ โดยปัจจัยความคาดหวังของครู และความสามารถในการสอนของครูส่งผลทางบวกต่อค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยระดับผู้เรียน ด้านความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน และการประเมินผลและติดตามผู้เรียนส่งผลทางบวกต่อค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยระดับผู้เรียน ด้านพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ ความรับผิดชอบของผู้เรียน ความเชื่อมั่นในตนเอง ความพร้อมของผู้เรียน ทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน และการให้กำลังใจส่งผลทางบวกต่อค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยระดับผู้เรียน ด้านความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน ความรับผิดชอบของผู้เรียน และความพร้อมของผู้เรียน ส่วนปัจจัยระดับสถานศึกษาไม่ส่งผลต่อความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาการศึกษานอกระบบ ยกเว้นตัวแปรด้านศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบาย ความร่วมมือในการทำงานของผู้ที่เกี่ยวข้อง ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตรส่งผลทางบวกต่อค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยระดับการเรียนการสอน

ชัยภัทร วทัญญู (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลบ้านหมอ (พัฒนราษฎร์) โดยใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่อง ทำกินได้ ทำขายดี ทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ผลการศึกษาพบว่า หลังทำกิจกรรมสูงกว่าก่อนทำกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 โดยมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” คือ 1) การจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องทำกินได้ทำขายดีเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในแต่ละขั้นตอนของการจัดกระบวนการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูล สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และมีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ผู้เรียนอาจจะไม่คุ้นเคยกับการเรียนในขั้นตอนต่าง ๆ เช่น ชั้นลงมือปฏิบัติซึ่งผู้เรียนจะต้อง

ศึกษาขั้นตอนและลงมือปฏิบัติจริง ขั้นการวิเคราะห์ข้อมูล และขั้นการสรุปผลการทดลอง ดังนั้น ครูผู้สอนจะต้องศึกษาทำความเข้าใจหลักการขั้นตอนการสอนในแต่ละขั้นเป็นอย่างดี เป็นที่ปรึกษา คอยชี้แนะและแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ นอกจากนี้ผู้สอนจะต้องมีความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน คุมเวลาในการทำกิจกรรมและตั้งคำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ ซึ่งจะช่วยให้ทั้งสองฝ่ายประสบผลสำเร็จ 2) ทักษะกระบวนการกลุ่ม เป็นสิ่งที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการจัดการกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องทำกินได้ ทำขายดี เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ก่อนที่จะดำเนินการสอน ครูผู้สอนควรจะทำการศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนว่ามีทักษะเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มมากน้อยเพียงใด ถ้าหากพบว่าผู้เรียนยังขาดทักษะในการทำงานกลุ่ม ผู้สอนควรมีการฝึกทักษะการทำงานกลุ่มให้กับผู้เรียนจนคุ้นเคย และแน่ใจว่าผู้เรียนมีทักษะในการทำงานกลุ่มอย่างเพียงพอ จึงจะดำเนินการตามขั้นตอนการพัฒนาทักษะชีวิตต่อไป 3) ในขณะที่ผู้เรียนทำกิจกรรม ครูควรสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนทุกคน เพื่อจะแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมของผู้เรียนให้ถูกต้องเหมาะสม

วิชัย ลิขิตพรักษ์ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมในช่วง “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาในรายวิชาชีววิทยา โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้นอกห้องเรียน เพื่อส่งเสริมสมรรถนะและการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาความสามารถด้านการคิดและการพัฒนา กรอบความคิดแบบเปิดกว้าง (Growth Mindset) ผลการศึกษาพบว่า 1) เอกสารประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2) องค์กรความรู้ที่ได้รับนอกห้องเรียน ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3) การวัดและการประเมินผลบทเรียน ด้านมีความยุติธรรมในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4) ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม ด้านภาวะผู้นำ มีการวางแผนและเตรียมความพร้อมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

จุฑามาศ สุธาพจน์ และธีระดา ภิัญโญ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางการบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานนทบุรีเขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) เปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของครู และ 3) เสนอแนวทางการบริหารกิจกรรมการ

เรียนรู้ตาม นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ผลการวิจัยพบว่า การบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ตาม นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยภาพรวมด้านรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการ ดำเนินกิจกรรมด้านการวัดและประเมินผล ด้านโครงสร้างเวลาเรียนและตารางเรียน ด้านศักยภาพใน การปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ครูที่สอน โรงเรียนขนาดต่างกัน มีการบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดย ภาพรวมแตกต่างกัน ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านการวัดและ ประเมินผล ด้านโครงสร้างเวลาเรียนและตาราง และด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ แตกต่างกันโดยครูที่ สอนในโรงเรียนขนาดกลางมีการบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” สูง กว่าโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดใหญ่

ธนิกานต์ กุลเทียมสิน (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการ นำนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ไปสู่การปฏิบัติของ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยการนำนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ไปสู่การปฏิบัติ 2) เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ไปสู่การปฏิบัติ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพชรบุรี เขต 2 โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน คือ ข้อมูลเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เชิงปริมาณ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ส่วนข้อมูลเชิง คุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัจจัยการนำนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ไปสู่การปฏิบัติทั้ง 5 ด้าน โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับแรก ได้แก่ ด้านความสามารถในการสอนของครู รองลงมา ด้านภาวะผู้นำ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ด้านการควบคุมประเมินผล ส่วนด้านความพร้อมของทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสุดท้าย 2. ความสำเร็จของการนำนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ไปสู่การปฏิบัติทั้ง 3 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นราย ด้านพบว่า ด้านครูผู้สอนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับแรก รองลงมาคือ ด้านนักเรียน ส่วนด้านผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสุดท้าย 3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่ ด้านความสามารถในการสอนของครู ด้านภาวะผู้นำ ด้านการ

ควบคุมประเมินผล ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง และด้านความพร้อมของทรัพยากร
มีประสิทธิภาพในการทำน่ายร้อยละ 69.40

ประวิทย์ ประมาน (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบกิจกรรมการ “ลดเวลาเรียน
เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนกองทุนการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษา
รูปแบบและความพึงพอใจต่อกิจกรรมการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนกองทุนการศึกษา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้มีส่วน
ได้และส่วนเสียและนักเรียนจำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกกึ่ง
โครงสร้างซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 0.95 และแบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรม
ค่าซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 0.88 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และประเมิน
ความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และการวิเคราะห์
ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้การวิเคราะห์เอกสารและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า
(1) รูปแบบกิจกรรมการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนกองทุนการศึกษาจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา มีองค์ประกอบ คือ ด้านนโยบายการจัดการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
พบว่า ได้ดำเนินการสนองนโยบายของรัฐบาลภายใต้ การกำกับของกระทรวงศึกษาธิการสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และเขต 2 และมีการประสานความร่วมมือ
กับหน่วยงานภายนอกอาทิเช่น สถาบันอุดมศึกษา บริษัทเอกชน องค์กร บริหารงานส่วนท้องถิ่น
โดยมีจุดเน้นที่การเพิ่มพูนทักษะการแก้ปัญหา การทำงานเป็นทีม สร้างเสริมคุณลักษณะค่านิยมที่ดี
งาม และความมีน้ำใจต่อกัน ด้านบทบาทของครูผู้สอนในสถานศึกษา พบว่า บทบาทของครูผู้สอนใน
สถานศึกษาของ โรงเรียนกองทุนการศึกษา ต้องสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการแนวคิดและทฤษฎีของ
จุดมุ่งหมายโครงการ พัฒนาครูผู้สอนให้เป็นนักพัฒนาการออกแบบการจัดการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน
เพิ่มเวลารู้” ที่มีคุณภาพเพื่อให้นักเรียนเกิดองค์ความรู้ ด้านการประเมินความสำเร็จของกิจกรรม
พบว่า มีการประเมินความสำเร็จของกิจกรรมประกอบด้วย การประเมินผลตามสภาพจริง
การประเมินผลจากการมีส่วนร่วม และการประเมินผล After Action Review (AAR) โดยการสะท้อน
ของ ผู้บริหาร ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์และผู้สนับสนุน ระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรม
“ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนกองทุนการศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นักเรียนมีระดับ
ความพึงพอใจต่อหมวดกิจกรรมปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 หมวดกิจกรรมด้านพุทธิศึกษา
อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 03.49 หมวดกิจกรรมด้านจริยศึกษา Heart อยู่ในเกณฑ์

ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 หมวดกิจกรรมด้านหัตถศึกษา Hand อยู่ในเกณฑ์มาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 การด้านพลศึกษา Health อยู่ในเกณฑ์มาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52

บรรจง มุลตรีแก้ว (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ตัวแบบวัดความสำเร็จในการบริหารโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สังเคราะห์ปัจจัยตัวแบบความสำเร็จในการบริหารโครงการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 2) เสนอตัวแบบความสำเร็จในการบริหารโครงการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพประชากรและผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยผู้บริหารศึกษานิเทศก์ ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินการตามโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ให้ประสบความสำเร็จ มีปัจจัยและแนวทางในการดำเนินงานอยู่ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารโครงการ คือมีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการดำเนินงาน ศึกษาวิเคราะห์นโยบาย ศึกษาเอกสารคู่มือบริหารจัดการเวลา กำหนดตัวชี้วัดภาพความสำเร็จอย่างชัดเจน สร้างความเข้าใจในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติแก่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง ด้านผู้บริหารสถานศึกษา คือต้องเป็นผู้นำการขับเคลื่อนนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ระดับโรงเรียนและการบริหารจัดการเวลาเรียนที่เอื้อต่อการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” รวมทั้งอำนวยความสะดวกปรับปรุงและพัฒนาปัจจัยต่างๆให้มีความพร้อมในการปฏิบัติกิจกรรม ด้านครูผู้สอน คือต้องวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลและจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับความสนใจ ความถนัด และความต้องการโดยจำแนกเป็นระดับชั้นและเป็นรายบุคคล มีการออกแบบกิจกรรม สื่อ แหล่งเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล ด้านผู้ปกครอง คือต้องส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนในการปฏิบัติกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการดำเนินงานให้ข้อมูลย้อนกลับ ในการปฏิบัติกิจกรรมรวมทั้งประเมินความก้าวหน้าการปฏิบัติกิจกรรม และร่วมชื่นชมผลงานของนักเรียนและด้านผู้เรียน คือผู้เรียนจะต้องมีทักษะชีวิต และมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความถนัด ตามความสนใจ ตามศักยภาพของแต่ละคน รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรู้สึกชอบและใฝ่เรียนรู้ในกิจกรรม มีการประเมินตนเอง และนำผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง มีความสุขในการเรียนรู้ มีการะงาน การบ้านเหมาะสมและสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เข้าร่วมกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ตามตารางเรียนและวิธีการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น

เรียนรู้อย่างกระตือรือร้น และตอบสนองต่อกิจกรรมอย่างเต็มศักยภาพ เต็มความรู้ ความสามารถของตนเอง

จิณณภัทร พิบูลวิทิตธำรง (2560) การศึกษาเรื่องกลยุทธ์การนำนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” สู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพผลโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบผสมผสาน (Mixed Method) ทั้งวิธีการเชิงปริมาณและวิธีการเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมและแนวทางการนำนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” สู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมปัจจัยภายใน โรงเรียนมีจุดแข็งด้านยุทธศาสตร์ 5 ข้อ กล่าวคือ มีการกำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์และเป้าหมายที่ชัดเจน มีการวางแผนกลยุทธ์ ด้านโครงสร้างองค์กร มีโครงสร้างการบริหารงานทุกระดับ ระบุหน้าที่ชัดเจน ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถในการบริหารงาน ด้านครู ครูมีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ และประเมินผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และมีทักษะและประสบการณ์ ในงานที่รับผิดชอบโดยมอบหมายงานให้เหมาะสมด้าน ครูและบุคลากรทุกคนมีวุฒิ การศึกษาระดับปริญญาตรี มีความรู้ มีศักยภาพ และมีความสามารถในการสร้างงาน ด้านผู้ปกครองและการสนับสนุน ผู้ปกครองนักเรียนมีความคาดหวังต่อการเรียนการสอนของโรงเรียน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ฐานะดีทำให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน และโรงเรียนสามารถระดมทุนจากชุมชน และหน่วยงานภายนอกได้มาก โรงเรียนจัดทำแผนงานโครงการความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชน โรงเรียนขอความร่วมมือจากชุมชนในการเป็นวิทยากร ด้านความถนัด และศักยภาพของผู้เรียน เสริมสร้างการทำงานเป็นทีม เสริมสร้างภาวะผู้นำ โรงเรียนสนับสนุนให้ครูผู้สอนและผู้เรียน ประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โรงเรียนมีการรายงานผลการวัดและการประเมินเพื่อให้นักเรียนทราบ และนำไปปรับปรุงแก้ไขการเรียนอย่างต่อเนื่อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

White (1999) ได้ศึกษาตัวแปรหลายประการ เช่น ความสามารถในการในทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เจตคติต่อวิทยาศาสตร์ และระดับความคาดหวังของผู้ปกครองต่อผลการเรียน วิทยาศาสตร์ของลูกที่อาจมีผลต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เรียน

ใน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 จำนวน 543 คนและผู้ปกครอง 474 คน จากโรงเรียนประถมศึกษาในเขต เขต 6 โรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า ความสนุกสนานกับวิทยาศาสตร์นักเรียนชายมีเจตคติลดลงเมื่อ อยู่ระดับชั้นที่สูงขึ้นแต่นักเรียนมีเจตคติ ดังกล่าวลดลงจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไปสู่ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 เท่านั้น แต่มีเจตคติเพิ่มขึ้นจากชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ไปสู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่วนผู้ปกครองที่มี เพศต่างกัน มีความคาดหวังผลการ เรียนวิทยาศาสตร์ของลูกไม่แตกต่างกัน และนักเรียนที่มีเพศ ต่างกันมีการคาดหวังจากผู้ปกครอง ไม่ต่างกัน

Cooper (2002) ได้ทำการศึกษาเรื่อง อิทธิพลของภาวะผู้นำที่มีต่อการปรับปรุงคุณภาพการ เรียน การสอนด้วยกระบวนการพัฒนาบุคลากร โดยศึกษาครูใหญ่และผู้บริหารดีเด่นในชิคาโก โดยใช้ ทั้ง แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยแสดงว่า ภาวะผู้นำของครูใหญ่มีอิทธิพลต่อการพัฒนา ครู และนักเรียนมีความต้องการที่จะพัฒนาวิชาชีพในด้านต่าง ๆ ดังนี้ กลยุทธ์ในการบริหารชั้นเรียน ทักษะในการประเมินผลนักเรียน ความรู้ในกระบวนการเปลี่ยนแปลง ทักษะที่เอื้อต่อการสร้างความ ร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

Schmidt (2010) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเรียนรู้ให้มาก โดยใช้การสอนที่น้อย โดยการให้ นักศึกษาค้นคว้าโดยตนเอง ในส่วนทฤษฎีการนำเสนองานนั้นได้กำหนดให้นักศึกษาได้มีเวลาใน การศึกษาด้วยตนเองถือเป็นปัจจัยสำคัญต่ออัตราการจบการศึกษาและระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา กิจกรรมอื่น ๆ นอกจากนี้ก็ดูประกอบด้วย ได้แก่ การบรรยาย การจำกัดเวลาที่ใช้ในการศึกษาด้วย ตนเองและกีดกันทางลบที่อาจเกิดขึ้นกับการศึกษาด้วย เพื่อเป็นตรวจสอบทฤษฎีได้รวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาและอัตราการจบการศึกษาของนักศึกษาทั้งหมดเกือบ 14,000 คน ที่กำลังศึกษาอยู่โรงเรียนแพทย์ 8 โรงเรียนประเทศเนเธอร์แลนด์จากการศึกษาชี้ให้เห็นว่า การมี ชั่วโมงบรรยายที่มากเกินไปอาจเป็นผลเสียต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา อย่างไรก็ตามหลักสูตรที่ จำกัดเวลาในการบรรยายก็จะส่งผลให้นักศึกษามีเวลาในการศึกษาด้วยตนเองมากขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อสมรรถนะครูและอาจส่งผลต่อปัจจัย ส่งเสริมสมรรถนะครูในการนำเข้าสู่งานสำหรับครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาและได้ตัวแปรอิสระดังนี้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสภาพการปฏิบัติในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี และเพื่อศึกษาปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน และปัจจัยในกลุ่มนักเรียนที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาโดยแบ่งเป็น 2 ระยะตามขั้นตอนดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพการปฏิบัติในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 คือ โรงเรียนนาร่องที่ดำเนินการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในพื้นที่จังหวัดปัตตานีจำนวน 35 โรงเรียน ซึ่งแบ่งเป็นตามขนาดโรงเรียนดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนโรงเรียนนาร่องที่ดำเนินการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี

สังกัด	ประเภท\ขนาดโรงเรียน	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	รวม
เขต 1	โรงเรียนทั้งหมด	48	65	23	136
	โรงเรียนนาร่อง	1	3	10	14
เขต 2	โรงเรียนทั้งหมด	56	46	13	115
	โรงเรียนนาร่อง	4	8	3	15
เขต 3	โรงเรียนทั้งหมด	21	46	-	67
	โรงเรียนนาร่อง	2	4	-	6
รวมโรงเรียนทั้งหมด		125	157	36	318
รวมโรงเรียนนาร่อง		7	15	13	35

ที่มา : กลุ่มข้อมูลและสารสนเทศ (สำนักงานศึกษาธิการภาค 12) ข้อมูล ณ 10 พฤศจิกายน 2558

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบบันทึกกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือเพื่อศึกษาสภาพการดำเนินการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนนำร่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้

1. ศึกษาแนวทางการดำเนินการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. ศึกษารายงานการดำเนินงานโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ปีการศึกษา 2558 ของสำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. รวบรวมข้อมูลโรงเรียนนำร่องที่เข้าร่วมโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ระยะที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 35 โรงเรียน ข้อมูล ณ วันที่ 10 พฤศจิกายน 2558
4. สร้างแบบบันทึกฉบับร่างในประเด็นเกี่ยวกับโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนนำร่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี 5 ประเด็น ได้แก่ ชื่อกิจกรรม หมวดการจัดกิจกรรม วิธีการดำเนินการ รูปแบบการดำเนินกิจกรรม กิจกรรมที่เป็น Best Practice ของแต่ละโรงเรียน
5. นำแบบบันทึกข้อมูลฉบับร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านการใช้ภาษาและด้านอื่น ๆ ที่อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้ปรับปรุงแก้ไข
6. ปรับปรุงแก้ไขแบบบันทึกกิจกรรมฉบับร่างแล้วนำแบบบันทึกกิจกรรมที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้ว เสนอเสนออาจารย์ที่ปรึกษาให้ตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
7. ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขจนได้แบบบันทึกกิจกรรมที่สมบูรณ์ และจัดพิมพ์นำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลในระยะที่ 1 ในช่วงระหว่างวันที่ 10 มกราคม 2561 ถึงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2561 โดยใช้แบบบันทึกกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จากครูผู้สอนทั้ง 35 โรงเรียนนำร่อง ที่จัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยจำแนกตามกิจกรรม ที่พัฒนาด้านใดด้านหนึ่ง หรือพัฒนา 2 ด้าน หรือพัฒนา 3 ด้าน หรือพัฒนาทั้ง 4 ด้าน โดยแยกตามขนาดโรงเรียนในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา และรวบรวมตัวอย่างกิจกรรมที่เป็น Best Practice ของโรงเรียนนำร่องที่จัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาสภาพการปฏิบัติการดำเนินการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนนำร่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพื้นที่จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. วิเคราะห์สภาพการปฏิบัติการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ
2. สรุปสัดส่วนของการจัดกิจกรรมที่จำแนกตามหมวดการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่พัฒนาด้านใดด้านหนึ่ง หรือพัฒนา 2 ด้าน หรือพัฒนา 3 ด้าน หรือพัฒนาทั้ง 4 ด้าน โดยแยกตามขนาดโรงเรียนในแต่ละเขตพื้นที่ และกิจกรรมที่เป็น Best Practice ของโรงเรียน

ระยะที่ 2 การศึกษาปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน และปัจจัยในกลุ่มนักเรียนที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 คือ ครูที่ปฏิบัติหน้าที่จัดการเรียนการสอนในกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ระดับชั้นประถมศึกษาทุกชั้นปี และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 รวม 6,387 คน จำแนกเป็น ครูจำนวน 1,047 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 5,340 คน ซึ่งเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี และเป็นโรงเรียนที่นำร่องใช้นโยบายการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ทั้งหมด 35 โรงเรียน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนประชากรในโรงเรียนนำร่องตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จำแนกตามขนาดและเขตพื้นที่การศึกษา ทั้ง 35 โรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน	เขต	จำนวน ห้องเรียน	จำนวนประชากร นักเรียน	จำนวนประชากร ครู
ใหญ่	1. อนุบาลปัตตานี	1	21	793	86
	2. เมือง	1	9	274	44
	3. สะบารัง	1	6	237	34
	4. ยะหริ่ง	1	12	350	47
	5. บ้านบูดี	1	8	226	57
	6. ชุมชนบ้านปยุต	1	9	254	48
	7. วัดมูจลินา	1	9	279	41
	8. อนุบาลยะรัง	2	9	292	50
กลาง	1. ปะนาเรรัฐอุทิศ	1	6	178	18
	2. ชุมชนบ้านปาดา	1	6	204	35
	3. ดอนรัก	1	7	187	32
	4. บ้านท่าข้าม	1	3	87	17
	5. บ้านน้ำป่อ	1	3	89	32
	6. บ้านยาบี	1	3	82	23
	7. บ้านน้ำใส	2	6	193	36
	8. มายอ(สถิตภูผา)	2	6	176	32
	9. บ้านกระเสาะ	2	3	79	30
	10. บ้านม่วงเตี้ย	2	5	131	34
	11. บ้านตันแซะ	2	3	103	18
	12. บ้านควนแปรรุง	2	3	82	25
	13. บ้านเกาะจัน	2	3	83	21
	14. ชุมชนบ้านเมืองยอน	2	3	94	23

ตารางที่ 3 จำนวนประชากรในโรงเรียนนำร่องตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จำแนกตามขนาดและเขตพื้นที่ฯ ทั้ง 35 โรงเรียน (ต่อ)

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน	เขต	จำนวน		
			ห้องเรียน	นักเรียน	ครู
กลาง	15. บ้านสามยอด	2	3	84	19
	16. บ้านวังกว้าง	2	5	148	38
	17. บ้านป่าไร่	2	3	38	13
	18. บ้านมะนังยง	3	3	59	16
	19. บ้านเจาะกือแย	3	6	150	29
	20. บ้านกะลาพอ	3	3	75	29
	21. บ้านตะโล๊ะไกรทอง	3	4	112	30
	22. บ้านโลทุ	3	3	35	28
เล็ก	1. บ้านตลาดนัดคลองขุด	1	3	34	12
	2. บ้านค้อใต้	2	3	42	13
	3. บ้านปรักปรือ	2	3	27	12
	4. บ้านลือแตก	2	3	38	13
	5. วัดโบกขรณี	3	3	25	11
รวม 35 โรงเรียน			188	5,340	1,047

ที่มา: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ณ 10 มิถุนายน 2561

2. ตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่าง คือครูที่ปฏิบัติหน้าที่จัดการเรียนการสอนในกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ระดับประถมศึกษาทุกชั้นปี และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 748 คน จำแนกเป็นครูจำนวน 243 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 505 คน ซึ่งเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี และเป็นโรงเรียนที่นำร่องใช้นโยบายการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ทั้งหมด 35 โรงเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบ 2 ขั้นตอน (two - stage Random Sampling) ดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดบใช้สัดส่วนของประชากรมาแบ่งเป็นกลุ่มย่อย แล้วเลือกตัวอย่างจากแต่ละกลุ่มตามสัดส่วน โดยใช้อัตราส่วนขนาดตัวอย่างและประชากรเป็น 1:5 หรือร้อยละ 20 ของประชากรในแต่ละกลุ่ม ได้จำนวนตัวอย่าง 748 คน จำแนกเป็นครูจำนวน 243 คน นักเรียน 505 คน

ขั้นที่ 2 ทำการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีจับฉลากจากโรงเรียนขนาดเล็ก 5 โรงเรียน ได้จำนวนครูทั้งสิ้น 15 คน นักเรียน 15 คน โรงเรียนขนาดกลาง 22 โรงเรียน ได้จำนวนครูทั้งสิ้น 132 คน นักเรียน 242 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่ 8 โรงเรียน ได้จำนวนครูทั้งสิ้น 96 คน นักเรียน 248 คน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนโรงเรียนที่ใช้เป็นตัวอย่างในการเก็บข้อมูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปัตตานี

เขตพื้นที่การศึกษา\ขนาดโรงเรียน	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	รวม
เขต 1	โรงเรียน	1	6	7
	ครู	3	36	84
	นักเรียน	3	66	217
เขต 2	โรงเรียน	3	11	1
	ครู	9	66	12
	นักเรียน	9	121	31
เขต 3	โรงเรียน	1	5	0
	ครู	3	30	0
	นักเรียน	3	55	0
รวม	โรงเรียน	5	22	8
	ครู	15	132	96
	นักเรียน	15	242	248

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เพื่อศึกษาปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน และปัจจัยในกลุ่มนักเรียนที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี แบ่งเป็น 2 ฉบับ ได้แก่ ฉบับครูผู้สอน และฉบับนักเรียน

3.1 ฉบับครูผู้สอน แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จของการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเกิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง ปฏิบัติน้อยมาก หรือไม่ปฏิบัติเลย จำแนกเป็น 5 ด้าน จำนวน 35 ข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ประกอบด้วย ข้อคำถามกระบวนการหรือพฤติกรรมด้านการแสดงบทบาท หน้าที่ของตนเองโดยใช้ความสามารถในการโน้มน้าวชักจูงให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลได้แสดงพฤติกรรมอันจะส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม โดยอาศัยอิทธิพลซึ่งเป็นอำนาจภายในตัวของผู้นำและอำนาจนั้นได้รับจากการที่ดำรงตำแหน่ง ซึ่งเป็นอำนาจการยอมรับจากกลุ่ม จำนวน 7 ข้อ

2) ด้านศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับการจัดเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติโดยดำเนินการปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” สร้างความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่ดีต่อการดำเนินงานตามนโยบาย สามารถบริหารนโยบายที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงให้สามารถปฏิบัติงานได้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล จำนวน 7 ข้อ

3) ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับการได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองและชุมชน โดยใช้กระบวนการและวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียนใช้ติดต่อสื่อสาร สร้างความเข้าใจอันดีกับ ผู้ปกครอง นักเรียน ประชาชน และชุมชน เพื่อให้ตอบสนองความสัมพันธ์อันดีต่อกันยังผลให้เกิดการพัฒนาทั้งในโรงเรียนและชุมชนจำนวน 6 ข้อ

4) ด้านการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับกระบวนการประเมินผลกิจกรรมเชิงประจักษ์ ของกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เพื่อให้ทราบว่า มีสิ่งใดที่กำลังดำเนินอยู่บ้าง และกิจกรรมใดบ้างที่ประสบผลสำเร็จ และกิจกรรมใดที่เป็นบทเรียน ที่ควรนำไปปรับปรุงพัฒนา เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการประเมินผู้เรียน ติดตามความก้าวหน้าการเรียนรู้ของผู้เรียนอันนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูมีวิธีการประเมินผลที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายการศึกษาโดยครูต้องมีการจัดทำแฟ้มบันทึกผลการเรียนอย่างต่อเนื่อง จำนวน 5 ข้อ

5) ด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับจำนวนครู วุฒิการศึกษา ความชำนาญ ความถนัด ความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ให้ศิษย์ ได้มีความรู้ความคิดความสามารถใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ในรูปแบบที่เหมาะสม ครูมีคุณวุฒิ มีความรู้มีความถนัด มีเจตคติที่ดี และมีทักษะในการทำหน้าที่สอนเป็นผู้จัดการทำกิจกรรมให้สำเร็จได้อย่างลุล่วงกำหนดจุดมุ่งหมายในการสอนที่ได้วางแผนและใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนดำเนินการจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกระตุ้นสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการค้นคว้าความรู้และมีวิธีการวัดและประเมินผลผู้เรียนที่หลากหลาย จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จำแนกเป็น 5 ด้าน จำนวน 25 ข้อ

1) กิจกรรมการพัฒนาสมอง (Head) ข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินและสรุปข้อเท็จจริงจากกิจกรรม นักเรียนเกิดความรู้ที่คงทนจากการได้ลงมือปฏิบัติ จำนวน 5 ข้อ

2) กิจกรรมการพัฒนาจิตใจ (Heart) ข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะการจัดกิจกรรมที่ปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรม เคารพกฎกติกา และมีระเบียบวินัย มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น มีน้ำใจ มีนิสัยเพื่อนช่วยเพื่อน พี่ช่วยน้อง มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และมีสำนึกที่ดีต่อส่วนรวม จำนวน 5 ข้อ

3) กิจกรรมการพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hands) ข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะการจัดกิจกรรมที่นักเรียนรับรู้หลักการปฏิบัติงานที่ถูกต้องมีโอกาสฝึกปฏิบัติ และแสวงหาความถูกต้องในการปฏิบัติงานจนเกิดทักษะการปฏิบัติ และสามารถสร้างชิ้นงานไปขยายผล หรือต่อยอดสู่อาชีพได้ จำนวน 5 ข้อ

4) กิจกรรมการพัฒนาสุขภาพ (Health) ข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติตนในการดูแลสุขภาพ การรับประทานอาหาร การเสริมสร้างสมรรถนะทางกายได้อย่างถูกต้อง มีทักษะในการปกป้องตนเองและปกป้องผู้อื่นให้ปลอดภัยกับสถานการณ์ที่เผชิญอยู่ได้อย่างเหมาะสม และทำต่อเนื่องให้เป็นนิสัย จำนวน 5 ข้อ

5) กิจกรรมความสุขของผู้เรียน (Happiness) ข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดความรู้สึกชื่นชอบต่อการเข้าร่วมกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มีความสนุกสนาน ไม่เครียด ไม่กดดันหรือวิตกกังวล ไม่เบื่อหน่ายในการทำกิจกรรม เพลิดเพลินต่อการทำกิจกรรม ค้นพบสิ่งที่ตนเองรักหรือชอบจากการทำกิจกรรม มีความมั่นใจในความสามารถของตนเอง มีความกล้าแสดงออก จำนวน 5 ข้อ

3.2 ฉบับนักเรียน แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จของการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเกิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง ปฏิบัติน้อยมาก หรือไม่ปฏิบัติเลย จำแนกเป็น 5 ด้าน จำนวน 20 ข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติที่นักเรียนได้มีโอกาสปฏิบัติในการเข้าร่วมกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จำนวน 4 ข้อ

2) ด้านพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ ประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติการแสดงออกของนักเรียนถึงความตั้งใจ กระตือรือร้น และมุ่งมั่นในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน จำนวน 4 ข้อ

3) ด้านเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดำเนินงานในโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จำนวน 4 ข้อ

4) ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของนักเรียนในการให้ความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การทำงานเป็นทีม การช่วยเหลือเกื้อกูล และมีน้ำใจซึ่งกันและกัน จำนวน 4 ข้อ

5) ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติถึงพฤติกรรมที่กล้าแสดงออกด้วยการคิด พูด และทำด้วยความมั่นใจ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จำแนกเป็น 5 ด้าน จำนวน 20 ข้อ

1) กิจกรรมการพัฒนาสมอง (Head) ข้อคำถามเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติที่นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงสามารถวิเคราะห์สังเคราะห์ ประเมินและสรุปข้อเท็จจริงจากกิจกรรม นักเรียนเกิดความรู้ที่คงทนจากการได้ลงมือปฏิบัติ จำนวน 4 ข้อ

2) กิจกรรมการพัฒนาจิตใจ (Heart) ข้อคำถามเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติที่นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรม เคารพกฎกติกา และมีระเบียบวินัย มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น มีน้ำใจ มีนิสัยเพื่อนช่วยเพื่อน พี่ช่วยน้อง มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และมีสำนึกที่ดีต่อส่วนรวม จำนวน 4 ข้อ

3) กิจกรรมการพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hands) ข้อคำถามเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติที่นักเรียนรับรู้หลักการปฏิบัติงานที่ถูกต้องมีโอกาสฝึกปฏิบัติ และแสวงหาความถูกต้องในการปฏิบัติงานจนเกิดทักษะการปฏิบัติ และสามารถสร้างชิ้นงานไปขยายผล หรือต่อยอดสู่อาชีพได้ จำนวน 4 ข้อ

4) กิจกรรมการพัฒนาสุขภาพ (Health) ข้อคำถามเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติที่นักเรียนปฏิบัติตนในการดูแลสุขภาพ การรับประทานอาหาร การเสริมสร้างสมรรถนะทางกาย ได้อย่างถูกต้อง มีทักษะในการปกป้องตนเองและปกป้องผู้อื่นให้ปลอดภัยกับสถานการณ์ที่เผชิญอยู่ ได้อย่างเหมาะสม และทำต่อเนื่องให้เป็นนิสัย จำนวน 4 ข้อ

5) กิจกรรมความสุขของผู้เรียน (Happiness) ข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะที่นักเรียนสามารถถ่ายทอดความรู้สึกชื่นชอบต่อการเข้าร่วมกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มีความสนุกสนาน ไม่เครียด ไม่กดดันหรือวิตกกังวล ไม่เบื่อหน่ายในการทำกิจกรรมเพลิดเพลินต่อการทำกิจกรรม ค้นพบสิ่งที่ตนเองรักหรือชอบจากการทำกิจกรรม มีความมั่นใจในความสามารถของตนเอง

มีความกล้าแสดงออก จำนวน 4 ข้อ

โดยข้อคำถามแต่ละข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ	5	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติเป็นประจำ
ระดับ	4	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติบ่อยครั้ง
ระดับ	3	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติบางครั้ง
ระดับ	2	หมายถึง	ระดับการปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง
ระดับ	1	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติน้อยมาก หรือไม่ปฏิบัติเลย

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลระดับการปฏิบัติในกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของครูผู้สอน และนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ทั้งโดยภาพรวม รายด้านและรายข้อโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลผลโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของประเด็นการปฏิบัติ 5 ระดับการปฏิบัติในแต่ละข้อ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 74)

คะแนน	4.51 - 5.00	หมายถึง	มีการปฏิบัติเป็นประจำ
คะแนน	3.51 - 4.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง
คะแนน	2.51 - 3.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติบางครั้ง
คะแนน	1.51 - 2.50	หมายถึง	มีการปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง
คะแนน	1.00 - 1.50	หมายถึง	ปฏิบัติน้อยมาก หรือไม่ปฏิบัติเลย

โดยการประเมินความสำเร็จของกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ผู้วิจัยพิจารณาจากระดับการปฏิบัติ นั่นคือ

หากครูหรือนักเรียนมีระดับการปฏิบัติเป็นประจำ แสดงว่า ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” อยู่ในระดับดีมาก

หากครูหรือนักเรียนมีระดับการปฏิบัติบ่อยครั้ง แสดงว่า ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” อยู่ในระดับดี

หากครูหรือนักเรียนมีระดับการปฏิบัติบางครั้ง แสดงว่า ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” อยู่ในระดับค่อนข้างดี

หากครูหรือนักเรียนมีระดับการปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง แสดงว่า ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” อยู่ในระดับพอใช้

หากครูหรือนักเรียนมีระดับการปฏิบัติน้อยมาก หรือไม่ปฏิบัติเลย แสดงว่าความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” อยู่ในระดับควรปรับปรุง

4. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 การสร้างเครื่องมือ และการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จของการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” กลุ่มครูผู้สอน ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

- 1) ศึกษาวิธีการวัดและประเมินผลกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2558 : 32)
- 2) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จทางการศึกษา
- 3) ศึกษาแนวคิดและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จของการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
- 4) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 5 ประการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน 8 ประการ พัฒนาทักษะการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 การจัดการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2558 : 17)
- 5) ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัย และกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
- 6) กำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถามให้สอดคล้องกับความมุ่งหมาย และความสำคัญของการวิจัย
- 7) ดำเนินการสร้างแบบสอบถามเพื่อสอบถามระดับการปฏิบัติฉบับร่าง
- 8) นำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสมของปริมาณข้อคำถาม ความชัดเจนของภาษา และรูปแบบของแบบสอบถาม แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำอาจารย์ที่ปรึกษา
- 9) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความตรงเชิงเนื้อหา โดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence) ความครอบคลุมของข้อคำถามและความชัดเจนของภาษา

10) คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนี IOC ที่มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 ขึ้นไป และปรับปรุงข้อคำถามตามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่างจำนวน 50 คนเพื่อสอบถามความเข้าใจของคำชี้แจงและความชัดเจนของข้อคำถามแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

11) นำแบบสอบถามที่ได้จากการทดลองใช้วิเคราะห์หาคุณภาพด้านความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98

12) นำผลการวิเคราะห์มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขและจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์พร้อมนำไปใช้กับตัวอย่างจริง

4.2 การสร้างเครื่องมือ และการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จของการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” กลุ่มนักเรียน ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาจุดมุ่งหมายของการกำหนดนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

2) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 5 ประการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน 8 ประการ พัฒนาทักษะการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 การจัดการเรียนรู้ผู้สอนควรลดบทบาทจากผู้ให้ความรู้ เป็นการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 : 17)

3) ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับด้านประชากรศาสตร์ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2538 : 53-55) ลักษณะประชากรศาสตร์หลักการสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยที่เหมาะสมกับนักเรียนในช่วงระดับชั้นปีที่ 4 – 6

4) กำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถามให้สอดคล้องกับความมุ่งหมาย และความสำคัญของการวิจัย

5) ดำเนินการสร้างแบบสอบถามเพื่อสอบถามระดับการปฏิบัติฉบับร่าง

6) นำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสมของปริมาณข้อคำถาม ความชัดเจนของภาษาและรูปแบบของแบบสอบถาม แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

7) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความตรงเชิงเนื้อหา โดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence) ความครอบคลุมของข้อคำถามและความชัดเจนของภาษา

8) คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนี IOC ที่มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 ขึ้นไป และปรับปรุงข้อคำถามตามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่างจำนวน 50 คน เพื่อสอบถามความเข้าใจของคำชี้แจงและความชัดเจนของข้อคำถามแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

9) นำแบบสอบถามที่ได้จากการทดลองใช้วิเคราะห์หาคุณภาพด้านความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95

10) นำผลการวิเคราะห์มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขและจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์พร้อมนำไปใช้กับตัวอย่างจริง

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอนกิจกรรม และนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่เป็นตัวอย่างโดยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตราชการจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 เขต 2 และ เขต 3 และผู้อำนวยการโรงเรียนนำร่องทั้ง 35 โรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ติดต่อโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งนัดหมายวัน เวลาและสถานที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. จัดเตรียมเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัย ให้มากกว่าจำนวนตัวอย่างประมาณร้อยละ 25 ของแต่ละกลุ่ม เพื่อใช้ในกรณีที่ต้องคัดเลือกแบบสอบถามที่นักเรียนและครูผู้สอนตอบไม่สมบูรณ์หรือไม่มีความตั้งใจในการตอบ
4. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลในระยะที่ 2 ในช่วงระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2562 ถึงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2562 โดยโรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ไม่สะดวกในการเดินทางผู้วิจัยได้ส่ง

แบบสอบถามทางไปรษณีย์ ส่วนโรงเรียนที่อยู่ใกล้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยชี้แจงให้ครูผู้สอน และนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม วางใจว่าจะไม่มีผลกระทบต่อคณะครูและทางโรงเรียนแต่อย่างใด เพื่อว่าครูผู้สอนจะให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริงมากที่สุด พร้อมทั้งรับแบบสอบถามคืนภายในวันนั้น หรือส่งคืนทางไปรษณีย์จากซองที่ติดแสตมป์ และเจ้าหน้าที่ผู้วิจัยเตรียมไว้เรียบร้อยแล้ว

5. ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปจำนวน 748 ชุด โดยมีแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา และมีความสมบูรณ์จำนวนทั้งสิ้น 748 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นได้ตรวจสอบและคัดแยกแบบสอบถามที่ได้รับการตอบที่ไม่สมบูรณ์ หรือมีร่องรอยถึงการไม่ตั้งใจทำแบบสอบถาม โดยไม่พบแบบสอบถามที่ตอบไม่สมบูรณ์

6. นำแบบสอบถามที่ได้จากตัวอย่างมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้เพื่อนำผลคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ และทดสอบสมมติฐานและรายงานผลการวิจัยต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มครูผู้สอน และกลุ่มนักเรียน โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการหาความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ตามการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น (Hierarchical Multiple Regression Analysis) โดยการนำปัจจัยที่คาดว่าจะส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เข้าไปเป็นลำดับตามความสำคัญจากน้อยไปมาก ด้วยวิธีการคัดเลือกแบบ Enter

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพการปฏิบัติในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี

ระยะที่ 2 ศึกษาปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน และปัจจัยในกลุ่มนักเรียนที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี

ระยะที่ 1 ผลการศึกษาสภาพการปฏิบัติในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนที่จัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี จะพิจารณาจากโรงเรียนนำร่องที่จัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โดยจำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาและขนาดของโรงเรียน ผลปรากฏดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ร้อยละของโรงเรียนนำร่องแบ่งเป็นตามขนาดโรงเรียนที่ดำเนินการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี	ประเภทขนาด	ขนาด	ขนาด	ขนาด	รวม
	โรงเรียน	เล็ก	กลาง	ใหญ่	
เขต 1	โรงเรียนทั้งหมด	48	65	23	136
	โรงเรียนนำร่อง	1	3	10	14
	ร้อยละ	2.08	4.62	43.48	10.29

ตารางที่ 6 ร้อยละของโรงเรียนนาร่องแบ่งเป็นตามขนาดโรงเรียนที่ดำเนินการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี (ต่อ)

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี	ประเภท\ขนาดโรงเรียน	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	รวม
เขต 2	โรงเรียนทั้งหมด	56	46	13	115
	โรงเรียนนาร่อง	4	8	3	15
	ร้อยละ	7.14	17.39	23.08	13.04
เขต 3	โรงเรียนทั้งหมด	21	46	-	67
	โรงเรียนนาร่อง	2	4	-	6
	ร้อยละ	9.52	8.70	-	8.96
รวมโรงเรียนทั้งหมด		125	157	36	318
รวมโรงเรียนนาร่อง		7	15	13	35
ร้อยละ		20.00	42.86	37.14	11.01

จากตารางที่ 6 พบว่าการดำเนินการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 มีโรงเรียนนาร่องจำนวน 35 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 11.01 ของโรงเรียนทั้งหมด จำแนกเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก 7 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 20.00 โรงเรียนขนาดกลาง 15 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 42.86 และโรงเรียนขนาดใหญ่ 13 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 37.14 โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 มีจำนวนโรงเรียนที่นาร่องจำนวน 14 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 10.29 จำแนกเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก 1 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 2.08 โรงเรียนขนาดกลาง 3 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 4.62 และโรงเรียนขนาดใหญ่ 10 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 43.48 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 มีจำนวนโรงเรียนที่นาร่องจำนวน 15 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 13.04 จำแนกเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก 4 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 7.14 โรงเรียนขนาดกลาง 8 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 17.39 และโรงเรียนขนาดใหญ่ 3 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 23.08 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 มีจำนวนโรงเรียนที่นาร่องจำนวน 6 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 8.96 จำแนกเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก 2 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 9.52 โรงเรียนขนาดกลาง 4 โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 8.70 และไม่มีโรงเรียนขนาดใหญ่เข้าร่วมโครงการ

ตารางที่ 7 ร้อยละของกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนนาร่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี	จำนวนโรงเรียน	จำนวนกิจกรรม	ร้อยละ
เขต 1	14	946	50.11
เขต 2	15	638	33.79
เขต 3	6	304	16.10
รวม	35	1,888	100

จากตารางที่ 7 พบว่าการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนนาร่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี จำนวน 35 โรงเรียน มีกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ทั้งสิ้นจำนวน 1,888 กิจกรรม จำแนกเป็นกิจกรรมของโรงเรียนนาร่องสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 มี 14 โรงเรียน มีกิจกรรม 946 กิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 50.11 โรงเรียนนาร่องสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 2 มี 15 โรงเรียน มีกิจกรรม 638 กิจกรรมคิดเป็นร้อยละ 33.79 โรงเรียนนาร่องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 3 มี 6 โรงเรียน มีกิจกรรม 304 กิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 16.10

ตารางที่ 8 ร้อยละของจำนวนกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนนาร่องแยกตามขนาดโรงเรียนจำแนกตามกิจกรรม ที่มีการพัฒนาทักษะด้านใดด้านหนึ่ง

สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา จังหวัดปัตตานี	ขนาดโรงเรียน (จำนวน)	กิจกรรม				จำนวน กิจกรรม
		Head	Heart	Hand	Health	
เขต 1	เล็ก (1)	11	4	10	-	25
	กลาง (3)	37	15	39	15	106
	ใหญ่ (10)	213	111	102	40	466
	รวม (14)	261	130	151	55	597
	ร้อยละ	43.72	21.78	25.29	9.21	44.69

ตารางที่ 8 ร้อยละของจำนวนกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนนาร่องแยกตามขนาดโรงเรียนจำแนกตามกิจกรรมที่มีการพัฒนาทักษะด้านใดด้านหนึ่ง (ต่อ)

สังกัดสำนักงานเขต	พื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา จังหวัดปัตตานี	ขนาดโรงเรียน (จำนวน)	กิจกรรม				จำนวน กิจกรรม
			Head	Heart	Hand	Health	
เขต 2	เล็ก (4)		14	9	44	25	92
	กลาง (8)		125	66	125	49	365
	ใหญ่ (3)		43	12	12	10	77
	รวม (15)		182	87	181	84	534
	ร้อยละ		34.08	16.29	33.90	15.73	39.97
เขต 3	เล็ก (2)		35	16	9	3	63
	กลาง (4)		47	20	62	13	142
	ใหญ่		-	-	-	-	-
	รวม (6)		82	36	71	16	205
	ร้อยละ		40.00	17.56	34.64	7.80	15.34
	รวม (35)		525	253	403	155	1,336
	ร้อยละ		39.29	18.94	30.17	11.60	100

จากตารางที่ 8 พบว่าจำนวนกิจกรรมที่พัฒนาทักษะด้านใดด้านหนึ่ง ของโรงเรียน นาร่องที่จัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ทุกเขตพื้นที่ที่มีสัดส่วนของการจัดกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) มากที่สุด จำนวน 525 กิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 39.29 รองลงมาคือกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) จำนวน 403 กิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 30.17 และกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) จำนวน 253 กิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 18.94 ส่วนกิจกรรมที่จัด น้อยที่สุดคือ กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) มีจำนวน 155 กิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 11.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ร้อยละของจำนวนกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียน
นำร่องแยกตามขนาดโรงเรียน จำแนกตามกิจกรรมที่มีการพัฒนาทักษะ 2 ด้าน

สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา จังหวัดปัตตานี	ขนาดโรงเรียน (จำนวน)	กิจกรรม						จำนวน กิจกรรม
		Head & Heart	Head & Hand	Head & Health	Heart & Hand	Heart & Health	Hand & Health	
เขต 1	เล็ก (1)	1	5	1	1	-	1	9
	กลาง (3)	9	-	3	-	2	1	15
	ใหญ่ (10)	21	105	12	15	18	10	181
	รวม (14)	31	110	16	16	20	12	205
	ร้อยละ	15.12	53.65	7.81	7.81	9.76	5.85	
เขต 2	เล็ก (4)	1	2	1	5	-	8	17
	กลาง (8)	7	10	1	11	3	5	37
	ใหญ่ (3)	3	1	3	-	-	-	7
	รวม (15)	11	13	5	16	3	13	61
	ร้อยละ	18.03	21.31	8.19	26.23	4.92	21.31	
เขต 3	เล็ก (2)	1	19	1	8	1	4	34
	กลาง (4)	-	5	-	8	9	4	26
	ใหญ่	-	-	-	-	-	-	-
	รวม (6)	1	24	1	16	10	8	60
	ร้อยละ	1.67	40.00	1.67	26.66	16.67	13.33	
รวม (35)	43	147	22	48	33	33	326	
ร้อยละ	13.19	45.09	6.75	14.73	10.12	10.12		

จากตารางที่ 9 พบว่าจำนวนกิจกรรมที่พัฒนาทักษะ 2 ด้าน ของโรงเรียนนำร่องที่จัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มีสัดส่วนของการจัดกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) และกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) มากที่สุดจำนวน 147 กิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 45.09 รองลงมาคือกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) และกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) จำนวน 48 กิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 14.73 กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) และกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) จำนวน 43

กิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 13.19 กิจกรรมพัฒนาจิตใจ และกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) จำนวน 33 กิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 10.12 เท่ากันกับกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) และกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ส่วนกิจกรรมที่จัดน้อยที่สุดคือ กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) และกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) จำนวน 22 กิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 6.75

ตารางที่ 10 ร้อยละของจำนวนกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียน นำร่องแยกตามขนาดโรงเรียน จำแนกตามกิจกรรมที่มีการพัฒนาทักษะ 3 ด้าน

สังกัดสำนักงานเขต	พื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา จังหวัดปัตตานี	ขนาดโรงเรียน (จำนวน)	กิจกรรม				จำนวน กิจกรรม
			Head &Heart &Hand	Head &Heart &Health	Head &Hand &Health	Heart &Hand &Health	
เขต 1	เล็ก (1)		2	-	2	1	5
	กลาง (3)		22	1	-	4	27
	ใหญ่ (10)		37	7	14	2	60
	รวม (14)		61	8	16	7	92
	ร้อยละ		66.30	8.70	17.39	7.61	
เขต 2	เล็ก (4)		24	-	-	1	25
	กลาง (8)		2	3	2	2	9
	ใหญ่ (3)		-	-	-	-	-
	รวม (15)		26	3	2	3	34
	ร้อยละ		76.47	8.82	5.89	8.82	
เขต 3	เล็ก (2)		12	6	-	1	19
	กลาง (4)		2	1	3	-	6
	ใหญ่		-	-	-	-	-
	รวม (6)		14	7	3	1	25
	ร้อยละ		56.00	28.00	12.00	4.00	
	รวม (35)		101	18	21	11	151
	ร้อยละ		66.89	11.92	13.91	7.28	

จากตารางที่ 10 พบว่าจำนวนกิจกรรมที่พัฒนาทักษะ 3 ด้าน ของโรงเรียนนำร่องที่จัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มีสัดส่วนของการจัดกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) และกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) และกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.89 รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) และกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) และกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) คิดเป็นร้อยละ 13.91 การจัดกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) และกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) และกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) คิดเป็นร้อยละ 11.92 ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมที่จัดน้อยที่สุดคือ กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) และกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) และกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) คิดเป็นร้อยละ 7.28 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ร้อยละของจำนวนกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนนำร่อง แยกตามขนาดโรงเรียน จำแนกตามกิจกรรม ที่มีการพัฒนาทักษะ 4 ด้าน

สังกัดสำนักงานเขต	พื้นที่การศึกษา	ขนาดโรงเรียน (จำนวน)	กิจกรรม Head & Heart & Hand & Health	ร้อยละ
เขต 1	ประถมศึกษา จังหวัดปัตตานี	เล็ก (1)	4	5.33
		กลาง (3)	4	5.33
		ใหญ่ (10)	44	58.66
		รวม (14)	52	69.33
เขต 2		เล็ก (4)	6	8.00
		กลาง (8)	3	4.00
		ใหญ่ (3)	-	-
		รวม (15)	9	12.00
เขต 3		เล็ก (2)	12	16.00
		กลาง (4)	2	2.67
		ใหญ่	-	-
		รวม (6)	14	18.67
		สรุปจำนวน	75	

จากตารางที่ 11 พบว่าจำนวนกิจกรรมที่พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ของโรงเรียนนำร่องที่จัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในภาพรวมมีกิจกรรมจำนวน 75 กิจกรรม โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 มีสัดส่วนของการจัดกิจกรรมพัฒนาทั้ง 4 ด้านมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.33 รองลงมา คือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 3 คิดเป็นร้อยละ 18.67 ส่วนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 มีสัดส่วนของการจัดกิจกรรมพัฒนาทั้ง 4 ด้านน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.00 ตามลำดับ

กิจกรรมที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)

ผลการขับเคลื่อนนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนนำร่องสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี พบว่า เมื่อนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมแล้วมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ภายในครอบครัว โดยมีการช่วยเหลืองานบ้าน แบ่งเบาภาระของผู้ปกครอง แสดงถึงความรับผิดชอบหน้าที่ พร้อมทั้งการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์นำความรู้ ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการทำอาชีพ เพื่อหารายได้ให้ครอบครัว มีความรู้และทักษะในการทำงาน มีจิตอาสา นักเรียนและผู้ปกครองมีการทำกิจกรรมร่วมกันจากพฤติกรรมดังกล่าวส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันภายในครอบครัว ดังตัวอย่างกิจกรรมที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ที่โรงเรียนได้ดำเนินการ ดังนี้ ตารางที่ 12 กิจกรรมของโรงเรียนนำร่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1

ขนาดโรงเรียน (จำนวน)	ชื่อกิจกรรม	ทักษะการเรียนรู้				ชื่อโรงเรียน
		Head	Heart	Hand	Health	
เล็ก (1)	เกษตรอินทรีย์ วิถีพอเพียง	✓	✓	✓	✓	โรงเรียนบ้านตลาดนัดคลองขุด
กลาง (3)	ว่างเมื่อไหร่ก็แวะมา	✓	✓	✓	✓	โรงเรียนบ้านท่าข้าม
	สืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น	✓	✓	✓		โรงเรียนบ้านน้ำบ่อ
	ฉันทาคัญนะจ๊ะ	✓	✓	✓	✓	โรงเรียนบ้านยาบี
ใหญ่ (10)	เพื่อนภาษา	✓				โรงเรียนปะนาเระรัฐอุทิศ
	ฮาลาล หะรอม	✓	✓	✓	✓	โรงเรียนชุมชนบ้านปาตา
	ปริศนา คำทาย	✓			✓	โรงเรียนบ้านบูดี
	ชวนกันคิดพิชิตคำศัพท์	✓				โรงเรียนยะหริ่ง
	พิราบสื่อสาร	✓		✓	✓	โรงเรียนบ้านปูยุด

ตารางที่ 12 กิจกรรมของโรงเรียนนาร่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1

(ต่อ)

ขนาดโรงเรียน (จำนวน)	ชื่อกิจกรรม	ทักษะการเรียนรู้				ชื่อโรงเรียน
		Head	Heart	Hand	Health	
ใหญ่ (10)	นาฏศิลป์พาเพลิน	✓	✓	✓	✓	โรงเรียนวัดมุจลิน
	ร้องเล่นเป็นเพลง			✓	✓	โรงเรียนบ้านดอนรัก
	สนุกคิดกับวิทยาศาสตร์	✓				โรงเรียนอนุบาลปัตตานี
	เดคูพาท			✓		โรงเรียนเมืองปัตตานี
	ดูดีมีสาระ	✓	✓			โรงเรียนบ้านสะบารัง

จากตารางที่ 12 พบว่าโรงเรียนนาร่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 ได้มีการจัดกิจกรรมที่มุ่งเพิ่มพูนทักษะในด้านต่าง ๆ ตามกิจกรรมที่พัฒนาด้านใดด้านหนึ่งหรือพัฒนา 2 ด้านหรือพัฒนา 3 ด้านหรือพัฒนาทั้ง 4 ด้าน เช่น กิจกรรมเดคูพาท ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ใช้การตัดปะภาพบนวัสดุที่เราต้องการ โดยใช้รูปภาพมาวางบนวัสดุและทาน้ำยาทับเพื่อให้ภาพแนบ ติดไปกับวัสดุนั้น ๆ เป็นกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) กิจกรรมนกพิราบสื่อสาร เป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องคิดทำทางประกอบคำใบ้โดยจะต้องวิ่งนำสารไปส่งต่อให้กับเพื่อนโดยที่สารนั้นจะต้องมีความหมายใกล้เคียงหรือเหมือนเดิม เป็นกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) พัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) และพัฒนาสุขภาพ (Health) เป็นต้น

ตารางที่ 13 กิจกรรมของโรงเรียนนาร่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 2

ขนาดโรงเรียน (จำนวน)	ชื่อกิจกรรม	ทักษะการเรียนรู้				โรงเรียน
		Head	Heart	Hand	Health	
เล็ก (4)	ตารางเก้าช่อง	✓			✓	โรงเรียนบ้านป่าไร่
	หนูรู้คุณค่า นำมาใช้ใหม่	✓	✓	✓		โรงเรียนบ้านปรักปรือ
	เกษตรเพื่ออาหารกลางวัน		✓	✓	✓	โรงเรียนบ้านค้อใต้
	เด็กดีศรีลือแตก	✓	✓	✓		โรงเรียนบ้านลือแตก

ตารางที่ 13 กิจกรรมของโรงเรียนนำร่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 2 (ต่อ)

ขนาดโรงเรียน (จำนวน)	ชื่อกิจกรรม	ทักษะการเรียนรู้				โรงเรียน
		Head	Heart	Hand	Health	
กลาง (8)	อนาซีตสร้างสรรค์	✓	✓			โรงเรียนบ้านกระเสาะ
	เรียนรู้เพิ่ม เสริมปัญญา	✓				โรงเรียนบ้านเกาะจัน
	กีฬาพาสุข				✓	โรงเรียนชุมชน บ้านเมืองยอน
	นักเล่นน้อย	✓				โรงเรียนบ้านม่วงเตี้ยะ
	โครงการอาชีพ	✓	✓	✓	✓	โรงเรียนบ้านควนแปรงงู
	จำนวนชวนคิด		✓		✓	โรงเรียนบ้านวังกว้าง
	เล่นแบบไทย สดใสจริงเอย	✓		✓		โรงเรียนบ้านตันแซะ
	สำรวจแหล่งเรียนรู้	✓				โรงเรียนบ้านสามยอด
ใหญ่ (3)	STEM ศึกษา	✓		✓		โรงเรียนอนุบาลยะรัง
	บิงโกมหาสนุก	✓			✓	โรงเรียนบ้านน้ำใส
	คณิตคิดสนุก	✓				โรงเรียนมายอ (สถิตภูผา)

จากตารางที่ 13 พบว่าโรงเรียนนำร่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 2 ได้มีการจัดกิจกรรมที่มุ่งเพิ่มพูนทักษะในด้านต่าง ๆ ตามกิจกรรมที่พัฒนาด้านใดด้านหนึ่งหรือพัฒนา 2 ด้านหรือพัฒนา 3 ด้านหรือพัฒนาทั้ง 4 ด้าน เช่น กิจกรรมคณิตศาสตร์ล้อแตก ซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องเสนอรายชื่อเพื่อนๆ ในโรงเรียนที่มีจิตอาสา หรือทำความดี แล้วทำการลงคะแนนเสียงให้เพื่อน ๆ คนนั้นเป็นคณิตศาสตร์ล้อแตกประจำแต่ละเดือน โดยร่วมกลุ่มกันคิดจุดเด่นหรือข้อดีที่เราควรปฏิบัติตาม และทำการประกวดการวาดภาพการทำทำความดี กิจกรรมหนูรู้ค่า นำมาใช้ใหม่ เป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องนำขยะในโรงเรียนหรือชุมชนมาเป็นวัสดุในการประดิษฐ์สิ่งของใช้ให้เกิดประโยชน์หรือเพิ่มมูลค่า กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) เป็นกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) พัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) เป็นต้น

ตารางที่ 14 กิจกรรมของโรงเรียนนำร่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 3

ขนาดโรงเรียน (N = 6)	ชื่อกิจกรรม	ทักษะการเรียนรู้				โรงเรียน
		Head	Heart	Hand	Health	
เล็ก (2)	ไฮโดโนเสาร์	✓		✓		โรงเรียนบ้านโลทู
	มัดคุเทศก์ท้องถิ่น	✓	✓			โรงเรียนวัดโบกขรณี
กลาง (4)	เรขาคณิตคิดสร้างสรรค์	✓		✓		โรงเรียนบ้านเจาะกือแย
	วงกลมมหัศจรรย์	✓	✓	✓	✓	โรงเรียนบ้านกะลาพอ
	คุณธรรมนำชีวิต		✓			โรงเรียนบ้านมะนังยง
	กีฬาพื้นบ้าน		✓	✓	✓	โรงเรียนบ้านตะโล๊ะไกรทอง

จากตารางที่ 14 พบว่า โรงเรียนนำร่องสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 3 มีการจัดกิจกรรมที่มุ่งเพิ่มพูนทักษะในด้านต่างๆ ตามกิจกรรมที่พัฒนาด้านใดด้านหนึ่งหรือพัฒนา 2 ด้านหรือพัฒนา 3 ด้านหรือพัฒนาทั้ง 4 ด้าน เช่น วงกลมมหัศจรรย์ เป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องคิดหาวัสดุธรรมชาติมาประดิษฐ์เป็นวงกลมนำมาเป็นสัญลักษณ์ประจำกลุ่ม จากนั้นนั่งและยืนสลับกันเป็นกลุ่มให้เป็นรูปวงกลมนำสิ่งประดิษฐ์เป็นแกนกลาง ยืนเท้าชิดกันสำหรับคนที่นั่ง ส่วนคนที่ยืนมีหน้าที่ดึงมือเพื่อนที่นั่งให้ลุกแล้วหมุนให้เป็นวงกลม แล้วกลิ้งสิ่งประดิษฐ์บนขาของเพื่อน ใครมือหลุดหรือล้มจะต้องออกจากวง กิจกรรมไฮโดโนเสาร์ เป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องนำกระดาษมารีไซเคิลด้วยวิธีฉีกปะแล้วนำมาแช่กาวน้ำจากนั้นให้ปะติดบนลูกโป่งรูปไข่แล้วทำการระบายสี ตกแต่งให้สวยงาม เป็นกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) และพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) เป็นต้น

ระยะที่ 2 ผลการศึกษาปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน และปัจจัยในกลุ่มนักเรียนที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้นำผลจากการศึกษาในระยะที่ 1 นำมาศึกษาปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน และปัจจัยในกลุ่มนักเรียนที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน และกลุ่มนักเรียนที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ผลเป็นดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของครูผู้สอนกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี จำนวน 35 โรงเรียน ใช้ตัวอย่างจำนวน 243 คน ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 243 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 2 ผลระดับการปฏิบัติของครูผู้สอนกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ใน 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร และระดับการปฏิบัติในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) กิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) และความสุขของนักเรียน (Happiness) ทั้งในภาพรวม รายด้านและรายข้อ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น ของปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นของปัจจัยความสามารถในการสอนของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกลุ่มครูผู้สอน จำแนกเป็นรายกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) และด้านความสุขของนักเรียน (Happiness)

ตอนที่ 5 ผลสถิติพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เข้าร่วมกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี จำนวน 35 โรงเรียน ใช้ตัวอย่างจำนวน 505 คน ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 505 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 6 ผลระดับการปฏิบัติของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เข้าร่วมกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ใน 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง และระดับการปฏิบัติในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) กิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) และความสุขของนักเรียน (Happiness) ทั้งในภาพรวม รายด้านและรายข้อ

ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นของ ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อน และปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น ของปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อน และปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกลุ่มนักเรียน จำแนกเป็นรายกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) และด้านความสุขของนักเรียน (Happiness) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของครูผู้สอนกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี จำนวน 35 โรงเรียน มีดังนี้

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของครูสอนที่ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	55	22.63
หญิง	188	77.37
รวม	243	100
2. อายุ		
ต่ำกว่า 40 ปี	107	44.03
41-50 ปี	71	29.22
มากกว่า 50 ปี	65	26.75
รวม	243	100
3. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	200	82.15
ปริญญาโท	42	17.40
ปริญญาเอก	1	.45
รวม	243	100
5. ขนาดโรงเรียน		
เล็ก	15	6.17
กลาง	132	54.32
ใหญ่	96	39.51
รวม	243	100

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของครูสอนที่ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. ตำแหน่ง/วิทยฐานะ		
พนักงานราชการ	27	11.11
ครูผู้ช่วย	12	4.90
ครู คศ.1	18	7.41
ครู คศ.2	145	59.67
ครู คศ.3	36	14.81
ตำแหน่งอื่น ๆ	5	2.06
รวม	243	100
7. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง		
น้อยกว่า 5 ปี	28	11.52
ระยะเวลา 5-10 ปี	93	38.27
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	122	50.21
รวม	243	100
8. สังกัดกลุ่มสาระการเรียนรู้		
ภาษาไทย	62	25.51
คณิตศาสตร์	43	17.70
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	34	13.99
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	43	17.70
สุขศึกษาและพลศึกษา	9	3.70
ศิลปศึกษา	16	6.58
การงานอาชีพ	15	6.17
ภาษาต่างประเทศ	21	8.64
รวม	243	100
9. ชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์		
ต่ำกว่า 16 ชั่วโมง	29	11.93
16 – 24 ชั่วโมง	200	82.31
25 ชั่วโมงขึ้นไป	14	5.76
รวม	243	100

จากตารางที่ 15 แสดงข้อมูลทั่วไป พบว่าเพศของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 243 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 77.37 และเพศชายจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 22.63

เมื่อพิจารณาด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีอายุส่วนใหญ่ต่ำกว่า 40 ปีจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 44.03 รองลงมาคือช่วงอายุ 41-50 ปีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 29.22 และอายุมากกว่า 50 ปีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75

เมื่อพิจารณาด้านระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี มากที่สุดจำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 82.15 รองลงมามีวุฒิการศึกษาปริญญาโทจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 17.40 และมีวุฒิปริญญาเอก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.45

เมื่อพิจารณาด้านหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 มากที่สุดจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 รองลงมาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 30.86 และสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 น้อยที่สุดจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.58

เมื่อพิจารณาขนาดโรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า โรงเรียนขนาดกลางมากที่สุด จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 54.32 รองลงมาโรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 39.51 และโรงเรียนขนาดเล็กน้อยที่สุดจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.17

เมื่อพิจารณาดำแหน่ง/วิทยฐานะของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ตำแหน่งครู คศ. 2 มากที่สุดจำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 59.67 รองลงมาคือตำแหน่งครู คศ.3จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 14.81 ตำแหน่งพนักงานราชการจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ตำแหน่งครู คศ.1จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.41 ตำแหน่งครูผู้ช่วยจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90 ตำแหน่งอื่น ๆ เช่น ครูพี่เลี้ยง วิทยากรอิสลามจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.06

เมื่อพิจารณาด้านระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ระยะเวลา มากกว่า 10 ปีขึ้นไปมากที่สุดจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 50.21 ระยะเวลา 5-10 ปีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 38.27 และระยะเวลาน้อยกว่า 5 ปีน้อยที่สุดจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.52

เมื่อพิจารณาด้านกลุ่มสาระการเรียนรู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมากที่สุดจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 25.51 รองลงมาคือกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และกลุ่มสาระสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมมีขนาดเท่ากันจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 17.70

กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 13.99 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.64 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปศึกษาจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.58 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.17 และกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70

เมื่อพิจารณาด้านจำนวนชั่วโมงที่สอนต่อสัปดาห์ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า สอน 16-24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุดจำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 82.31 รองลงมาสอนต่ำกว่า 16 ชั่วโมงต่อสัปดาห์จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 11.93 และสอน 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์น้อยที่สุดจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.76 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลระดับการปฏิบัติของครูผู้สอนกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ใน 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร และระดับการปฏิบัติในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) กิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) และความสุขของนักเรียน (Happiness) ทั้งในภาพรวมรายด้านและรายข้อ

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของครูผู้สอน

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู	4.14	.51	บ่อยครั้ง
2. ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน	3.98	.53	บ่อยครั้ง
3. ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง	3.74	.67	บ่อยครั้ง
4. ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร	4.10	.59	บ่อยครั้ง
5. ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	4.19	.49	บ่อยครั้ง
รวม	4.03	.55	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 16 พบว่าการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของครูผู้สอนในกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = .55) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = .49) รองลงมา คือ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = .51) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = .59) ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = .53) และปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = .67) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของครูผู้สอน ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. จัดการเรียนการสอนที่เน้นการทำงานเป็นกระบวนกรกลุ่ม มากกว่าเป็นรายบุคคล	4.16	.66	บ่อยครั้ง
2. เพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง สร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง และเรียนอย่างมีความสุข	4.41	.60	บ่อยครั้ง
3. ออกแบบการจัดกิจกรรมด้วยวิธีการแสวงหาคำตอบอย่างหลากหลายตามความถนัดความสนใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.16	.73	บ่อยครั้ง
4. สร้างแรงบันดาลใจ จุดประกายความคิด สร้างความมุ่งมั่น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ และสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง	4.26	.62	บ่อยครั้ง
5. วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล และจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับความก้าวหน้า และความต้องการของผู้เรียน	3.94	.72	บ่อยครั้ง
6. สร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียนทุกคน ด้วยการยกย่อง ชมเชยและให้กำลังใจในการปฏิบัติกิจกรรม	4.02	.70	บ่อยครั้ง
7. แจ้งวัตถุประสงค์เนื้อหาแนวการจัดกิจกรรมและตัวชี้วัดทุกครั้ง	4.16	.69	บ่อยครั้ง
8. อธิบายเนื้อหาอย่างชัดเจนตามลำดับ จากง่ายไปสู่ยาก	4.19	.61	บ่อยครั้ง
9. สรุปบทเรียน/กิจกรรมหลังการปฏิบัติ หรือหลังการเรียนการสอน	4.06	.72	บ่อยครั้ง
10. ประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นรายบุคคล อย่างต่อเนื่อง	4.00	.70	บ่อยครั้ง
รวม	4.14	.51	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 17 พบว่าการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของครูผู้สอนในกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” บ่งชี้ความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = .51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองและเรียนอย่างมีความสุข มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = .60) รองลงมาคือ การสร้างแรงบันดาลใจ จุดประกายความคิด สร้างความมุ่งมั่น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์และสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = .62) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล และจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับความก้าวหน้า และความต้องการของผู้เรียน ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = .72)

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของครูผู้สอน บ่งชี้การประเมินผลและติดตามผู้เรียน

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. โรงเรียนมีเครื่องมือในการประเมินผลการดำเนินงานโครงการในแต่ละกิจกรรมที่เชื่อมโยงตัวชี้วัดความสำเร็จของ สพฐ.	4.02	.67	บ่อยครั้ง
2. โรงเรียนมีข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียนเป็นรายบุคคลทุกชั้นปี เพื่อการติดตามผลหลังการเข้าร่วมกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"	4.00	.65	บ่อยครั้ง
3. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูประเมินผลความก้าวหน้าของผู้เรียนให้ครอบคลุมหลักองค์ 4 การศึกษา Head Heart Hand Health	4.05	.68	บ่อยครั้ง
4. โรงเรียนใช้ผลนิเทศ กำกับ ติดตาม และผลสะท้อนหลังการปฏิบัติงานเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนการสอนในกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"	3.94	.62	บ่อยครั้ง
5. โรงเรียนได้จัดทำเอกสารเผยแพร่ผลงานของนักเรียนให้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กร/ หน่วยงานและสถาบันอื่นๆ	3.89	.73	บ่อยครั้ง
รวม	3.98	.53	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 18 พบว่าการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของครูผู้สอนในกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = .53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่โรงเรียนส่งเสริมให้ครูประเมินผลความก้าวหน้าของผู้เรียนให้ครอบคลุมหลักองค์ 4 การศึกษา Head Heart Hand Health มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = .68) รองลงมาคือ โรงเรียนมีเครื่องมือในการประเมินผล การดำเนินงานโครงการในแต่ละกิจกรรมที่เชื่อมโยงตัวชี้วัดความสำเร็จของสพฐ. ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = .67) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ โรงเรียนได้จัดทำเอกสารเผยแพร่ผลงานของนักเรียนให้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กร/ หน่วยงานและสถาบันอื่นๆ ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = .73)

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของครูผู้สอน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้แทนผู้ปกครอง/ผู้แทนชุมชนร่วมวางแผน/แก้ปัญหา/ให้ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"	3.81	.74	บ่อยครั้ง
2. โรงเรียนระดมทรัพยากร และแหล่งกองทุนจากชุมชนเพื่อการดำเนินโครงการ "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"	3.69	.80	บ่อยครั้ง
3. โรงเรียนส่งเสริมให้ผู้ปกครองร่วมพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพในกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" อย่างต่อเนื่อง	3.70	.79	บ่อยครั้ง
4. ผู้ปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันของรัฐ เอกชน และองค์กร ต่าง ๆ เข้ามาร่วมจัดกิจกรรมฯ กับทางโรงเรียน	3.73	.82	บ่อยครั้ง
5. หน่วยงานภายนอกเข้ามาสนับสนุน และประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่ทางโรงเรียนได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง	3.71	.81	บ่อยครั้ง
6. โรงเรียนมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" กับหน่วยงานอื่น ๆ	3.74	.84	บ่อยครั้ง
รวม	3.74	.67	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 19 พบว่าการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของครูผู้สอนในกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = .67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่คณะกรรมการสถานศึกษาผู้แทนผู้ปกครอง/ผู้แทนชุมชนร่วมวางแผน/แก้ปัญหา/ให้ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 3.81$, S.D. = .74) รองลงมาคือโรงเรียนมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” กับหน่วยงานอื่น ๆ ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = .84) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ โรงเรียนระดมทรัพยากร และแหล่งกองทุนจากชุมชนเพื่อการดำเนินโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = .80)

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของครูผู้สอน ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. จัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ทุกชั้นปีตามบริบทของโรงเรียน	4.13	.70	บ่อยครั้ง
2. ปรับและออกแบบโครงสร้างเวลาเรียน ตารางเรียนที่เอื้อต่อการดำเนินกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ทุกชั้นปี	4.07	.70	บ่อยครั้ง
3. กำหนดตัวชี้วัดภาพความสำเร็จของการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนอย่างชัดเจน	4.06	.72	บ่อยครั้ง
4. จัดการเรียนการสอนในกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ไม่น้อยกว่า 5 ชั่วโมง/สัปดาห์	4.26	.71	บ่อยครั้ง
5. จัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ครอบคลุมหลักองค์ 4 การศึกษา (Head Heart Hand Health)	4.10	.81	บ่อยครั้ง
6. สำรวจความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนก่อนนำมาจัดกิจกรรมที่หลากหลาย โดยให้สอดคล้องกับวัย ช่วงชั้น และความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.14	.75	บ่อยครั้ง
7. ประเมินความก้าวหน้าของกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	3.95	.81	บ่อยครั้ง
รวม	4.10	.59	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 20 พบว่าการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของครูผู้สอนในกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหารในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = .59) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีจัดการเรียนการสอนในกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ไม่น้อยกว่า 5 ชั่วโมง/สัปดาห์มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = .71) รองลงมาคือ การสำรวจความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนก่อนนำมาจัดกิจกรรมที่หลากหลาย โดยให้สอดคล้องกับวัย ช่วงชั้น และความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = .75) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ ประเมินความก้าวหน้าของกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 3.95$, S.D. = .81)

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของครูผู้สอน ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. เป็นผู้มีวิสัยทัศน์ มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และเห็นความสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	4.28	.63	บ่อยครั้ง
2. อำนวยความสะดวก ปรับปรุง และพัฒนาปัจจัยต่างๆ ให้มีพร้อมในการดำเนินโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	4.15	.71	บ่อยครั้ง
3. ร่วมวางแผนกับบุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้อง กำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	4.22	.62	บ่อยครั้ง
4. ชี้แจงสร้างความเข้าใจให้บุคลากรมีความรู้ในการดำเนินงานตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” อย่างชัดเจน	4.33	.60	บ่อยครั้ง
5. สร้างขวัญกำลังใจ แสดงความเชื่อมั่นแก่บุคลากรว่าเมื่อปฏิบัติงานแล้วจะบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้	4.13	.64	บ่อยครั้ง
6. นิเทศ กำกับ ติดตาม ช่วยเหลือและประเมินผลการดำเนินงานโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ทุกกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง	3.73	.77	บ่อยครั้ง
7. นำเสนอข้อเท็จจริง สภาพปัญหา/อุปสรรค แนวทางแก้ปัญหา และทิศทางการดำเนินงานให้หน่วยงานต้นสังกัดรับทราบอย่างสม่ำเสมอ	4.14	.70	บ่อยครั้ง
รวม	4.19	.49	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 21 พบว่าการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของครูผู้สอนในกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารในภาพรวม อยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = .49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ผู้บริหารซึ่งแจ้งสร้างความเข้าใจให้บุคลากรมีความรู้ในการดำเนินงานตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” อย่างชัดเจน มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = .60) รองลงมาคือ ผู้บริหารเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และเห็นความสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = .63) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารนิเทศ กำกับ ติดตามช่วยเหลือและประเมินผลการดำเนินงานโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ทุกกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 3.73$, S.D. = .77)

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติในกิจกรรม ของครูผู้สอน

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)	4.02	.55	บ่อยครั้ง
2. กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)	4.14	.51	บ่อยครั้ง
3. กิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand)	4.15	.57	บ่อยครั้ง
4. กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)	4.10	.55	บ่อยครั้ง
5. ด้านความสุขของนักเรียน (Happiness)	4.12	.57	บ่อยครั้ง
รวม	4.11	.55	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 22 พบว่าการปฏิบัติในกิจกรรม ของครูผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = .55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = .57) รองลงมา คือ กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = .51) ด้านความสุขของนักเรียน (Happiness) ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = .57) กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = .55) และกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = .55) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติในกิจกรรม ของครูผู้สอน
ในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถของนักเรียนในการกำหนดเป้าหมายเพื่อค้นหาความรู้ รวบรวมข้อเท็จจริงนำมาสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเอง	3.98	.63	บ่อยครั้ง
2. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเกิดความคงทนจากการได้ลงมือปฏิบัติจริง	4.03	.62	บ่อยครั้ง
3. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนใช้เหตุผลในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมิน และสรุปข้อเท็จจริงได้	3.94	.69	บ่อยครั้ง
4. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียน ได้เชื่อมโยงประสบการณ์ที่ได้จากกิจกรรมไปใช้ในชีวิตรจริง	4.05	.65	บ่อยครั้ง
5. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งใน และนอกห้องเรียน	4.11	.69	บ่อยครั้ง
รวม	4.02	.55	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 23 พบว่าการปฏิบัติในกิจกรรม ของครูผู้สอนในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = .55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งใน และนอกห้องเรียน มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = .69) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เชื่อมโยงประสบการณ์ที่ได้จากกิจกรรมไปใช้ในชีวิตรจริง ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = .65) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนใช้เหตุผลในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมิน และสรุปข้อเท็จจริงได้ ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = .69)

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติในกิจกรรม ของครูผู้สอน
ในกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมอย่างต่อเนื่องจนสำเร็จด้วยความเต็มใจและภูมิใจในผลงานที่เกิดขึ้น	4.20	.60	บ่อยครั้ง
2. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความมุ่งมั่น มีความตั้งใจ มีความกระตือรือร้น หาความรู้มาปฏิบัติกิจกรรม	4.16	.61	บ่อยครั้ง
3. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกล้าแสดงออก มีพฤติกรรมที่เป็นนิสัยที่ดีประจำตัว มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	4.17	.59	บ่อยครั้ง
4. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถปรับปรุง และพัฒนาการทำงานของตนเองรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม/สภากาชาด/สิ่งแวดล้อม	4.09	.65	บ่อยครั้ง
5. จัดกิจกรรมที่มีความเชื่อมโยงกับชีวิตจริงของนักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และปฏิบัติกิจกรรมด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้น มีความสุข และสนุกสนาน	4.11	.60	บ่อยครั้ง
รวม	4.14	.51	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 24 พบว่าการปฏิบัติในกิจกรรม ของครูผู้สอนในกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = .51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมอย่างต่อเนื่องจนสำเร็จด้วยความเต็มใจและภูมิใจในผลงานที่เกิดขึ้น มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = .60) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกล้าแสดงออก มีพฤติกรรมที่เป็นนิสัยที่ดีประจำตัว มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = .59) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถปรับปรุง และพัฒนาการทำงานของตนเองรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม/สภากาชาด/สิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = .65)

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติในกิจกรรม ของครูผู้สอน
ในกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับรู้หลักการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง มีทักษะในการทำงาน และสามารถเชื่อมโยงสู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.25	.68	บ่อยครั้ง
2. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถปฏิบัติงานได้ด้วยตัวเอง โดยการลงมือปฏิบัติ และพยายามทำซ้ำๆ เพื่อแสวงหาความถูกต้องในการปฏิบัติงาน	4.16	.65	บ่อยครั้ง
3. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสร้างผลงาน หรือชิ้นงานตามความถนัด และความสนใจของตนเอง นำเสนอผลงานชิ้นงานไปขยายผลหรือต่อยอดสู่อาชีพได้	4.18	.67	บ่อยครั้ง
4. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีกระบวนการทำงานที่ดีมีการบำรุงรักษาการจัดเก็บเครื่องมือ และอุปกรณ์ในการทำงานตามลำดับขั้นตอนของกิจกรรม	4.09	.67	บ่อยครั้ง
5. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติในระดับสูงมีทักษะ และสามารถปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วว่องไวโดยอัตโนมัติ และเป็นธรรมชาติ	4.06	.64	บ่อยครั้ง
รวม	4.15	.57	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 25 พบว่าการปฏิบัติในกิจกรรม ของครูผู้สอนในกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = .57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับรู้หลักการปฏิบัติงานที่ถูกต้องมีทักษะในการทำงาน และสามารถเชื่อมโยงสู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = .68) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสร้างผลงาน หรือชิ้นงานตามความถนัด และความสนใจของตนเอง นำเสนอผลงานชิ้นงานไปขยายผล หรือต่อยอดสู่อาชีพได้ ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = .67) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติในระดับสูงมีทักษะ และสามารถปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วว่องไวโดยอัตโนมัติเป็นธรรมชาติ ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = .64)

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติในกิจกรรม ของครูผู้สอน
ในกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติตนในการดูแลสุขภาพ การรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย และการเสริมสร้างสมรรถนะทางกายได้อย่างถูกต้องและติดเป็นนิสัย	4.19	0.68	บ่อยครั้ง
2. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะชีวิตในการคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาที่เผชิญอยู่ได้อย่างเหมาะสม และสร้างสรรค์	4.12	0.69	บ่อยครั้ง
3. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการปกป้องตัวเอง และปกป้องผู้อื่นให้ปลอดภัย หาคำตอบให้กับสถานการณ์ที่เผชิญอยู่ได้อย่างเหมาะสม	4.00	0.70	บ่อยครั้ง
4. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเชื่อมโยงประสบการณ์ เพื่อฝึกทักษะการคิดแก้ปัญหา การรักษาสุขภาพ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ในชีวิตจริง	4.09	0.65	บ่อยครั้ง
5. จัดกิจกรรมที่เป็นการพัฒนาสุขภาพกายให้แข็งแรง สุขภาพจิตดี และมีเจตคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพ โดยทำด้วยตัวเองทำอย่างต่อเนื่องและทำให้เป็นนิสัย	4.11	0.62	บ่อยครั้ง
รวม	4.10	0.55	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 26 พบว่าการปฏิบัติในกิจกรรม ของครูผู้สอนในกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = .55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติตนในการดูแลสุขภาพการรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย และการเสริมสร้างสมรรถนะทางกายได้อย่างถูกต้องและติดเป็นนิสัย มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = .68) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะชีวิตในการคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาที่เผชิญอยู่ได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = .69) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติที่น้อยที่สุดคือ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการปกป้องตัวเองและปกป้องผู้อื่นให้ปลอดภัย หาคำตอบให้กับสถานการณ์ที่เผชิญอยู่ได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = .70)

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติในกิจกรรม ของครูผู้สอน
ความสุขของนักเรียน (Happiness)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้สึกและแนวคิดของตนเอง โดยใช้วิธีการในการสื่อสารที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	4.05	0.71	บ่อยครั้ง
2. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการดำรงชีวิต และทักษะทางสังคมในบริบทต่างๆ ทำให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	4.14	0.68	บ่อยครั้ง
3. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกันนักเรียน ทำมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่มเรียนรู้ถึงจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาเพื่อปรับปรุงตัวเองได้	4.12	0.68	บ่อยครั้ง
4. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุขทำตามข้อตกลง ของกลุ่มยอมรับ และมั่นใจในความสามารถของตนเองและผู้อื่น	4.10	0.61	บ่อยครั้ง
5. ส่งเสริมนักเรียนให้ปฏิบัติงานจนสำเร็จ สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่น และสถานที่ได้อย่างดีส่งผลให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	4.17	0.64	บ่อยครั้ง
รวม	4.12	0.57	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 27 พบว่าการปฏิบัติในกิจกรรม ของครูผู้สอนในด้านกิจกรรมพัฒนาความสุขของนักเรียน (Happiness) ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = .57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การส่งเสริมนักเรียนให้ปฏิบัติงานจนสำเร็จ สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่น และสถานที่ได้อย่างดีส่งผลให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = .64) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการดำรงชีวิต และทักษะทางสังคมในบริบทต่างๆ ทำให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = .68) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้สึกและแนวคิดของตนเองโดยใช้วิธีการในการสื่อสารที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = .71)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น ของปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกลุ่มครูผู้สอน

ปัจจัย	ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม		
	b	β	t
ค่าคงที่	1.896		8.243**
ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	.528	.529	9.687**
ค่าคงที่	1.308		5.953**
ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	.311	.312	5.518**
ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร	.365	.437	7.732**
ค่าคงที่	1.088		5.768**
ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	.201	.202	4.074**
ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร	.214	.257	4.966**
ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง	.348	.473	9.567**
ค่าคงที่	.693		3.810**
ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	.162	.163	3.562**
ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร	.146	.175	3.585**
ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง	.194	.264	4.831**
ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน	.355	.385	6.887**

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อทำนายความสำเร็จ ในการจัด
กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกลุ่มครูผู้สอน (ต่อ)

ปัจจัย	ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม		
	b	β	t
ค่าคงที่	.378		2.169*
ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	.117	.117	2.741**
ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร	.104	.125	2.736**
ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง	.120	.163	3.095**
ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน	.260	.282	5.234**
ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู	.322	.338	6.576**
ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	R = .529 R ² = .280 Adjust R ² = .277 R ² _{Change} = .280 F = 93.831 SEE = .419		
ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	R = .651 R ² = .424		
ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร	Adjust R ² = .419 R ² _{Change} = .144 F = 88.256 SEE = .376		
ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	R = .764 R ² = .583		
ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร	Adjust R ² = .578		
ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง	R ² _{Change} = .160 F = 111.539 SEE = .320		
ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	R = .808 R ² = .653		
ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร	Adjust R ² = .647		
ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง	R ² _{Change} = .069		
ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน	F = 111.761 SEE = .293		

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อทำนายความสำเร็จ ในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกลุ่มครูผู้สอน (ต่อ)

ปัจจัย	ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม		
	b	β	t
ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	R = .840	$R^2 = .706$	
ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร	Adjust $R^2 = .700$		
ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง	$R^2_{Change} = .054$		
ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน	F = 113.924	SEE = .270	
ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู			

** $p \leq .01$, * $p \leq .05$,

จากตารางที่ 28 พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ใน กลุ่มครูผู้สอน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เมื่อใช้ตัวแปรปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นตัวทำนายตัวแรก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .529 เพื่อทำนายความสำเร็จของกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” พบว่าปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .529 ($\beta = .529$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารสามารถทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในภาพรวมได้ร้อยละ 28.0 ($R^2 = .280$) ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 9.687$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม} = 1.896 + .528 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .651 พบว่าปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .312 ($\beta = .312$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.518$) และปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตาม

นโยบายของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .437 ($\beta = .437$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 7.732$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ร่วมกันทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ได้ร้อยละ 41.90 ($\text{Adjust } R^2 = .419$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 1 เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.4 ($R^2_{\text{Change}} = .144$) ซึ่งสมการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม} = & 1.308 + .311 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**} \\ & + .365 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร})^{**} \end{aligned}$$

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเข้าในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .764 พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .202 ($\beta = .202$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.074$) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .257 ($\beta = .257$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.966$) และปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .473 ($\beta = .473$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 9.567$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมกันทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ได้ร้อยละ 57.8 ($\text{Adjust } R^2 = .578$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 2 เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.0 ($R^2_{\text{Change}} = .160$) ซึ่งสมการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม} = & 1.088 + .201 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**} \\ & + .214 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร})^{**} + .348 (\text{การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง})^{**} \end{aligned}$$

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนเพิ่มเข้าในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .808 พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .163 ($\beta = .163$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.562$) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหารมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .175 ($\beta = .175$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.585$) ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .264 ($\beta = .264$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.831$) และปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .385 ($\beta = .385$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

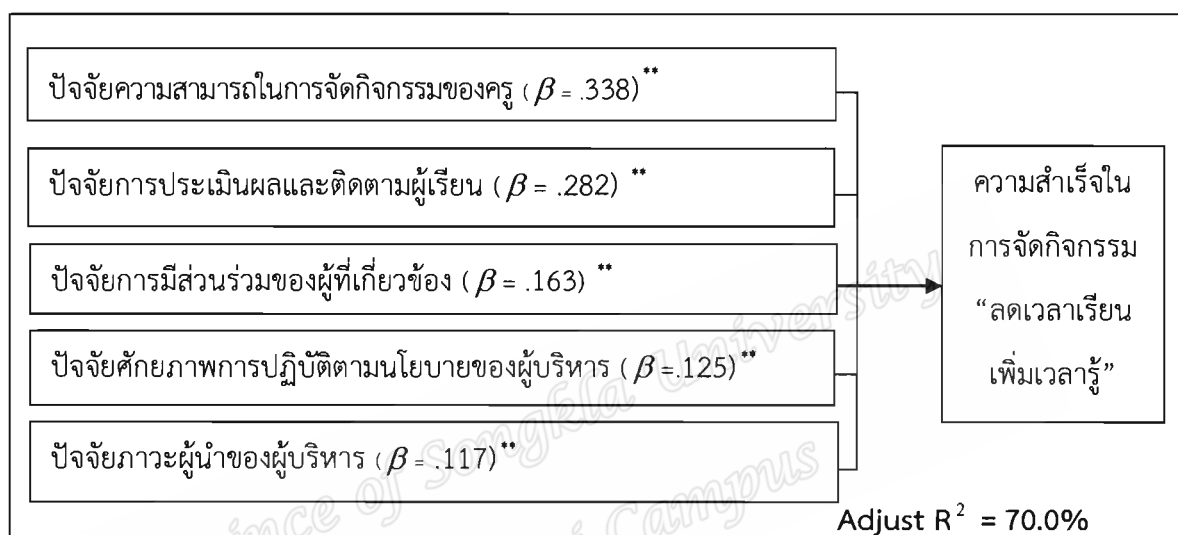
ที่ระดับ.01 ($t = 4.831$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง และปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนร่วมกัน ทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ได้ร้อยละ 64.7 ($\text{Adjust } R^2 = .647$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.9 ($R^2_{\text{Change}} = .069$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม} = & 0.693 + .162 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**} \\ & + .146 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร})^{**} + .194 (\text{การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง})^{**} \\ & + .355 (\text{การประเมินผลและติดตามผู้เรียน})^{**} \end{aligned}$$

ขั้นตอนที่ 5 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครูเพิ่มเข้าในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ.840 พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .117 ($\beta = .117$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.741$) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .125 ($\beta = .125$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.736$) ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .163 ($\beta = .163$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.095$) ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .282 ($\beta = .282$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.234$) และปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .338 ($\beta = .338$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.576$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน และปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ร่วมกันทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ได้ร้อยละ 70.0 ($\text{Adjust } R^2 = .700$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 4 เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.4 ($R^2_{\text{Change}} = .054$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม} = & .378 + .117 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**} \\ & + .104 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร})^{**} + .120 (\text{การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง})^{**} \\ & + .260 (\text{การประเมินผลและติดตามผู้เรียน})^{**} + .322 (\text{ความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู})^{**} \end{aligned}$$

สรุปผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของกลุ่มครูผู้สอน ได้ดังนี้

แผนภาพประกอบ 4 สรุปผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น ของปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดทอนของปัจจัยความสามารถในการสอนของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของ ผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกลุ่มครูผู้สอน จำแนกเป็นรายกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) และด้านความสุขของนักเรียน (Happiness)

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดทอนของปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จำแนกเป็นรายกิจกรรม

	Head			Heart			Hand			Health			Happiness		
	b	β	t	b	β	t	b	β	t	b	β	t	b	β	t
ค่าคงที่	1.777	6.643**	2.173	8.589**	1.812	6.658**	1.763	6.804**	1.953	6.944**					
ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	.537	.479	8.460**	.471	.452	7.856**	.557	.486	8.640**	.506	9.102**	.517	.446	7.743**	
ค่าคงที่	1.075	4.236**	1.547	6.351**	1.310	4.763**	1.232	4.770**	1.376	4.906**					
ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	.277	.247	4.257**	.240	.230	3.839**	.372	.325	5.273**	.328	5.477**	.303	.262	4.211**	
ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร	.436	.464	7.995**	.389	.445	7.430**	.311	.325	5.271**	.356	5.940**	.359	.371	5.960**	
ค่าคงที่	.831	3.759**	1.363	6.038**	1.100	4.325**	.995	4.355**	1.152	4.482**					
ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	.155	.138	2.681**	.148	.142	2.505*	.267	.233	4.010**	.221	4.090**	.192	.166	2.845**	
ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร	.268	.286	5.309**	.263	.301	5.086**	.167	.174	2.875**	.181	3.201**	.206	.213	3.504**	
ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง	.387	.468	9.087**	.291	.379	6.694**	.334	.395	6.801**	.460	8.515**	.353	.414	7.120**	

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดทอนของปัจจัยความสามารถในการสอนของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ที่ส่งผลกระทบต่อกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) และด้านความสุขของนักเรียน (Happiness) ในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับจังหวัดปัตตานี (ต่อ)

ปัจจัย	Head			Heart			Hand			Health			Happiness		
	b	β	t	b	β	t	b	β	t	b	β	t	b	β	t
ค่าคงที่	.517		2.304*	.976		4.345**	.764		2.945**	.552		2.470**	.656		2.608**
ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	.124	.111	2.210*	.110	.105	1.952*	.234	.204	3.599**	.201	.182	3.591**	.143	.123	2.262*
ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร	.214	.228	4.264**	.196	.224	3.891**	.109	.114	1.879	.091	.098	1.812	.120	.124	2.136*
ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง	.265	.320	5.351**	.141	.183	2.835**	.203	.240	3.538**	.202	.248	4.103**	.159	.187	2.872**
ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน	.282	.273	4.441**	.348	.361	5.454**	.302	.285	4.100**	.399	.390	6.292**	.446	.417	6.251**
ค่าคงที่	.205		.924**	.660		2.976**	.314		1.264	.359		1.571	.352		1.396
ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	.079	.070	1.458**	.064	.061	1.183	.169	.147	2.780**	.173	.156	3.104**	.099	.085	1.600
ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร	.173	.184	3.565**	.154	.176	3.173**	.049	.051	.910	.065	.070	1.303	.080	.083	1.451
ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง	.191	.231	3.889**	.066	.086	1.343	.097	.114	1.750	.157	.192	3.095**	.088	.103	1.569
ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน	.188	.182	2.977**	.252	.261	3.985**	.166	.156	2.338*	.340	.333	5.229**	.354	.331	4.927**
ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู	.319	.298	5.116**	.323	.324	5.181**	.461	.420	6.589**	.198	.187	3.080**	.311	.281	4.389**

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดทอนของปัจจัยในกลุ่มผู้สอน เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จำแนกเป็นรายกิจกรรม

	Head				Heart				Hand				Health				Happiness				
	b	β	t	R^2	b	β	t	R^2	b	β	t	R^2	b	β	t	R^2	b	β	t	R^2	
ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	(R = .479)		.229	$R^2 = .204$	(R = .452)		.204	$R^2 = .204$	(R = .486)		.237	$R^2 = .237$	(R = .506)		.256	$R^2 = .256$	(R = .446)		.199	$R^2 = .199$	
	Adjust $R^2 = .226$			Adjust $R^2 = .201$				Adjust $R^2 = .233$					Adjust $R^2 = .253$				Adjust $R^2 = .196$				
	$R^2_{Change} = .229$			$R^2_{Change} = .204$				$R^2_{Change} = .237$					$R^2_{Change} = .256$				$R^2_{Change} = .199$				
	F = 71.577**			F = 61.711**				F = 74.654**					F = 82.843**				F = 59.953**				
ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	(R = .625)		.391	$R^2 = .353$	(R = .594)		.353	$R^2 = .353$	(R = .562)		.316	$R^2 = .316$	(R = .593)		.351	$R^2 = .351$	(R = .550)		.302	$R^2 = .302$	
	Adjust $R^2 = .386$			Adjust $R^2 = .347$				Adjust $R^2 = .310$					Adjust $R^2 = .346$				Adjust $R^2 = .297$				
	$R^2_{Change} = .162$			$R^2_{Change} = .149$				$R^2_{Change} = .079$					$R^2_{Change} = .095$				$R^2_{Change} = .103$				
	F = 77.094**			F = 65.396**				F = 55.369**					F = 64.959**				F = 52.030**				
ปัจจัยศึกษายภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร	(R = .740)		.548	$R^2 = .455$	(R = .674)		.455	$R^2 = .455$	(R = .653)		.427	$R^2 = .427$	(R = .709)		.502	$R^2 = .502$	(R = .652)		.425	$R^2 = .425$	
	Adjust $R^2 = .542$			Adjust $R^2 = .448$				Adjust $R^2 = .419$					Adjust $R^2 = .496$				Adjust $R^2 = .417$				
	$R^2_{Change} = .156$			$R^2_{Change} = .102$				$R^2_{Change} = .111$					$R^2_{Change} = .151$				$R^2_{Change} = .122$				
	F = 96.393**			F = 66.492**				F = 59.288**					F = 80.380**				F = 58.767**				
ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง	(R = .740)		.548	$R^2 = .455$	(R = .674)		.455	$R^2 = .455$	(R = .653)		.427	$R^2 = .427$	(R = .709)		.502	$R^2 = .502$	(R = .652)		.425	$R^2 = .425$	
	Adjust $R^2 = .542$			Adjust $R^2 = .448$				Adjust $R^2 = .419$					Adjust $R^2 = .496$				Adjust $R^2 = .417$				
	$R^2_{Change} = .156$			$R^2_{Change} = .102$				$R^2_{Change} = .111$					$R^2_{Change} = .151$				$R^2_{Change} = .122$				
	F = 96.393**			F = 66.492**				F = 59.288**					F = 80.380**				F = 58.767**				

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดทอนของปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

จำแนกเป็นรายกิจกรรม

ปัจจัย	Head			Heart			Hand			Health			Happiness		
	b	β	t	b	β	t	b	β	t	b	β	t	b	β	t
ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	(R = .763)	R ² = .582		(R = .718)	R ² = .515		(R = .682)	R ² = .464		(R = .757)	R ² = .573		(R = .711)	R ² = .506	
ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร	Adjust R ² = .575			Adjust R ² = .507			Adjust R ² = .455			Adjust R ² = .566			Adjust R ² = .497		
ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง	R ² Change = .035			R ² Change = .061			R ² Change = .038			R ² Change = .071			R ² Change = .081		
ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน	F = 82.887**			F = 63.305**			F = 51.610**			F = 79.915**			F = 60.867**		
ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	(R = .790)	R ² = .624		(R = .752)	R ² = .565		(R = .740)	R ² = .547		(R = .768)	R ² = .590		(R = .737)	R ² = .543	
ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร	Adjust R ² = .616			Adjust R ² = .556			Adjust R ² = .538			Adjust R ² = .581			Adjust R ² = .533		
ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง	R ² Change = .042			R ² Change = .049			R ² Change = .083			R ² Change = .016			R ² Change = .037		
ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน	F = 78.556**			F = 61.510**			F = 57.326**			F = 68.108**			F = 56.282**		
ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู															

หมายเหตุ : ** P ≤ .01, * P ≤ .05

จากตารางที่ 29 พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ในกลุ่มครูผู้สอน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นตัวทำนายตัวแรก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .479 เพื่อทำนายกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .479 ($\beta = .479$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารสามารถทำนายกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ในภาพรวมได้ร้อยละ 22.9 ($R^2 = .229$) ส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 8.460$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)} = 1.777 + .537 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .625 พบว่าปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .247 ($\beta = .247$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.257$) และปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .464 ($\beta = .464$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 7.995$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ได้ร้อยละ 38.60 ($\text{Adjust } R^2 = .386$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 1 เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.2 ($R^2_{\text{Change}} = .162$) ซึ่งสมการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)} = & 1.075 + .277 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**} \\ & + .436 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร})^{**} \end{aligned}$$

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเข้าไปในสมการถดถอยโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .740 พบว่าปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่า

สัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .138 ($\beta = .138$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.681$) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .286 ($\beta = .286$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.309$) และปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .468 ($\beta = .468$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 9.087$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ได้ร้อยละ 54.2 ($\text{Adjust } R^2 = .542$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 2 เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.6 ($R^2_{\text{Change}} = .156$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)} = & .831 + .155 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**} \\ & + .268 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร})^{**} + .387 (\text{การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง})^{**} \end{aligned}$$

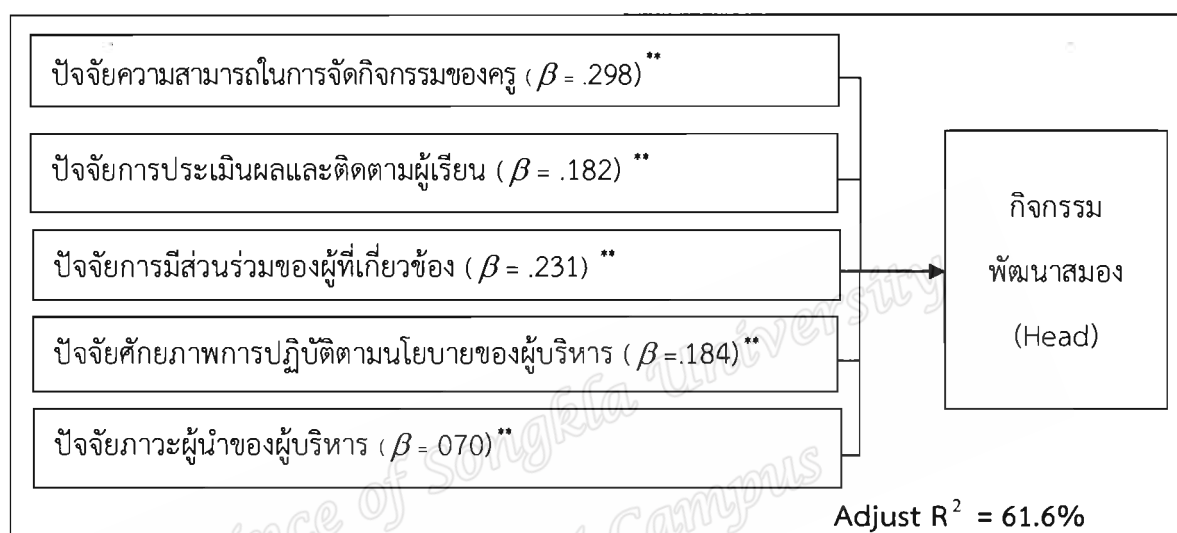
ขั้นตอนที่ 4 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนเพิ่มเข้าในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .763 พบว่าปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน เท่ากับ .111 ($\beta = .111$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง(Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.210$) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .228 ($\beta = .228$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง(Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.264$) ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .320 ($\beta = .320$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง(Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($t = 5.351$) และปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .273 ($\beta = .273$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง(Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($t = 4.441$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง และปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาสมอง(Head) ได้ร้อยละ 57.5 ($\text{Adjust } R^2 = .575$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5 ($R^2_{\text{Change}} = .035$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)} = & .517 + .124 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^* \\ & + .214 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร})^{**} + .265 (\text{การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง})^{**} \\ & + .282 (\text{การประเมินผลและติดตามผู้เรียน})^{**} \end{aligned}$$

ขั้นตอนที่ 5 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู เพิ่มเข้าในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .790 พบว่าปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .070 ($\beta = .070$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 1.458$) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน เท่ากับ .184 ($\beta = .184$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.565$) ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .231 ($\beta = .231$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.889$) ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .182 ($\beta = .182$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.977$) และปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครูมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .298 ($\beta = .298$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.116$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน และปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ได้ร้อยละ 61.6 ($\text{Adjust } R^2 = .616$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 4 เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.2 ($R^2_{\text{Change}} = .042$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)} = & .205 + .079 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**} \\ & + .173 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร})^{**} + .191 (\text{การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง})^{**} \\ & + .188 (\text{การประเมินผลและติดตามผู้เรียน})^{**} + .319 (\text{ความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู})^{**} \end{aligned}$$

จากตารางที่ 29 พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ในกลุ่มครูผู้สอน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี มีดังนี้

แผนภาพประกอบ 5 สรุปผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นของปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาสมอง(Head)

จากตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เมื่อใช้ตัวแปรปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นตัวทำนายตัวแรก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .452 เพื่อทำนายกิจกรรมพัฒนาจิตใจ(Heart) พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .452 ($\beta = .452$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารสามารถทำนายกิจกรรมพัฒนาจิตใจ(Heart) ในภาพรวมได้ร้อยละ 20.4 ($R^2 = .204$)

ส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ(Heart) ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 7.856$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)} = 2.173 + .471 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .594 พบว่าปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .230 ($\beta = .230$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ(Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.839$) และปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน เท่ากับ .445 ($\beta = .445$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ(Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 7.430$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารและปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหารร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาจิตใจ(Heart) ได้ร้อยละ 34.70 ($\text{Adjust } R^2 = .347$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 1 เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.9 ($R^2_{\text{Change}} = .149$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)} &= 1.547 + .240 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**} \\ &+ .389 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร})^{**} \end{aligned}$$

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .674 พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .142 ($\beta = .142$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.505$) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .301 ($\beta = .301$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.086$) และปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน เท่ากับ .379 ($\beta = .379$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.694$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ได้ร้อยละ 44.8 ($\text{Adjust } R^2 = .448$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 2 เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.2 ($R^2_{\text{Change}} = .102$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)} &= 1.363 + .148 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**} \\ &+ .263 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร})^{**} + .291 (\text{การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง})^{**} \end{aligned}$$

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนเพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .718 พบว่าปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .105 ($\beta = .105$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ(Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.952$) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหารมีค่า

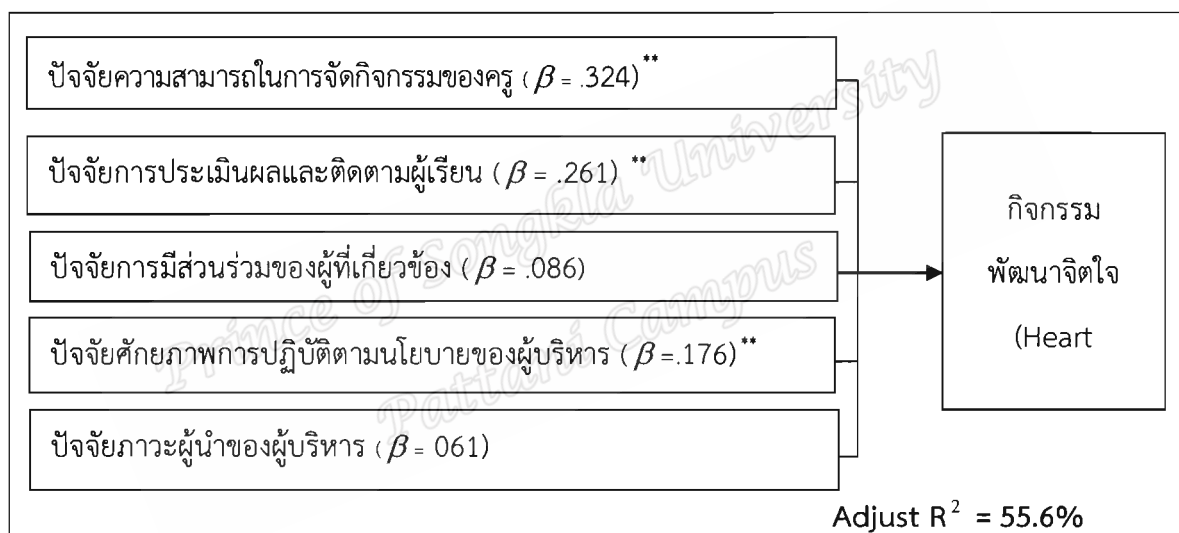
สัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .224 ($\beta = .224$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ(Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.891$) ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .183 ($\beta = .183$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ(Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($t = 2.835$) และปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .361 ($\beta = .361$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ(Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($t = 5.454$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง และปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนร่วมกัน ทำนายกิจกรรมพัฒนาจิตใจ(Heart) ได้ร้อยละ 50.7 ($\text{Adjust } R^2 = .507$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.1 ($R^2_{\text{Change}} = .061$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)} &= 0.976 + .110 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^* \\ &+ .196 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร})^{**} + .141 (\text{การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง})^{**} \\ &+ .348 (\text{การประเมินผลและติดตามผู้เรียน})^{**} \end{aligned}$$

ขั้นตอนที่ 5 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครูเพิ่มเข้าในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .752 พบว่าปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .061 ($\beta = .061$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.183$) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .176 ($\beta = .176$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.173$) ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .086 ($\beta = .086$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.343$) ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .261 ($\beta = .261$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.985$) และปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครูมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .324 ($\beta = .324$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.181$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน และปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ได้ร้อยละ 55.6 ($\text{Adjust } R^2 = .556$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 4 เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.9 ($R^2_{\text{Change}} = .049$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)} &= .660 + .064 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร}) \\ &+ .154 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร})^{**} + .066 (\text{การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง}) \\ &+ .252 (\text{การประเมินผลและติดตามผู้เรียน})^{**} + .323 (\text{ความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู})^{**} \end{aligned}$$

จากตารางที่ 29 พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ในกลุ่มครูผู้สอน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี มีดังนี้

แผนภาพประกอบ 6 สรุปผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นของปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)

จากตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) ในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เมื่อใช้ตัวแปรปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นตัวทำนายตัวแรก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .486 เพื่อทำนายกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน เท่ากับ .486 ($\beta = .486$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารสามารถทำนายกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) ในภาพรวมได้ร้อยละ 23.7 ($R^2 = .237$) ส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 8.640$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)} = 1.812 + .557 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .625 พบว่าปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .325 ($\beta = .325$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.273$) และปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .325 ($\beta = .325$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.271$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารและปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) ได้ร้อยละ 31.00 ($\text{Adjust } R^2 = .310$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 1 เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.9 ($R^2_{\text{Change}} = .079$) ซึ่งสมการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)} = 1.310 + .372 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**} + .311 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .740 พบว่าปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .233 ($\beta = .233$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.010$) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .174 ($\beta = .174$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.875$) และปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .395 ($\beta = .395$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรม

พัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.801$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) ได้ร้อยละ 41.9 (Adjust $R^2 = .419$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 2 เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.1 ($R^2_{\text{Change}} = .111$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)} = 1.100 + .267 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**} + .167 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร})^{**} + .334 (\text{การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนเพิ่มเข้าในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .682 พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .204 ($\beta = .204$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.599$) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหารมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .114 ($\beta = .114$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.879$) ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .240 ($\beta = .240$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.538$) และปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .285 ($\beta = .285$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.100$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง และปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) ได้ร้อยละ 45.5 (Adjust $R^2 = .455$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 ($R^2_{\text{Change}} = .038$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

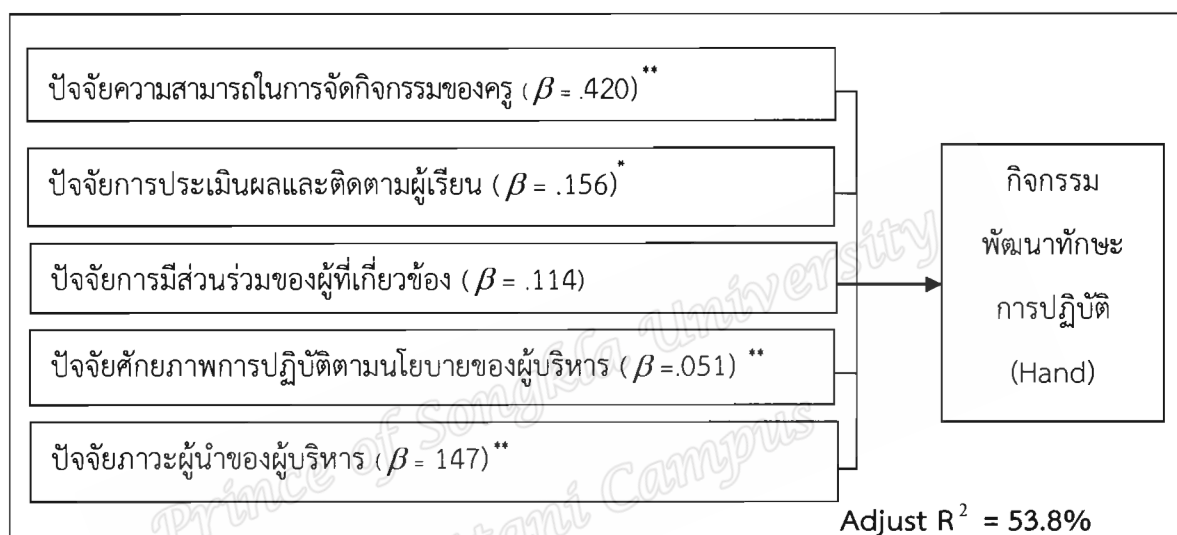
$$\text{กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)} = .764 + .234 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**} + .109 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร}) + .203 (\text{การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง})^{**} + .302 (\text{การประเมินผลและติดตามผู้เรียน})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 5 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครูเพิ่มเข้าในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .740 พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .147 ($\beta = .147$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.780$) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบาย

ของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .051 ($\beta = .051$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = .910$) ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .114 ($\beta = .114$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.750$) ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .156 ($\beta = .156$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.338$) และปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครูมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .420 ($\beta = .420$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.589$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน และปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) ได้ร้อยละ 53.8 (Adjust $R^2 = .538$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 4 เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.3 ($R^2_{\text{Change}} = .083$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)} = & .314 + .169 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**} \\ & + .049 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร}) + .097 (\text{การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง}) \\ & + .166 (\text{การประเมินผลและติดตามผู้เรียน})^{*} + .461 (\text{ความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู})^{**} \end{aligned}$$

จากตารางที่ 29 พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) ในกลุ่มครูผู้สอน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี มีดังนี้

แผนภาพประกอบ 7 สรุปผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นของปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)

จากตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ของปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เมื่อใช้ตัวแปรปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นตัวทำนายตัวแรก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .506 เพื่อทำนายกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) พบว่าปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .506 ($\beta = .506$) โดยปัจจัย

ภาวะผู้นำของผู้บริหารสามารถทำนายกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ(Health) ในภาพรวมได้ร้อยละ 25.6 ($R^2 = .256$) ส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ(Health) ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 13.124$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)} = 1.763 + .559 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .593 พบว่าปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .328 ($\beta = .328$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.477$) และปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .356 ($\beta = .356$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.940$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารและปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ได้ร้อยละ 34.60 (Adjust $R^2 = .346$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 1 เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.5 ($R^2_{\text{Change}} = .095$) ซึ่งสมการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)} = & 1.232 + .363 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**} \\ & + .330 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร})^{**} \end{aligned}$$

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .709 พบว่าปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .221 ($\beta = .221$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.090$) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .181 ($\beta = .181$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.201$) และปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .460 ($\beta = .460$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 8.515$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ได้ร้อยละ 49.6 (Adjust $R^2 = .496$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 2 เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.1 ($R^2_{\text{Change}} = .151$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)} = & .995 + .245 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**} \\ & + .167 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร})^{**} + .375 (\text{การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง})^{**} \end{aligned}$$

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนเพิ่มเข้าในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .757 พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .182 ($\beta = .182$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.591$) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหารมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .098 ($\beta = .098$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.812$) ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .248 ($\beta = .248$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.103$) และปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .390 ($\beta = .390$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.292$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง และปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ได้ร้อยละ 56.6 (Adjust $R^2 = .566$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.1 ($R^2_{\text{Change}} = .071$) ซึ่งสมการถดถอยแสดงได้ดังนี้

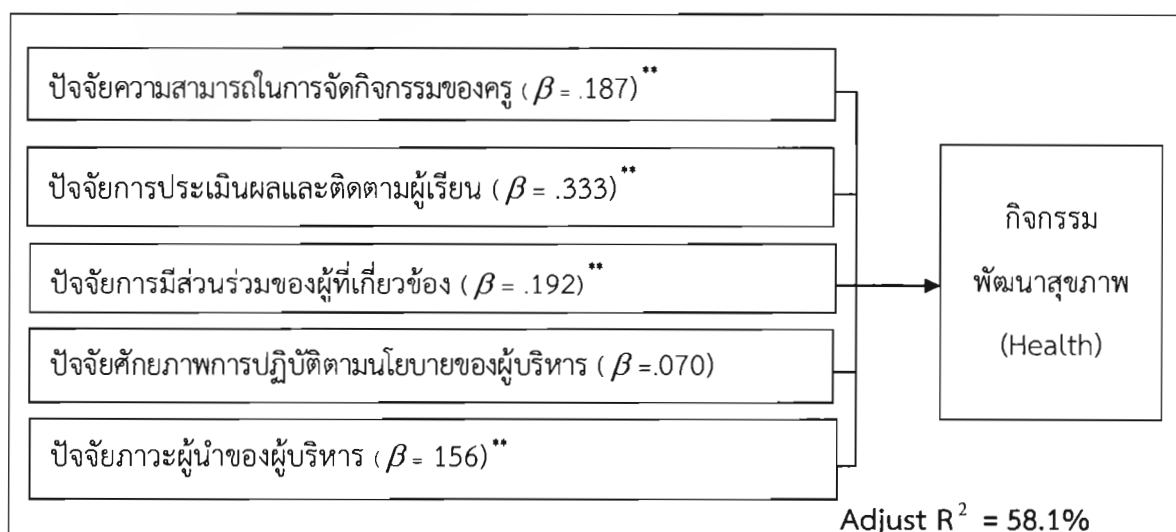
$$\begin{aligned} \text{กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)} = & .552 + .201 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**} \\ & + .091 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร}) + .202 (\text{การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง})^{**} \\ & + .399 (\text{การประเมินผลและติดตามผู้เรียน})^{**} \end{aligned}$$

ขั้นตอนที่ 5 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครูเพิ่มเข้าในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .768 พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .156 ($\beta = .156$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.104$) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .070 ($\beta = .070$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.303$) ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .192 ($\beta = .192$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 3.095$) ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .333 ($\beta = .333$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.229$) และปัจจัยความสามารถในการ

จัดกิจกรรมของครูมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .187 ($\beta = .187$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 3.080$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน และปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ได้ร้อยละ 58.1 (Adjust $R^2 = .581$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 4 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 ($R^2_{\text{Change}} = .016$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)} = & .359 + .173 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**} \\ & + .065 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร})^{**} + .157 (\text{การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง}) \\ & + .340 (\text{การประเมินผลและติดตามผู้เรียน})^{**} + .198 (\text{ความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู})^{**} \end{aligned}$$

จากตารางที่ 29 พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ในกลุ่มครูผู้สอน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี มีดังนี้

แผนภาพประกอบ 8 สรุปผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นของปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)

จากตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบสดหลัน เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ของปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผล และติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร เพื่อทำนายกิจกรรม ได้แก่ ความสุขของนักเรียน (Happiness) ในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เมื่อใช้ตัวแปรปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นตัวทำนายตัวแรก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .446 เพื่อทำนายความสุขของผู้เรียน (Happiness) พบว่าปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .446 ($\beta = .446$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารสามารถทำนายความสุขของผู้เรียน (Happiness) ในภาพรวมได้ร้อยละ 19.9 ($R^2 = .199$) ส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน (Happiness) ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 7.743$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{ความสุขของนักเรียน (Happiness)} = 1.953 + .517 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .550 พบว่าปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .262 ($\beta = .262$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของนักเรียน (Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.211$) และปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .371 ($\beta = .371$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน (Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.960$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารและปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ร่วมกันทำนายความสุขของผู้เรียน (Happiness) ได้ร้อยละ 29.70 (Adjust $R^2 = .297$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 1 เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.3 ($R^2_{\text{Change}} = .103$) ซึ่งสมการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความสุขของนักเรียน (Happiness)} = & 1.376 + .303 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**} \\ & + .359 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร})^{**} \end{aligned}$$

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเข้าในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .652 พบว่าปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .166 ($\beta = .166$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน (Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.845$) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .213 ($\beta = .213$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน (Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.504$) และปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .414 ($\beta = .414$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน (Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 7.120$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมกันทำนายความสุขของผู้เรียน (Happiness) ได้ร้อยละ 41.7 ($\text{Adjust } R^2 = .417$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 2 เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.2 ($R^2_{\text{Change}} = .122$) ซึ่งสมการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{ความสุขของนักเรียน (Happiness)} = 1.152 + .192 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^{**} + .206 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร})^{**} + .353 (\text{การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง})^{**}$$

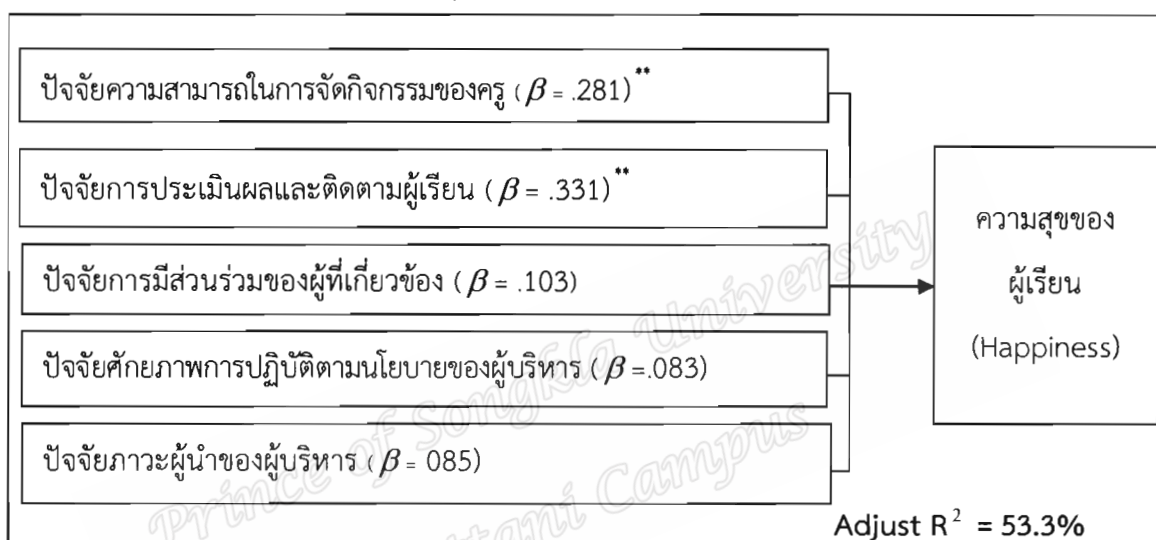
ขั้นตอนที่ 4 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนเพิ่มเข้าในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .711 พบว่าปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .123 ($\beta = .123$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน (Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.262$) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .124 ($\beta = .124$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน (Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.136$) ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .187 ($\beta = .187$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน (Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.872$) และปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .417 ($\beta = .417$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน (Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.251$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง และปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนร่วมกันทำนายความสุขของผู้เรียน (Happiness) ได้ร้อยละ 49.7 ($\text{Adjust } R^2 = .497$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.1 ($R^2_{\text{Change}} = .081$) ซึ่งสมการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความสุขของนักเรียน (Happiness)} = & .656 + .143 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร})^* \\ & + .120 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร})^* + .159 (\text{การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง})^{**} \\ & + .446 (\text{การประเมินผลและติดตามผู้เรียน})^{**} \end{aligned}$$

ขั้นตอนที่ 5 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครูเพิ่มเข้าในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .737 พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .085 ($\beta = .085$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของนักเรียน (Happiness) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.600$) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .083 ($\beta = .083$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของนักเรียน (Happiness) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.451$) ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .103 ($\beta = .103$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของนักเรียน (Happiness) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.569$) ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .331 ($\beta = .331$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของนักเรียน (Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.927$) และปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครูมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .281 ($\beta = .281$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของนักเรียน (Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.389$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน และปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ร่วมกันทำนายความสุขของนักเรียน (Happiness) ได้ร้อยละ 53.3 ($\text{Adjusted } R^2 = .533$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 4 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.7 ($R^2_{\text{Change}} = .037$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความสุขของนักเรียน (Happiness)} = & .352 + .099 (\text{ภาวะผู้นำของผู้บริหาร}) \\ & + .080 (\text{ศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร}) + .088 (\text{การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง}) \\ & + .354 (\text{การประเมินผลและติดตามผู้เรียน})^{**} + .311 (\text{ความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู})^{**} \end{aligned}$$

จากตารางที่ 29 พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ด้านความสุขของนักเรียน (Happiness) ในกลุ่มครูผู้สอน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี มีดังนี้

แผนภาพประกอบ 9 สรุปผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น
ของปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
ในความสุขของนักเรียน (Happiness)

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เข้าร่วมกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี จำนวน 35 โรงเรียน ใช้ตัวอย่างจำนวน 505 คน ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 505 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100

ตารางที่ 30 จำนวน และร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
หญิง	373	73.86
ชาย	132	26.14
รวม	505	100
2. วุฒิการศึกษา		
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	168	33.27
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	169	33.46
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	168	33.27
รวม	505	100

จากตารางที่ 30 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 373 คน คิดเป็นร้อยละ 73.86 เพศชายจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 26.14 มีวุฒิการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 33.27 มีวุฒิการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 33.47 และมีวุฒิการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 33.27

ตอนที่ 6 ผลระดับการปฏิบัติของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เข้าร่วมกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ใน 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง และระดับการปฏิบัติในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) กิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) และความสุขของนักเรียน (Happiness) ทั้งในภาพรวม รายด้าน และรายข้อ

ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกลุ่มนักเรียน

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม	4.20	.59	บ่อยครั้ง
2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่เรียนรู้	4.22	.53	บ่อยครั้ง
3. ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม	4.17	.63	บ่อยครั้ง
4. ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	4.28	.56	บ่อยครั้ง
5. ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง	4.21	.55	บ่อยครั้ง
รวม	4.22	.57	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 31 พบว่า การปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เข้าร่วมกิจกรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = .57) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = .56) รองลงมา คือปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = .53) ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = .55) ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = .59) และด้านเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมของนักเรียน มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = .63) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 32 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
ในกลุ่มนักเรียน ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ฉันได้นำความรู้จากกิจกรรมไปใช้ในชีวิตจริง	3.99	.87	บ่อยครั้ง
2. ฉันได้ฝึกทักษะการปฏิบัติจริงจากกิจกรรม	4.10	.81	บ่อยครั้ง
3. ฉันมีความสุข และสนุกสนานในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้	4.56	.71	เป็นประจำ
4. ฉันมีโอกาสได้เลือกเรียนกิจกรรมตามความถนัด และความ ต้องการของตนเอง	4.16	.97	บ่อยครั้ง
รวม	4.20	.59	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 32 พบว่าการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เข้าร่วมกิจกรรม ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม อยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = .59) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความสุข และสนุกสนานในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้ มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = .71) รองลงมาคือนักเรียนมีโอกาสได้เลือกเรียนกิจกรรมตามความถนัดและความต้องการของนักเรียนเอง ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = .97) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ นักเรียนได้นำความรู้จากกิจกรรมไปใช้ในชีวิตจริง ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = .87)

ตารางที่ 33 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
ในกลุ่มนักเรียน ปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่เรียนรู้

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ฉันมักจะเข้าเรียนตรงต่อเวลาทุกครั้ง	4.44	.71	บ่อยครั้ง
2. ฉันมักจะค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ครูสอน	3.98	.90	บ่อยครั้ง
3. ฉันจะเตรียมอุปกรณ์มาเรียนรู้เองถึงแม้ทางโรงเรียนไม่ได้จัดหาให้	4.22	.84	บ่อยครั้ง
4. ฉันตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนจนสามารถทำงานได้สำเร็จ และเสร็จทันเวลา	4.23	.71	บ่อยครั้ง
รวม	4.22	.53	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 33 พบว่าการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เข้าร่วมกิจกรรม ปัจจัยด้านพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ อยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = .53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมักจะเข้าเรียนตรงต่อเวลาทุกครั้ง มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = .71) รองลงมาคือ นักเรียนตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนจนสามารถทำงานได้สำเร็จและเสร็จทันเวลา ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = .71) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ นักเรียนมักจะค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ครูสอน ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = .90)

ตารางที่ 34 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกลุ่มนักเรียน ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ฉันคิดว่ากิจกรรมทำให้ฉันเกิดทักษะชีวิต	4.17	.80	บ่อยครั้ง
2. ฉันเชื่อว่ากิจกรรมทำให้ฉันนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.21	.77	บ่อยครั้ง
3. ฉันรู้สึกว่าการกิจกรรมทำให้ฉันมีทางเลือกในการประกอบอาชีพ	4.09	.89	บ่อยครั้ง
4. ฉันรู้สึกว่าการกิจกรรมทำให้ฉันค้นพบแนวทางที่ฉันชอบ	4.23	.88	บ่อยครั้ง
รวม	4.17	.63	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 34 พบว่าการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เข้าร่วมกิจกรรม ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม อยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = .63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่นักเรียนรู้สึกว่าการกิจกรรมทำให้ค้นพบแนวทางที่ชอบมีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = .88) รองลงมาคือ การที่นักเรียนเชื่อว่ากิจกรรมทำให้นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = .77) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ นักเรียนรู้สึกว่าการกิจกรรมทำให้มีทางเลือกในการประกอบอาชีพ ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = .89)

ตารางที่ 35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
ในกลุ่มนักเรียน ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ฉันไม่เกียจ/หลบเลี่ยงที่จะทำกิจกรรมในกลุ่มเพื่อน	4.24	.87	บ่อยครั้ง
2. ฉันทำงานร่วมกับเพื่อนได้อย่างมีความสุข	4.41	.73	บ่อยครั้ง
3. ฉันสนุกสนานเมื่อได้ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน	4.47	.78	บ่อยครั้ง
4. ฉันควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดีเมื่อมีเรื่องโต้เถียงกับเพื่อน	4.00	.90	บ่อยครั้ง
รวม	4.28	.56	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 35 พบว่า การปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เข้าร่วมกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = .56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนสนุกสนานเมื่อได้ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = .78) รองลงมาคือ นักเรียนทำงานร่วมกับเพื่อนได้อย่างมีความสุข ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = .73) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือนักเรียนควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดีเมื่อมีเรื่องโต้เถียงกับเพื่อน ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = .90)

ตารางที่ 36 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
ในกลุ่มนักเรียน ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ฉันมีความรับผิดชอบ และกล้าแสดงออกมากขึ้น	4.16	0.75	บ่อยครั้ง
2. ฉันภูมิใจในผลงานของตนเอง	4.55	0.66	เป็นประจำ
3. ฉันยินดีเมื่อมีโอกาสได้เผยแพร่ผลงานของตนเอง	4.22	0.83	บ่อยครั้ง
4. ฉันพยายามจะนำเสนอผลงานของตนเองต่อสาธารณะ	3.91	0.89	บ่อยครั้ง
รวม	4.21	0.55	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 36 พบว่า การปฏิบัติตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เข้าร่วมกิจกรรม ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = .55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่นักเรียนภูมิใจในผลงานของตนเอง มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = .66) รองลงมาคือ นักเรียนยินดีเมื่อมีโอกาสได้เผยแพร่ผลงานของตนเอง ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = .83) และ ข้อที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ นักเรียนพยายามจะนำเสนอผลงานของตนเองต่อสาธารณะ ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = .89)

ตารางที่ 37 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติในกิจกรรม ในกลุ่มนักเรียน

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)	4.18	.55	บ่อยครั้ง
2. กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)	4.27	.58	บ่อยครั้ง
3. กิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand)	4.13	.56	บ่อยครั้ง
4. กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)	4.29	.57	บ่อยครั้ง
5. ด้านความสุขของนักเรียน (Happiness)	4.26	.54	บ่อยครั้ง
รวม	4.22	.90	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 37 พบว่าการปฏิบัติในกิจกรรม ของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = .90) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = .57) รองลงมาคือ กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ($\bar{x} = 4.27$, S.D. = .58) ด้านความสุขของนักเรียน (Happiness) ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = .54) กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = .55) และกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = .56) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 38 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติในกิจกรรม ของนักเรียน
ในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ฉันได้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง	4.19	.80	บ่อยครั้ง
2. ฉันได้ฝึกฝนและพัฒนาเพิ่มพูนความสามารถของตนเอง	4.16	.79	บ่อยครั้ง
3. ฉันชอบปรึกษาหารือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคุณครูและกลุ่มเพื่อน	4.17	.84	บ่อยครั้ง
4. ฉันได้ฝึกการทำงานเป็นทีมและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้จนสำเร็จ	4.18	.83	บ่อยครั้ง
รวม	4.18	.55	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 38 พบว่าการปฏิบัติในกิจกรรม ของนักเรียนในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = .55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการที่นักเรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = .80) รองลงมาคือ การที่นักเรียนได้ฝึกการทำงานเป็นทีมและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้จนสำเร็จ ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = .83) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ การที่นักเรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาเพิ่มพูนความสามารถของตนเอง ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = .79)

ตารางที่ 39 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติในกิจกรรม ของนักเรียน
ในกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ฉันไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคจนงานสำเร็จ	4.29	.74	บ่อยครั้ง
2. ฉันจะทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ	4.30	.84	บ่อยครั้ง
3. ฉันเคารพในข้อตกลง กฎ กติกา และระเบียบของโรงเรียน	4.37	.79	บ่อยครั้ง
4. ฉันมักจะอาสาทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน	4.13	.88	บ่อยครั้ง
รวม	4.27	.58	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 39 พบว่าการปฏิบัติในกิจกรรม ของนักเรียนในกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.27$, S.D. = .58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การที่นักเรียนเคารพในข้อตกลง กฎ กติกา และระเบียบของโรงเรียน มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = .79) รองลงมาคือ การที่นักเรียนทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = .84) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การที่นักเรียนมักจะอาสาทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = .88)

ตารางที่ 40 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติในกิจกรรม ของนักเรียน ในกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ฉันสามารถเลือกใช้วัสดุได้เหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติ	4.18	.74	บ่อยครั้ง
2. ฉันสามารถปฏิบัติกรรมได้ถูกต้องตามขั้นตอน	4.16	.74	บ่อยครั้ง
3. ฉันสามารถทำกิจกรรมได้อย่างคล่องแคล่ว	4.09	.77	บ่อยครั้ง
4. ฉันนำประสบการณ์มาสร้างผลงานที่สนใจได้	4.08	.87	บ่อยครั้ง
รวม	4.13	.57	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 40 พบว่าการปฏิบัติในกิจกรรม ของนักเรียนในกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = .57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การที่นักเรียนสามารถเลือกใช้วัสดุได้เหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติ มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = .74) รองลงมาคือ การที่นักเรียนสามารถปฏิบัติกรรมได้ถูกต้องตามขั้นตอน ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = .74) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การที่นักเรียนนำประสบการณ์มาสร้างผลงานที่สนใจได้ ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = .87)

ตารางที่ 41 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติในกิจกรรม ของนักเรียน
ในกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ฉันดูแลรักษาความสะอาดอุปกรณ์/วัสดุทุกครั้ง	4.21	.86	บ่อยครั้ง
2. ฉันรู้จักหลีกเลี่ยงการอยู่ในสถานที่ที่ไม่ปลอดภัย	4.44	.75	บ่อยครั้ง
3. ฉันใช้หลักสุขอนามัยในการปฏิบัติภารกิจประจำวัน	4.28	.77	บ่อยครั้ง
4. ฉันดูแลตนเองในการป้องกันโรคติดต่อได้อย่างถูกต้อง	4.22	.82	บ่อยครั้ง
รวม	4.29	.57	บ่อยครั้ง

จากตารางที่ 41 พบว่าการปฏิบัติในกิจกรรม ของนักเรียนในกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = .57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการที่นักเรียนรู้จักหลีกเลี่ยงการอยู่ในสถานที่ที่ไม่ปลอดภัย มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = .75) รองลงมาคือ การที่นักเรียนใช้หลักสุขอนามัยในการปฏิบัติภารกิจประจำวัน ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = .77) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การที่นักเรียนดูแลรักษาความสะอาดอุปกรณ์/วัสดุทุกครั้ง ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = .86)

ตารางที่ 42 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการปฏิบัติในกิจกรรม ของนักเรียน
ความสุขของนักเรียน (Happiness)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ฉันมีความกล้าแสดงความสามารถของตนเอง	4.10	0.78	ปฏิบัติบ่อยครั้ง
2. ฉันได้เลือกเรียนกิจกรรมตามความต้องการ	4.30	0.76	ปฏิบัติบ่อยครั้ง
3. ฉันได้ลงมือทำตามความสามารถของตนเอง	4.28	0.79	ปฏิบัติบ่อยครั้ง
4. ฉันสามารถปรับตัวให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	4.38	0.82	ปฏิบัติบ่อยครั้ง
รวม	4.26	0.54	ปฏิบัติบ่อยครั้ง

จากตารางที่ 42 พบว่าการปฏิบัติในกิจกรรม ของนักเรียนความสุขของนักเรียน (Happiness) ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = .54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การที่นักเรียนสามารถปรับตัวให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขมีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = .82) รองลงมาคือ การที่นักเรียนได้เลือกเรียนกิจกรรมตาม ความต้องการ ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = .76) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การที่นักเรียนมีความกล้าแสดงความสามารถของตนเอง ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = .78)

ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นของ ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อน และปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี

ตารางที่ 43 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ในกลุ่มนักเรียน

ปัจจัย	ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม		
	b	β	t
ค่าคงที่	1.642		14.505**
ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง	.615	.717	23.069**
ค่าคงที่	1.082		9.863**
ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง	.382	.445	12.593**
ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	.360	.429	12.146**
ค่าคงที่	.899		8.453**
ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง	.294	.343	9.551**
ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	.304	.363	10.518**
ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม	.190	.254	7.818**
ค่าคงที่	.704		6.295**
ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง	.249	.291	7.904**
ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	.279	.332	9.663**
ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม	.172	.229	7.118**
ปัจจัยพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้	.135	.152	4.754**

ตารางที่ 43 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกลุ่มนักเรียน (ต่อ)

ปัจจัย	ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม		
	b	β	t
ค่าคงที่	.579		5.402**
ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง	.209	.244	6.896**
ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	.254	.303	9.249**
ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม	.078	.105	3.031**
ปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้	.115	.129	4.249**
ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม	.208	.263	7.664**
ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง	R = .717 R ² = .514 Adjust R ² = .513 R ² _{Change} = .514 F = 532.157 SEE = .32727		
ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง	R = .790 R ² = .624		
ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	Adjust R ² = .623 R ² _{Change} = .110 F = 417.362 SEE = .28800		
ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง	R = .816 R ² = .665		
ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	Adjust R ² = .663		
ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม	R ² _{Change} = .041 F = 331.933 SEE = .27216		
ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง	R = .824 R ² = .680		
ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	Adjust R ² = .677		
ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม	R ² _{Change} = .014		
ปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้	F = 265.336 SEE = .26648		

ตารางที่ 43 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกลุ่มนักเรียน (ต่อ)

ปัจจัย	ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม		
	b	β	t
ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง	R = .845	$R^2 = .713$	
ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	Adjust $R^2 = .711$		
ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม	$R^2_{\text{Change}} = .034$		
ปัจจัยพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้	F = 248.529	SEE = .25231	
ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม			

** $p \leq .01$, * $p \leq .05$,

จากตารางที่ 43 พบว่า ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อน และปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ได้ผลการวิเคราะห์ถดถอย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เมื่อใช้ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองเป็นตัวทำนายตัวแรก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .717 เพื่อทำนายความสำเร็จของกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” พบว่าปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .717 ($\beta = .717$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองสามารถทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในภาพรวมได้ร้อยละ .514 ($R^2 = .514$) ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 23.069$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม} = 1.642 + .615 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .790 พบว่าปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .445 ($\beta = .445$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 12.593$) และปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน

เท่ากับ .429 ($\beta = .429$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 12.146$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองและปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนร่วมกันทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ได้ร้อยละ 62.30 ($\text{Adjust } R^2 = .623$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 1 เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.0 ($R^2_{\text{Change}} = .110$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม} = 1.082 + .382 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**} + .360 (\text{ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .816 พบว่าปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .343 ($\beta = .343$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 9.551$) ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .363 ($\beta = .363$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 10.518$) ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน เท่ากับ .254 ($\beta = .254$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 7.818$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมร่วมกันทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ได้ร้อยละ 66.30 ($\text{Adjust } R^2 = .663$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 2 เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1 ($R^2_{\text{Change}} = .041$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม} = .899 + .294 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**} + .304 (\text{ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน})^{**} + .190 (\text{เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .824 พบว่าปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .291 ($\beta = .291$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 7.904$) ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .332 ($\beta = .332$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 9.663$) ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .229 ($\beta = .229$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t =$

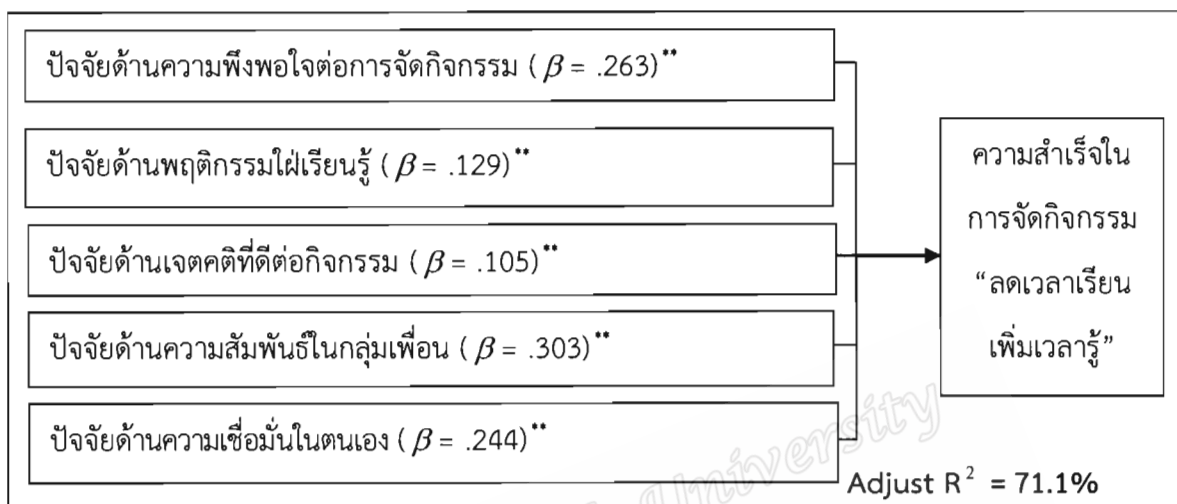
7.118) และปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .152 ($\beta = .152$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.754$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม และปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ร่วมกันทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ได้ร้อยละ 67.70 (Adjust $R^2 = .677$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 ($R^2_{\text{Change}} = .014$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม} = .704 + .249 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**} + .279 (\text{ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน})^{**} + .172 (\text{เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม})^{**} + .135 (\text{พฤติกรรมไม่เรียนรู้})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 5 เมื่อใส่ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม เพิ่มเข้าในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)เท่ากับ .845 พบว่าปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .244 ($\beta = .244$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.896$) ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .303 ($\beta = .303$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 9.249$) ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .105 ($\beta = .105$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.031$) ปัจจัยปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่เรียนรู้ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .129 ($\beta = .129$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.249$) และปัจจัยปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .263 ($\beta = .263$) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 7.664$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่เรียนรู้ และปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ร่วมกันทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ได้ร้อยละ 71.10 (Adjust $R^2 = .711$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 4 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 ($R^2_{\text{Change}} = .034$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม} = .579 + .209 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**} + .254 (\text{ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน})^{**} + .078 (\text{เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม})^{**} + .115 (\text{พฤติกรรมไม่เรียนรู้})^{**} + .208 (\text{ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม})^{**}$$

สรุปผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ปัจจัยปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกลุ่มนักเรียน ได้ดังนี้

แผนภาพประกอบ 10 สรุปผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปร ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของกลุ่มนักเรียน

ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดทอน ของปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยพฤติกรรมการไม่เรียนรู้ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อน และปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกลุ่มนักเรียน จำแนกเป็นรายกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) และด้านความสุขของนักเรียน (Happiness) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับจังหวัดปัตตานี

ตารางที่ 44 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดทอนของปัจจัยในกลุ่มนักเรียน เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จำแนกเป็นรายกิจกรรม

ปัจจัย	Head			Heart			Hand			Health			Happiness		
	b	t	β	b	t	β	b	t	β	b	t	β	b	t	β
ค่าคงที่	1.510	10.161**	1.650	10.142**	1.501	9.628**	1.867	11.256**	1.567	11.042**					
ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง	.634	18.108**	.623	16.261**	.625	17.022**	.575	14.731**	.640	19.166**					
ค่าคงที่	.902	5.988**	1.166	6.783**	.920	5.732**	1.101	6.720**	1.177	7.798**					
ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง	.380	9.139**	.421	8.872**	.383	8.634**	.256	5.657**	.478	11.463**					
ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	.392	9.627**	.312	6.712**	.374	8.635**	.494	11.154**	.251	6.164**					
ค่าคงที่	.738	4.975**	.967	5.736**	.735	4.670**	.986	5.988**	.982	6.701**					
ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง	.273	6.176**	.291	5.790**	.262	5.581**	.180	3.682**	.350	8.022**					
ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	.328	8.022**	.234	5.039**	.302	6.971**	.449	9.898**	.175	4.341**					
ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม	.210	5.898**	.255	6.322**	.237	6.272**	.148	3.740**	.250	7.110**					

ตารางที่ 44 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดทอนของปัจจัยในกลุ่มนักเรียน เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
 จำแนกเป็นรายกิจกรรม (ต่อ)

	Head			Heart			Hand			Health			Happiness		
	b	β	t	b	β	t	b	β	t	b	β	t	b	β	t
ค่าคงที่	.508		3.222**	.817		4.509**	.476		2.851**	.696		3.994**	.894		5.664**
ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง	.222	.220	4.872**	.257	.242	4.925**	.204	.197	4.234**	.116	.111	2.309*	.330	.335	7.260**
ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	.298	.302	7.264**	.214	.206	4.555**	.269	.266	6.184**	.411	.401	9.074**	.164	.170	3.992**
ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม	.190	.217	5.360**	.243	.263	5.963**	.214	.239	5.712**	.123	.135	3.133**	.242	.283	6.831**
ปัจจัยพฤติกรรมการไม่เรียนรู้	.156	.149	3.887**	.102	.092	2.216*	.175	.163	4.134**	.196	.180	4.433**	.060	.058	1.486
ค่าคงที่	.363		2.336**	.640		3.605**	.326		1.982*	.617		3.514**	.806		5.088**
ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง	.189	.188	4.253**	.218	.205	4.281**	.171	.165	3.614**	.099	.094	1.956*	.311	.315	6.844**
ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	.276	.280	6.909**	.188	.181	4.114**	.246	.243	5.806**	.399	.389	8.829**	.151	.156	3.693**
ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม	.075	.086	1.877	.103	.112	2.254*	.096	.107	2.264*	.060	.066	1.335	.173	.202	4.238**
ปัจจัยพฤติกรรมการไม่เรียนรู้	.133	.127	3.401**	.074	.067	1.661	.152	.142	3.663**	.184	.169	4.158**	.046	.045	1.148
ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม	.228	.246	5.651**	.277	.283	5.998**	.235	.247	5.486**	.124	.128	2.708**	.137	.152	3.339**

ตารางที่ 44 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบสหสัมพันธ์ของปัจจัยในกลุ่มนักเรียน เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จำแนกเป็นรายกิจกรรม (ต่อ)

ตัวแปร	Head			Heart			Hand			Health			Happiness		
	b	t	β	b	t	β	b	t	β	b	t	β	b	t	β
ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง	(R = .628)	$R^2 = .395$		(R = .587)	$R^2 = .345$		(R = .605)	$R^2 = .365$		(R = .549)	$R^2 = .301$		(R = .650)	$R^2 = .422$	
	Adjust	$R^2 = .393$		Adjust	$R^2 = .343$		Adjust	$R^2 = .364$		Adjust	$R^2 = .300$		Adjust	$R^2 = .421$	
	$R^2_{Chang} = .395$		$F = 327.903^{**}$	$R^2_{Chang} = .345$		$F = 264.416^{**}$	$R^2_{Chang} = .365$		$F = 289.737^{**}$	$R^2_{Chang} = .301$		$F = 216.992^{**}$	$R^2_{Chang} = .422$		$F = 367.317^{**}$
ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง	(R = .699)	$R^2 = .489$		(R = .631)	$R^2 = .399$		(R = .669)	$R^2 = .448$		(R = .663)	$R^2 = .440$		(R = .680)	$R^2 = .463$	
	Adjust	$R^2 = .487$		Adjust	$R^2 = .396$		Adjust	$R^2 = .445$		Adjust	$R^2 = .438$		Adjust	$R^2 = .461$	
	$R^2_{Chang} = .094$		$F = 240.178^{**}$	$R^2_{Chang} = .054$		$F = 166.316^{**}$	$R^2_{Chang} = .082$		$F = 203.336^{**}$	$R^2_{Chang} = .139$		$F = 197.321^{**}$	$R^2_{Chang} = .041$		$F = 216.166^{**}$
ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง	(R = .723)	$R^2 = .522$		(R = .666)	$R^2 = .443$		(R = .698)	$R^2 = .488$		(R = .675)	$R^2 = .455$		(R = .716)	$R^2 = .512$	
	Adjust	$R^2 = .519$		Adjust	$R^2 = .440$		Adjust	$R^2 = .485$		Adjust	$R^2 = .452$		Adjust	$R^2 = .509$	
	$R^2_{Chang} = .033$		$F = 182.491^{**}$	$R^2_{Chang} = .044$		$F = 132.807^{**}$	$R^2_{Chang} = .040$		$F = 159.022^{**}$	$R^2_{Chang} = .015$		$F = 139.613^{**}$	$R^2_{Chang} = .049$		$F = 175.185^{**}$

ตารางที่ 44 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดทอนของปัจจัยในกลุ่มนักเรียน เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
 จำแนกเป็นรายกิจกรรม (ต่อ)

ตัวแปร	Head			Heart			Hand			Health			Happiness		
	b	t	β	b	t	β	b	t	β	b	t	β	b	t	β
ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง	(R = .732)	R ² = .536	(R = .670)	R ² = .448	(R = .710)	R ² = .505	(R = .690)	R ² = .476	(R = .717)	R ² = .514					
ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	Adjust	R ² = .532	Adjust	R ² = .444	Adjust	R ² = .501	Adjust	R ² = .472	Adjust	R ² = .510					
ปัจจัยเจตคติที่ต่อกิจกรรม	R ² _{Chang} = .014		R ² _{Chang} = .005		R ² _{Chang} = .017		R ² _{Chang} = .021		R ² _{Chang} = .002						
ปัจจัยพฤติกรรมการไม่เรียนรู้	F = 144.502**		F = 101.610**		F = 127.369**		F = 113.522**		F = 132.258**						
ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง	(R = .751)	R ² = .564	(R = .697)	R ² = .485	(R = .730)	R ² = .533	(R = .695)	R ² = .484	(R = .724)	R ² = .525					
ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน	Adjust	R ² = .560	Adjust	R ² = .480	Adjust	R ² = .528	Adjust	R ² = .478	Adjust	R ² = .520					
ปัจจัยเจตคติที่ต่อกิจกรรม	R ² _{Chang} = .028		R ² _{Chang} = .037		R ² _{Chang} = .028		R ² _{Chang} = .008		R ² _{Chang} = .011						
ปัจจัยพฤติกรรมการไม่เรียนรู้	F = 129.139**		F = 94.170**		F = 113.843**		F = 93.434**		F = 110.185**						
ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม															

หมายเหตุ : ** p ≤ .01, * p ≤ .05

จากตารางที่ 44 พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อน และปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ในกลุ่มนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เมื่อใช้ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองเป็นตัวทำนายตัวแรก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .628 เพื่อทำนายกิจกรรมพัฒนาสมอง(Head) พบว่า ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .628 ($\beta = .628$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองสามารถทำนายกิจกรรมพัฒนาสมอง(Head) ในภาพรวมได้ร้อยละ 39.5 ($R^2 = .395$) ส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง(Head) ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 18.108$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)} = 1.510 + .634 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .699 พบว่า ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .377 ($\beta = .377$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 9.139$) และปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .397 ($\beta = .397$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง(Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 9.627$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองและปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ได้ร้อยละ 48.70 ($\text{Adjust } R^2 = .487$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 1 เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.4 ($R^2_{\text{Change}} = .094$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)} = .902 + .380 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**} + .397 (\text{ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .723 พบว่า ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .270 ($\beta = .270$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง(Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.176$) ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .332 ($\beta = .332$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง(Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

($t = 8.022$) ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .240 ($\beta = .240$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.898$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ได้ร้อยละ 51.90 (Adjust $R^2 = .519$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 2 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 ($R^2_{\text{Change}} = .033$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)} = .738 + .273 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**} + .328 (\text{ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน})^{**} + .210 (\text{เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ เพิ่มเข้าในสมการถดถอยโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .732 พบว่า ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .220 ($\beta = .220$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง(Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.872$) ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .302 ($\beta = .302$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง(Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 7.264$) ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .217 ($\beta = .217$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง(Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.360$) และปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .149 ($\beta = .149$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.887$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม และปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาสมอง(Head) ได้ร้อยละ 53.20 (Adjust $R^2 = .532$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 ($R^2_{\text{Change}} = .014$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

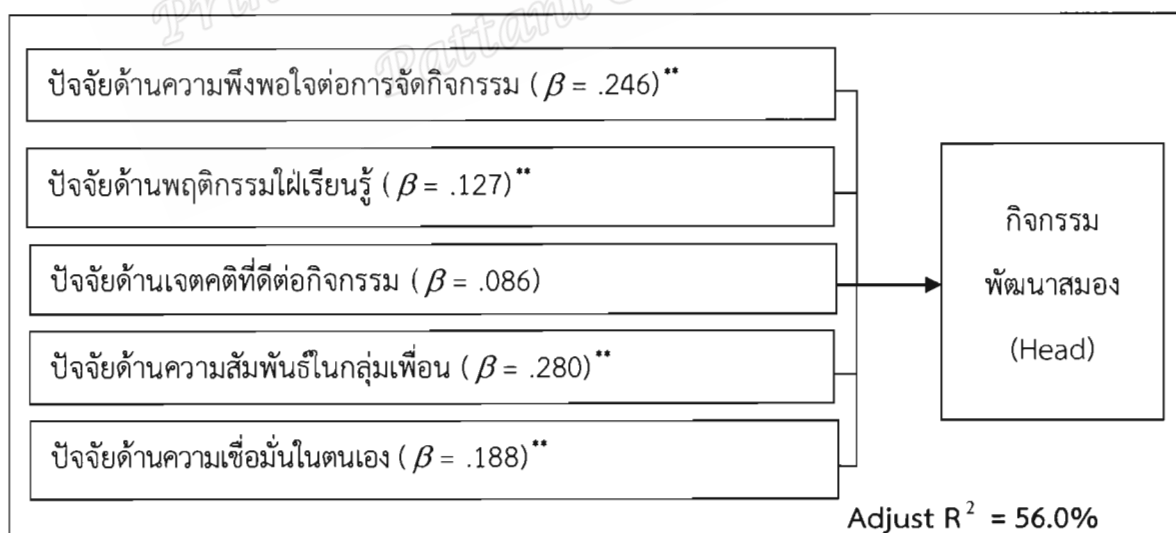
$$\text{กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)} = .508 + .222 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**} + .298 (\text{ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน})^{**} + .190 (\text{เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม})^{**} + .156 (\text{พฤติกรรมไม่เรียนรู้})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 5 เมื่อใส่ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม เพิ่มเข้าในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .751 พบว่า ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .188 ($\beta = .188$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง(Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.253$) ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .280 ($\beta = .280$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง(Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.909$) ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .086 ($\beta = .086$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง(Head) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.877$) ปัจจัย

ปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่เรียนรู้ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .127 ($\beta = .127$) ซึ่งส่งผลต่อ กิจกรรมพัฒนาสมอง(Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.401$) และปัจจัยปัจจัยความ พึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .246 ($\beta = .246$) ซึ่งส่งผลต่อ กิจกรรมพัฒนาสมอง(Head) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.651$) โดยปัจจัยความ เชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยปัจจัยด้าน พฤติกรรมไม่เรียนรู้ และด้านความ พึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ได้ร้อยละ 56.00 (Adjust $R^2 = .560$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 4 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 ($R^2_{\text{Change}} = .028$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)} = & .363 + .189 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**} + .276 \\ & (\text{ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน})^{**} + .075 (\text{เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม}) + .133 (\text{พฤติกรรมไม่เรียนรู้})^{**} + .228 \\ & (\text{ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม})^{**} \end{aligned}$$

สรุปผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ปัจจัย ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยปัจจัยความเชื่อมั่นใน ตนเอง ที่ส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ของกลุ่มนักเรียน ได้ดังนี้

แผนภาพประกอบ 11 สรุปผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น ของปัจจัยในกลุ่มนักเรียน เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาสมอง(Head)

จากตารางที่ 44 พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อน และปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ในกลุ่มนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เมื่อใช้ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองเป็นตัวทำนายตัวแรก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .587 เพื่อทำนายกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) พบว่าปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .587 ($\beta = .587$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองสามารถทำนายกิจกรรมพัฒนาจิตใจ(Heart) ในภาพรวมได้ร้อยละ 34.50 ($R^2 = .345$) ส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ(Heart) ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 16.261$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)} = 1.650 + .623 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .631 พบว่า ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .397 ($\beta = .397$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ(Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 8.872$) และปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .300 ($\beta = .300$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ(Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.712$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองและปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ได้ร้อยละ 39.60 ($\text{Adjust } R^2 = .396$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 1 เพิ่มขึ้น ร้อยละ 5.4 ($R^2_{\text{Change}} = .054$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)} = 1.166 + .421 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**} + .312 (\text{ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .666 พบว่า ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .352 ($\beta = .352$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ(Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 7.231$) ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .184 ($\beta = .184$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.01 ($t = 4.717$) ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .234 ($\beta = .234$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ(Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.774$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาจิตใจ(Heart) ได้ร้อยละ 44.00 ($\text{Adjust } R^2 = .440$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 2 เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4 ($R^2_{\text{Change}} = .044$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)} = .967 + .291 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**} + .234 (\text{ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน})^{**} + .255 (\text{เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยพฤติกรรมไฟเรียนรู้ เพิ่มเข้าในสมการถดถอยโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .670 พบว่า ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .242 ($\beta = .242$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ(Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.925$) ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .206 ($\beta = .206$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ(Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.555$) ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .263 ($\beta = .263$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.963$) และปัจจัยพฤติกรรมไฟเรียนรู้มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .092 ($\beta = .092$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.216$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม และปัจจัยพฤติกรรมไฟเรียนรู้ ร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ได้ร้อยละ 44.40 ($\text{Adjust } R^2 = .444$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 ($R^2_{\text{Change}} = .005$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

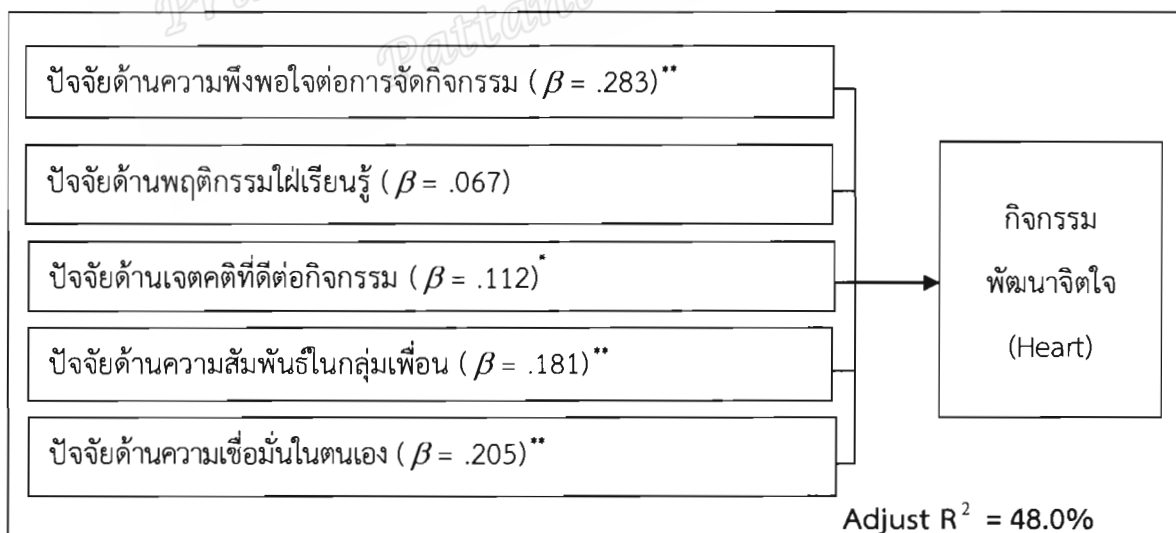
$$\text{กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)} = .817 + .257 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**} + .214 (\text{ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน})^{**} + .243 (\text{เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม})^{**} + .102 (\text{พฤติกรรมไฟเรียนรู้})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 5 เมื่อใส่ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม เพิ่มเข้าในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .697 พบว่า ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .205 ($\beta = .205$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.281$) ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .181 ($\beta = .181$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.114$) ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .112 ($\beta = .112$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.254$) ปัจจัย

ปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่เรียนรู้มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .067 ($\beta = .067$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.661$) และปัจจัยปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .283 ($\beta = .283$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.998$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่เรียนรู้ และปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ได้ร้อยละ 48.00 (Adjust $R^2 = .480$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 4 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.7 ($R^2_{\text{Change}} = .037$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)} = & .640 + .218 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**} + .188 \\ & (\text{ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน}) + .103 (\text{เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม})^{*} + .074 (\text{พฤติกรรมไม่เรียนรู้}) + .277 \\ & (\text{ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม})^{**} \end{aligned}$$

สรุปผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอนระดับลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ปัจจัยปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ที่ส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ของกลุ่มนักเรียน ได้ดังนี้

แผนภาพประกอบ 12 สรุปผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นของปัจจัยในกลุ่มนักเรียน เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)

จากตารางที่ 44 พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อน และปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) ในกลุ่มนักเรียน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เมื่อใช้ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองเป็นตัวทำนายตัวแรก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .605 เพื่อทำนายกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) พบว่า ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .605 ($\beta = .605$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองสามารถทำนายกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) ในภาพรวมได้ร้อยละ 36.5 ($R^2 = .365$) ส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 17.022$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)} = 1.501 + .625 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .669 พบว่า ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .370 ($\beta = .370$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 8.634$) และปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .370 ($\beta = .370$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 8.635$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองและปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) ได้ร้อยละ 44.50 ($\text{Adjust } R^2 = .445$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 1 เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.2 ($R^2_{\text{Change}} = .082$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)} = .920 + .383 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**} + .374 (\text{ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .698 พบว่า ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .253 ($\beta = .253$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.581$) ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .299 ($\beta = .299$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.971$) ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .264 ($\beta = .264$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.272$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) ได้ร้อยละ 48.50 (Adjust $R^2 = .485$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 2 เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0 ($R^2_{\text{Change}} = .040$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)} = .735 + .262 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**} + .302 (\text{ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน})^{**} + .237 (\text{เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ เพิ่มเข้าในสมการถดถอยโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .710 พบว่าปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .111 ($\beta = .111$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.309$) ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .401 ($\beta = .401$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 9.074$) ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .135 ($\beta = .135$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.133$) และปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .180 ($\beta = .180$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.433$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม และปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) ได้ร้อยละ 50.10 (Adjust $R^2 = .501$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 ($R^2_{\text{Change}} = .017$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

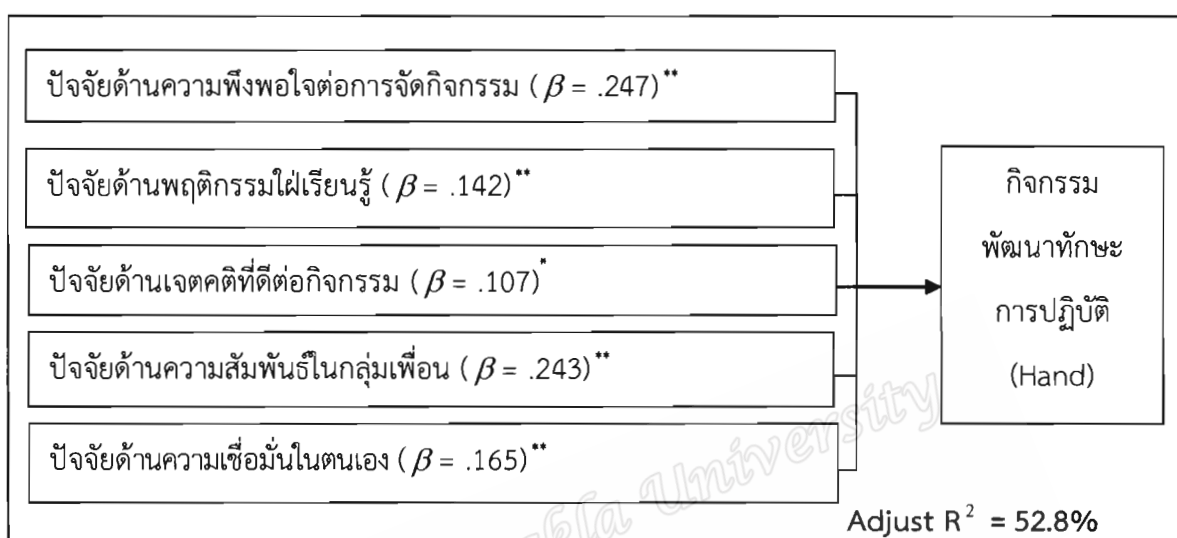
$$\text{กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)} = .696 + .116 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{*} + .411 (\text{ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน})^{**} + .123 (\text{เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม})^{**} + .196 (\text{พฤติกรรมไม่เรียนรู้})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 5 เมื่อใส่ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม เพิ่มเข้าในสมการถดถอย โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .730 พบว่า ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .165 ($\beta = .165$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.614$) ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .243 ($\beta = .243$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.806$) ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .107 ($\beta = .107$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.264$) ปัจจัยปัจจัยด้านพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .142 ($\beta = .142$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.663$) และปัจจัยปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .247 ($\beta = .247$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ(Hand) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.486$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยปัจจัยด้านพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ และปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) ได้ร้อยละ 52.80 ($\text{Adjust } R^2 = .528$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 4 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 ($R^2_{\text{Change}} = .028$) ซึ่งสมการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)} = & .326 + .171 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**} \\ & +.246 (\text{ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน})^{**} +.096 (\text{เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม})^{*} +.152 (\text{พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้})^{**} \\ & +.235 (\text{ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม})^{**} \end{aligned}$$

สรุปผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอนระดับลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ปัจจัยปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ที่ส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) ของกลุ่มนักเรียน ได้ดังนี้

แผนภาพประกอบ 13 สรุปผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นของปัจจัยในกลุ่มนักเรียน เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)

จากตารางที่ 44 พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อน และปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ในกลุ่มนักเรียน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เมื่อใช้ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองเป็นตัวทำนายตัวแรก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .549 เพื่อทำนายกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) พบว่า ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .549 ($\beta = .549$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองสามารถทำนายกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ในภาพรวมได้ร้อยละ .301 ($R^2 = .301$) ส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 14.731$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)} = 1.867 + .575 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .663 พบว่า ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .244 ($\beta = .244$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ(Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=5.657$) และปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .481 ($\beta = .481$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ(Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t= 11.154$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองและปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ(Health) ได้ร้อยละ 43.80 ($\text{Adjust } R^2 = .483$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 1 เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.9 ($R^2_{\text{Change}} = .139$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)} = 1.101 + .256 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**} + .494 (\text{ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .675 พบว่า ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .172 ($\beta = .172$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ(Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t= 3.682$) ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .437 ($\beta = .437$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ(Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t= 9.898$) ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .162 ($\beta = .162$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ(Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t= 3.740$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ(Health) ได้ร้อยละ 45.20 ($\text{Adjust } R^2 = .452$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 2 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 ($R^2_{\text{Change}} = .015$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)} = .986 + .180 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**} + .449 (\text{ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน})^{**} + .148 (\text{เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .690 พบว่า ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์

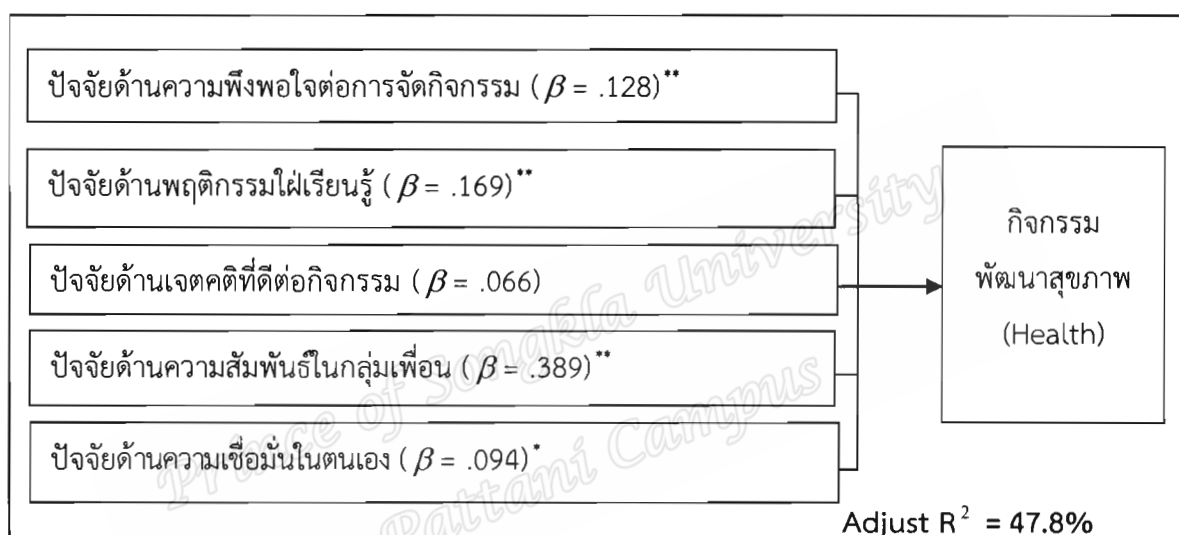
ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .111 ($\beta = .111$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ(Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.309$) ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .401 ($\beta = .401$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 9.074$) ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .135 ($\beta = .135$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ(Health) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 3.133$) และปัจจัยพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .180 ($\beta = .180$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ(Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.433$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม และปัจจัยพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ ร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ(Health) ได้ร้อยละ 47.20 (Adjust $R^2 = .472$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1 ($R^2_{\text{Change}} = .021$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)} = .696 + .116 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง}) + .411 (\text{ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน})^{**} + .123 (\text{เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม})^{**} + .196 (\text{พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 5 เมื่อใส่ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม เพิ่มเข้าในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .695 พบว่า ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .094 ($\beta = .094$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ(Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.956$) ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .389 ($\beta = .389$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ(Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 8.829$) ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .066 ($\beta = .066$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ(Health) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.335$) ปัจจัยปัจจัยด้านพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .169 ($\beta = .169$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ(Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.158$) และปัจจัยปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .128 ($\beta = .128$) ซึ่งส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ(Health) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.708$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยปัจจัยด้านพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ และปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ร่วมกันทำนายกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ(Health) ได้ร้อยละ 47.80 (Adjust $R^2 = .478$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 4 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 ($R^2_{\text{Change}} = .008$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) = $.617 + .099$ (ความเชื่อมั่นในตนเอง)^{*} + $.399$ (ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน)^{**} + $.060$ (เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม) + $.184$ (พฤติกรรมไม่เรียนรู้)^{**} + $.124$ (ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม)^{**}

สรุปผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอนระดับลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ปัจจัยปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ที่ส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ของกลุ่มนักเรียน ได้ดังนี้

แผนภาพประกอบ 14 สรุปผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นของปัจจัยในกลุ่มนักเรียน เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ(Health)

จากตารางที่ 44 พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อน และปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ในกลุ่มนักเรียน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เมื่อใช้ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองเป็นตัวทำนายตัวแรกโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ $.065$ เพื่อทำนายความสุขของผู้เรียน(Happiness) พบว่า ปัจจัยความ

เชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .573 ($\beta = .573$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองสามารถทำนายความสุขของผู้เรียน(Happiness) ในภาพรวมได้ร้อยละ 42.10 ($R^2 = .421$) ส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน(Happiness) ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 19.166$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{ความสุขของนักเรียน (Happiness)} = 1.567 + .640 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .680 พบว่าปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .485 ($\beta = .485$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน(Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 11.463$) และปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .261 ($\beta = .261$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน(Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.164$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองและปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนร่วมกันทำนายความสุขของผู้เรียน(Happiness) ได้ร้อยละ 46.10 ($\text{Adjust}R^2 = .461$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 1 เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1 ($R^2\text{Change} = .041$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{ความสุขของนักเรียน (Happiness)} = 1.177 + .478 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**} + .251 (\text{ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน})^{**}$$

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .716 พบว่า ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .355 ($\beta = .355$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน(Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 8.022$) ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .182 ($\beta = .182$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน(Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.341$) ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .292 ($\beta = .292$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน(Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 7.110$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ร่วมกันทำนายความสุขของผู้เรียน(Happiness) ได้ร้อยละ 50.90 ($\text{Adjust} R^2 = .509$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 2 เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.9 ($R^2_{\text{Change}} = .049$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

ความสุขของนักเรียน (Happiness) = $.982 + .350$ (ความเชื่อมั่นในตนเอง)** + $.175$ (ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน)** + $.250$ (เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม)**

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อใส่ตัวแปรปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ เพิ่มเข้าในสมการถดถอยโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .717 พบว่าปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .335 ($\beta = .335$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน(Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 7.260$) ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .170 ($\beta = .170$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน(Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.992$) ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .283 ($\beta = .283$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน(Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.831$) และปัจจัยพฤติกรรม ไม่เรียนรู้ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .058 ($\beta = .058$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน(Happiness) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.486$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม และปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ร่วมกันทำนายความสุขของผู้เรียน(Happiness) ได้ร้อยละ 51.00 (Adjust $R^2 = .510$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2 ($R^2_{\text{Change}} = .002$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

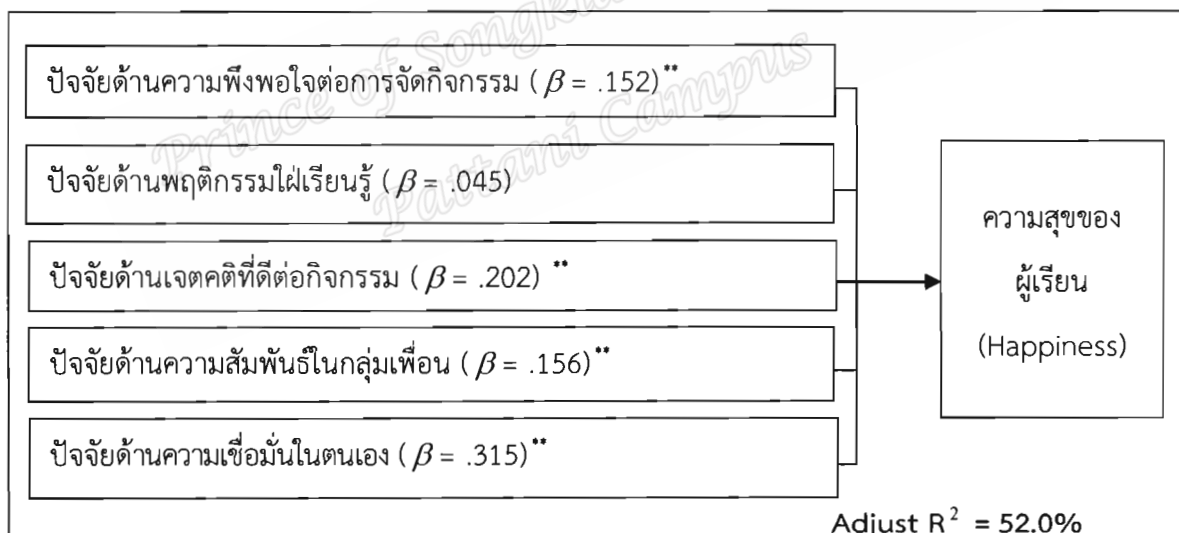
ความสุขของนักเรียน (Happiness) = $.894 + .330$ (ความเชื่อมั่นในตนเอง)** + $.164$ (ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน)** + $.242$ (เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม)** + $.060$ (พฤติกรรมไม่เรียนรู้)

ขั้นตอนที่ 5 เมื่อใส่ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม เพิ่มเข้าในสมการถดถอย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .724 พบว่า ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .315 ($\beta = .315$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน(Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.844$) ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .156 ($\beta = .156$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน(Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.693$) ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .202 ($\beta = .202$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน(Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.238$) ปัจจัยปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่เรียนรู้ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .045 ($\beta = .045$) ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน(Happiness) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.148$) และปัจจัยปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .152 ($\beta = .152$)

ซึ่งส่งผลต่อความสุขของผู้เรียน(Happiness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.339$) โดยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่เรียนรู้ และปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ร่วมกันทำนายความสุขของนักเรียน (Happiness) ได้ร้อยละ 52.00 ($\text{Adjust } R^2 = .520$) สามารถทำนายจากขั้นตอนที่ 4 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 ($R^2_{\text{Change}} = .011$) ซึ่งสมการการถดถอยแสดงได้ดังนี้

$$\text{ความสุขของนักเรียน (Happiness)} = .806 + .311 (\text{ความเชื่อมั่นในตนเอง})^{**} + .151 (\text{ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน})^{**} + .173 (\text{เจตคติที่ดีต่อกิจกรรม})^{**} + .046 (\text{พฤติกรรมไม่เรียนรู้}) + .137 (\text{ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม})^{**}$$

สรุปผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอนระดับลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ปัจจัยปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ที่ส่งผลต่อความสุขของนักเรียน (Happiness) ของกลุ่มนักเรียน ได้ดังนี้

แผนภาพประกอบ 15 สรุปผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นของปัจจัยในกลุ่มนักเรียน เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในด้านความสุขของนักเรียน (Happiness)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาศักยภาพที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี 2) เพื่อศึกษาปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน และปัจจัยในกลุ่มนักเรียนที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูผู้สอนกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จำนวน 1,047 คน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 - 6 ที่เข้าร่วมกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จำนวน 5,340 คน จาก 35 โรงเรียน ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูผู้สอนกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จำนวน 248 คน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่เข้าร่วมกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จำนวน 505 คน จาก 35 โรงเรียน

ผู้วิจัยแบ่งการสรุปผลการวิจัยเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ผลการศึกษาศักยภาพการดำเนินการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และระยะที่ 2 ผลการศึกษาศักยภาพในกลุ่มครูผู้สอน และปัจจัยในกลุ่มนักเรียนที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

ระยะที่ 1 ผลการศึกษาศักยภาพการดำเนินการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี พบว่า จังหวัดปัตตานีมีโรงเรียนนำร่องที่จัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จำนวน 35 โรงเรียน จำแนกเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 13 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 15 โรงเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก 7 โรงเรียน มีจำนวนกิจกรรมทั้งสิ้น 1,888 กิจกรรม และโรงเรียนนำร่องในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 มีสัดส่วนของการจัดกิจกรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.11 รองลงมาโรงเรียนนำร่องสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 คิดเป็นร้อยละ 33.79 โรงเรียนนำร่องสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 มีสัดส่วนของการจัดกิจกรรมน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 18.67 ส่วนกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนนำร่อง

ในภาพรวม พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่จะมีจำนวนกิจกรรมมาก เนื่องจากมีความพร้อมในด้านปัจจัยสนับสนุนมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก

เมื่อพิจารณาจำนวนกิจกรรมที่พัฒนาทักษะด้านใดด้านหนึ่ง ของโรงเรียนนำร่องที่จัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” พบว่า ทุกเขตพื้นที่มีสัดส่วนของการจัดกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.29 เมื่อพิจารณาจำนวนกิจกรรมที่พัฒนาทักษะ 2 ด้าน พบว่า มีสัดส่วนของการจัดกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) และกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.09 เมื่อพิจารณาจำนวนกิจกรรมที่พัฒนาทักษะ 3 ด้าน พบว่า มีสัดส่วนของการจัดกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) และกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.89 ส่วนจำนวนกิจกรรมที่พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1 มีสัดส่วนของการจัดกิจกรรมพัฒนาทั้ง 4 ด้าน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.33

เมื่อพิจารณาจากขนาดโรงเรียน พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) มากที่สุด และมีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาจิตใจ (Heart) น้อยที่สุด ส่วนโรงเรียนขนาดกลางมีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาสมอง (Head) มากกว่ากิจกรรมอื่นๆ ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กมีการจัดกิจกรรมในแต่ละด้านใกล้เคียงกัน ข้อสังเกต พบว่า กิจกรรมเพื่อพัฒนาสุขภาพ (Health) เมื่อขนาดของโรงเรียนใหญ่ขึ้นจะมีการจัดกิจกรรมกลุ่มนี้ลดลง

ระยะที่ 2 ผลศึกษาปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน และปัจจัยในกลุ่มนักเรียนที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้นำผลจากการศึกษาในระยะที่ 1 นำมาศึกษาระดับการปฏิบัติทั้งปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน และปัจจัยในกลุ่มนักเรียนที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และส่งผลต่อกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) และความสุขของผู้เรียน (Happiness) ในแต่ละด้าน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี พบว่า ปัจจัยทุกปัจจัยอยู่ในระดับการปฏิบัติบ่อยครั้ง

สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ที่ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 จำนวนร้อยละของครูที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าเพศของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 243 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 77.37 และเพศชายจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 22.63 มีอายุส่วนใหญ่ต่ำกว่า 40 ปีจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 44.03 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 41-50 ปีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 29.22 และอายุมากกว่า 50 ปีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75

ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 82.15 รองลงมามีวุฒิการศึกษาปริญญาโท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 17.40 และมีวุฒิปริญญาเอก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.45

ส่วนใหญ่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 รองลงมาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 30.86 และสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 น้อยที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.58

ส่วนใหญ่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 54.32 รองลงมาโรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 39.51 และโรงเรียนขนาดเล็กน้อยที่สุดจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.17

ส่วนใหญ่ ตำแหน่งครู คศ. 2 จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 59.67 รองลงมาคือตำแหน่งครู คศ.3 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 14.81 ตำแหน่งพนักงานราชการ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ตำแหน่งครู คศ.1 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.41 ตำแหน่งครูผู้ช่วยจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90 และตำแหน่งอื่น ๆ เช่น ครูพี่เลี้ยง วิทยากรอิสลามจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.06

ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งมากกว่า 10 ปี จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 50.21 ระยะเวลา 5-10 ปีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 38.27 และระยะเวลาน้อยกว่า 5 ปี น้อยที่สุดจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.52

ส่วนใหญ่สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 25.51 รองลงมา กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์และกลุ่มสาระสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมมีขนาดเท่ากันจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 17.70 กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ

13.99 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.64 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปศึกษาจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.58 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.17 และกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70

ส่วนใหญ่มีจำนวนชั่วโมงที่สอนต่อสัปดาห์ 16-24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 82.31 รองลงมาสอนต่ำกว่า 16 ชั่วโมงต่อสัปดาห์จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 11.93 และสอน 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์น้อยที่สุดจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.76 ตามลำดับ

1.2 จำนวนร้อยละของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 373 คน คิดเป็นร้อยละ 73.86 เพศชายจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 26.14 มีวุฒิการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 33.27 มีวุฒิการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 33.47 และมีวุฒิการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 33.27

2. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกลุ่มครูผู้สอนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี พบว่า ตัวแปรทั้ง 5 ตัวร่วมกันอธิบายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ได้ร้อยละ 70.00 ($Adjusted\ R^2 = .700$) โดยพบว่า ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มากที่สุด มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .338 ($R=.840$) รองลงมาคือ ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .282 ($R=.808$) ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .163 ($R=.764$) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .125 ($R=.651$) และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมน้อยที่สุดเท่ากับ .117 ($R=.529$) โดยทุกปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน มีอำนาจการทำนาย

ความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) และความสุขของผู้เรียน (Happiness) ในกลุ่มครูผู้สอน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี มีรายละเอียดดังนี้

3.1 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ในกลุ่มครูผู้สอน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี พบว่า ตัวแปรทั้ง 5 ตัวร่วมกันอธิบายความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ได้ร้อยละ 61.6 ($\text{Adjust } R^2 = .616$) โดยพบว่า ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) มากที่สุด มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .298 ($R=.790$) รองลงมาคือ ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .231 ($R=.740$) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .184 ($R=.625$) ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .182 ($R=.763$) และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมน้อยที่สุดเท่ากับ .070 ($R=.479$) โดยทุกปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัย

การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ในกลุ่มครูผู้สอน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี พบว่า ตัวแปรทั้ง 5 ตัวร่วมกันอธิบายความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ได้ร้อยละ 55.60 ($\text{Adjust } R^2 = .556$) โดยพบว่า ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) มากที่สุด มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .324 ($R=.752$) รองลงมาคือ ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .261 ($R=.718$) ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .176 ($R=.594$) ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .086 ($R=.674$) และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมน้อยที่สุดเท่ากับ .061 ($R=.452$) โดยปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน และปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) ในกลุ่มครูผู้สอน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี พบว่า ตัวแปรทั้ง 5 ตัวร่วมกันอธิบายความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) ได้ร้อยละ 53.8 ($\text{Adjust } R^2 = .538$) โดยพบว่า ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) มากที่สุด มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .420 ($R=.740$) รองลงมาคือ ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .156 ($R=.682$) ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .147 ($R=.486$) ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .114

($R=.653$) และ ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมน้อยที่สุดเท่ากับ $.051$ ($R=.562$) โดยปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$

3.4 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ในกลุ่มครูผู้สอน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี พบว่า ตัวแปรทั้ง 5 ตัวร่วมกันอธิบายความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ได้ร้อยละ 58.10 ($\text{Adjust } R^2 = .581$) โดยพบว่า ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) มากที่สุด มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ $.333$ ($R=.757$) รองลงมาคือ ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ $.192$ ($R=.709$) ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ $.187$ ($R=.768$) ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมน้อยที่สุดเท่ากับ $.156$ ($R=.506$) และปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ $.070$ ($R=.593$) โดยปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของ ผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$

3.5 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในความสุขของผู้เรียน (Happiness) ในกลุ่มครูผู้สอน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

จังหวัดปัตตานี พบว่า ตัวแปรทั้ง 5 ตัวร่วมกันอธิบายความสำเร็จในความสุขของผู้เรียน (Happiness) ได้ร้อยละ 53.30 ($\text{Adjust } R^2 = .533$) โดยพบว่า ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในความสุขของผู้เรียน (Happiness) มากที่สุดมีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .331 ($R=.711$) รองลงมาคือ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .281 ($R=.737$) ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .103 ($R=.652$) ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมน้อยที่สุดเท่ากับ .085 ($R=.446$) และปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .083 ($R=.550$) โดยปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน และปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในความสุขของผู้เรียน (Happiness) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกลุ่มนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี พบว่า ตัวแปรทั้ง 5 ตัว ร่วมกันอธิบายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมได้ร้อยละ 71.10 ($\text{Adjust } R^2 = .711$) โดยพบว่า ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” มากที่สุด มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับเท่ากับ .303 ($R=.790$) รองลงมาคือ ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .263 ($R=.845$) ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .244 ($R=.717$) ปัจจัยพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .129 ($R=.824$) และปัจจัยด้านเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมน้อยที่สุด เท่ากับ .105 ($R=.816$) โดยทุกปัจจัยในกลุ่มนักเรียน มีอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) และความสุขของผู้เรียน (Happiness) ในกลุ่มนักเรียน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี มีรายละเอียดดังนี้

5.1 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ในกลุ่มนักเรียน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี พบว่า ตัวแปรทั้ง 5 ตัวร่วมกัน อธิบายความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ได้ร้อยละ 56.00 ($\text{Adjust } R^2 = .560$) โดยพบว่า ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) มากที่สุดมีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .280 ($R = .699$) รองลงมาคือ ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .246 ($R = .751$) ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .188 ($R = .628$) ปัจจัยพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .127 ($R = .732$) และปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมน้อยที่สุดเท่ากับ .086 ($R = .723$) โดยปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยความเชื่อมั่นใน ปัจจัยพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ในกลุ่มนักเรียน ของ

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี พบว่า ตัวแปรทั้ง 5 ตัวร่วมกันอธิบายความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ได้ร้อยละ 48.00 ($\text{Adjust } R^2 = .480$) โดยพบว่า ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) มากที่สุดมีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .283 ($R = .697$) รองลงมาคือ ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .205 ($R = .587$) ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .181 ($R = .631$) ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมมีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .112 ($R = .666$) และปัจจัยพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมน้อยที่สุดเท่ากับ .067 ($R = .670$) โดยปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง และปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) ในกลุ่มนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี พบว่า ตัวแปรทั้ง 5 ตัวร่วมกันอธิบายความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) ได้ร้อยละ 52.80 ($\text{Adjust } R^2 = .528$) โดยพบว่า ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) มากที่สุดมีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .247 ($R = .730$) รองลงมาคือ ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .243 ($R = .669$) ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .165 ($R = .605$) ปัจจัยพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .142 ($R = .710$) และ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมน้อยที่สุดเท่ากับ .107 ($R = .698$) โดยปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง และปัจจัยพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) ของโรงเรียน

ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.4 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ในกลุ่มนักเรียน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี พบว่า ตัวแปรทั้ง 5 ตัวร่วมกันอธิบายความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ได้ร้อยละ 47.80 ($\text{Adjust } R^2 = .478$) โดยพบว่า ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) มากที่สุดมีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .389 ($R=.663$) รองลงมาคือ ปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .169 ($R=.690$) ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .128 ($R=.695$) ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .094 ($R=.549$) และปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมน้อยที่สุดเท่ากับ .066 ($R=.675$) โดยปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ และปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.5 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในความสุขของผู้เรียน (Happiness) ในกลุ่มนักเรียน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี พบว่า ตัวแปรทั้ง 5 ตัวร่วมกันอธิบายความสำเร็จในความสุขของผู้เรียน (Happiness) ได้ร้อยละ 52.00 ($\text{Adjust } R^2 = .520$) โดยพบว่า ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในความสุขของผู้เรียน (Happiness) มากที่สุดมีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .318 ($R=.650$) รองลงมาคือ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ

.202 ($R=.716$) ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .156 ($R=.680$) ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเท่ากับ .152 ($R=.724$) และปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ มีค่าอำนาจการทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรมน้อยที่สุดเท่ากับ .045 ($R=.717$) โดยทุกปัจจัยในกลุ่มนักเรียน มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในความสุขของผู้เรียน (Happiness) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี พบประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. จำนวนกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) และความสุขของผู้เรียน (Happiness) ของโรงเรียนนำร่องโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เมื่อจำแนกเป็นรายเขตพื้นที่จะพบว่าโรงเรียนขนาดใหญ่จะมีจำนวนกิจกรรมมาก เนื่องจากมีความพร้อมในด้านปัจจัยสนับสนุนมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก สอดคล้องกับ สุธิดา ศรีปลั่ง (2559) ได้ศึกษาบริบทของการบริหารโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนนำร่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 พบว่า ปัจจัยการนำเข้าของการบริหารโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนนำร่องสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 อยู่ในระดับมากเนื่องจากโรงเรียนอำนวยความสะดวก ผู้บริหารปรับปรุงพัฒนาปัจจัยต่างๆ ให้มีความพร้อมในการปฏิบัติ โรงเรียนมีสื่อ มีแหล่งเรียนรู้มีงบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรม

2. โรงเรียนขนาดกลางมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมอง (Head) มากกว่ากิจกรรมอื่นๆ สำหรับกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะและค่านิยม (Heart) โรงเรียนขนาดใหญ่มีการจัดกิจกรรมน้อยที่สุด และในโรงเรียนขนาดใหญ่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) มากที่สุด ส่วนกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุขภาพ (Health) ในโรงเรียนขนาดแต่ละขนาดมีภาพรวมการจัดกิจกรรมน้อยที่สุด ข้อสังเกตพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็กมีการจัดกิจกรรมในแต่ละด้านใกล้เคียงกัน สำหรับโรงเรียนขนาดกลางจะเน้นกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมอง (Head)

มากกว่ากิจกรรมอื่นๆ ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) มากที่สุด และพบว่ากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุขภาพ (Health) เมื่อขนาดของโรงเรียนใหญ่ขึ้นจะมีการจัดกิจกรรมกลุ่มนี้ลดลง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามาศ สุภาพจน์และธีระดา ภิญโญ (2560) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และครูที่สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีการบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาพรวม ด้านโครงสร้างเวลาเรียนและตารางเรียน ด้านรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการดำเนินกิจกรรม ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ และด้านการวัด และประเมินผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีแนวทางการบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ คือ การเตรียมความพร้อมของผู้สอนและการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

3. ผลการวิเคราะห์สถิติถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร และปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกลุ่มครูผู้สอน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานีในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับการปฏิบัติบ่อยครั้ง โดยตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปรสามารถร่วมกันทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยอภิปรายได้ดังนี้

3.1 ปัจจัยความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู ในภาพรวมอยู่ระดับการปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = .51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง สร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองและเรียนอย่างมีความสุข มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = .60) รองลงมาคือ การสร้างแรงบันดาลใจ จุดประกายความคิด สร้างความมุ่งมั่น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์และสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = .62) สอดคล้องกับงานวิจัยของ จตุพร วงศ์ไชย (2557) ได้ศึกษาปัจจัยทุกระดับที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน(O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย

ระหว่างปัจจัยระดับห้องเรียน 3 ตัวแปร ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู ประสบการณ์สอนของครู และบรรยากาศการเรียนการสอน ความสัมพันธ์กับผลการทดสอบระดับชาติพื้นฐานวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และพบว่า คุณภาพการสอนของครู มีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .608 สอดคล้องกับ เวชฤทธิ์ อังกนะภัทรขจร (2555) ได้ศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิด Teach Less, Learn More (TLLM) สู่การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนคณิตศาสตร์ พบว่าแนวคิด Teach Less, Learn More (TLLM) เป็นแนวคิดหนึ่งในการจัดการศึกษาของประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์ ที่สอดคล้องกับแนวการจัดการศึกษาระดับชาติของประเทศไทย โดยอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ซึ่งต้องการให้ผู้สอนลดบทบาทในการสอนของตนเองให้น้อยลง และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้นโดยมีผู้สอนเป็นผู้สนับสนุน และเอื้ออำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม มีโอกาสนำเสนอความคิดของตนเอง ร่วมกันอภิปรายก่อให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับชีวิตจริงซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด Teach Less, Learn More (TLLM) สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาทิตยา แยมกลิ่น (2553) ได้ศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านหนองโดนประสาธวิทย์ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเห็นว่าการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ผู้ดำเนินการคือ ครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดกิจกรรมส่วนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนและนักเรียนร่วมดำเนินการตามขั้นตอน และครูผู้สอนควรปฏิบัติในการจัดกิจกรรมคือ นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเองตามที่กำหนด

3.2 ปัจจัยการประเมินผลและติดตามผู้เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = .53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่โรงเรียนส่งเสริมให้ครูประเมินผลความก้าวหน้าของผู้เรียนให้ครอบคลุมหลักองค์ 4 การศึกษา Head Heart Hand Health มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = .68) รองลงมาคือ โรงเรียนมีเครื่องมือในการประเมินผลการดำเนินงานโครงการ ในแต่ละกิจกรรมที่เชื่อมโยงตัวชี้วัดความสำเร็จของสพฐ. ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = .67) สอดคล้องกับงาน วิจัยของ แก้วดา ชัยภักดี (2560) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดทำ และการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนนาร่อง และโรงเรียนเครือข่ายกับโรงเรียนทั่วไป รวมทั้งศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวัด

และประเมินผลการเรียนรู้ ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ครูขาดเครื่องมือที่มีมาตรฐานในการวัดผล ประเมินผล มีแนวทางแก้ไขปัญหาคือ โรงเรียนควรอบรมเชิงปฏิบัติการให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิพันธ์ พัดสมร (2540) ได้ศึกษาวิธีการและรูปแบบการประเมินผลความก้าวหน้าทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่สนับสนุนให้นักเรียนเป็นผู้ประเมินผลสัมฤทธิ์และความก้าวหน้าของตนเองด้วยตนเอง จะทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบและรู้จักประเมินตนเอง และสอดคล้องกับการศึกษาของ เกรียงศักดิ์ เจริญศักดิ์ (2545) ได้เสนอว่าการประเมินอย่างมีประสิทธิภาพจะทำให้เกิดความก้าวหน้าในการแก้ปัญหาและได้คำตอบที่มีคุณภาพสูง และมีความเหมาะสม

3.3 ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = .67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้แทนผู้ปกครอง/ผู้แทนชุมชนร่วมวางแผน/แก้ปัญหา/ให้ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = .74) รองลงมาคือ โรงเรียนมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" กับหน่วยงานอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = .84) สอดคล้องกับงานวิจัยของ อำนาจ ทรงบุญ (2559) ได้ศึกษากลยุทธ์การสนับสนุนนโยบาย "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" สู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์การสนับสนุนนโยบาย "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" สู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิผลนั้นโรงเรียนส่วนใหญ่มีการประสานความร่วมมือกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านและชุมชน โรงเรียนมีการเชิญวิทยากรภายนอกมาช่วยในการจัดกิจกรรมและมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภานุพงษ์ แก้วอินทร์ (2559) ได้ศึกษาการบริหารสถานศึกษาตามกรอบการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองของโรงเรียนมัธยมศึกษากลุ่มด้อยอย่างขางที่ใช้นโยบาย "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 34 ผลการวิจัยพบว่า ด้านพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ภาคเอกชน และทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษาและสนับสนุนการศึกษาและเรียนรู้มากขึ้น พบว่า ผู้บริหารแสดงบทบาทในการเข้าหาลงองค์กร หน่วยงาน ทุกภาคส่วนที่มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมจัดการศึกษา และนโยบาย "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" เป็นการกำหนดบทบาทให้หน่วยงาน องค์กรท้องถิ่นภาครัฐและเอกชน เข้ามาร่วมในการจัดการศึกษา

3.4 ปัจจัยศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = .59) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีจัดการเรียนการสอนในกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ไม่น้อยกว่า 5 ชั่วโมง/สัปดาห์มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = .71) รองลงมา คือ การสำรวจความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนก่อนนำมาจัดกิจกรรมที่หลากหลายโดยให้สอดคล้องกับวัย ช่วงชั้น และความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = .75) สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษอมร มิ่งขวัญ (2560) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการปฏิบัติตามนโยบายการลดเวลาเรียนในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า ดานศักยภาพการปฏิบัตินโยบายของผู้บริหาร หากมีการกำหนดเป้าหมาย จุดประสงค์ ระยะเวลาและวิธีดำเนินการตองประกอบด้วย ผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดทั้งนโยบายผู้บริหาร สถานศึกษา ผู้รับผิดชอบ ผู้ปฏิบัติการ เพื่อให้ทุกฝ่ายยอมรับเพื่อรับผิดชอบร่วมกันทำให้การปฏิบัติตามนโยบายการลดเวลาเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 ประสบความสำเร็จอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสุธา พงศถาวร ภิญญ (2546) ได้ศึกษาติดตามผลการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐานเขต การศึกษา 12 พบปัญหา คือผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจ สถานศึกษามีเวลาในการเตรียมความพร้อมของบุคลากร และชุมชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรยังไม่เพียงพอ และขาดความชัดเจนในการจัดทำสาระหลักสูตร ครูมีภาระงานอื่นๆมากทำให้มีเวลาในการจัดทำสาระหลักสูตรไม่เต็มที่ ขาดคุณนิเทศที่มีความรู้ ความเข้าใจหลักสูตร การนิเทศของสถานศึกษายังไม่เปนระบบและต่อเนื่องเท่าที่ควร การสรุป การดำเนินงานและนำข้อมูลจากการใช้ หลักสูตรไปพัฒนาขอมูล ใหญ่ถูกต้องและชัดเจนก่อนที่ กำหนดเวลาเรียน ประชุมชี้แจงให้ทุกฝ่ายทราบ ทุกชั้นตอนในการปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพร ประไพวัชรพันธ์ (2548) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินการตามยุทธศาสตร์สู่ ความสำเร็จในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 1, 2 และ 3 ตามยุทธศาสตร์ในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการดำเนินการตามยุทธศาสตร์สู่ความสำเร็จในการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 1, 2 และ 3 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ยุทธศาสตร์การสร้างวัฒนธรรม และความรู้ความเข้าใจยุทธศาสตร์ การวางแผนและการกำกับดูแลยุทธศาสตร์การกำหนดผู้รับผิดชอบ และยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมและปรึกษาหารือกับผู้เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมาก

3.5 ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = .49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ผู้บริหารชี้แจงสร้างความเข้าใจให้บุคลากรมีความรู้ในการดำเนินงานตามนโยบาย "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" อย่างชัดเจน มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = .60) รองลงมาคือ ผู้บริหารเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และเห็นความสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = .63) สอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิราภรณ์ เกียรติบุญญาฤทธิ (2549) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรคัดสรรกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนรงค์ จุฑามณี (2548) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดเลย การวิเคราะห์เชิงสาเหตุพหุระดับโดยใช้โมเดลเชิงลดหลั่น ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหารและประสบการณ์ในการสอนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลลักษณ์ ตลสว้าง (2556) ได้ทำการศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้วเขต 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์รู้จักร่วมกันทำงานเป็นทีม และคิดอย่างเป็นระบบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัตรชัย กิตติรุ่งสุวรรณ (2555) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับคุณภาพนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยการกำหนดเป้าหมาย ภาวะผู้นำ แรงจูงใจการตัดสินใจ มาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม การปฏิสัมพันธ์และอิทธิพลส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน

4. ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติของตัวแปรในกลุ่มครูผู้สอน เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" จำแนกเป็นรายกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) และด้านความสุขของนักเรียน (Happiness) พบว่าระดับการปฏิบัติในกิจกรรม ของครูผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = .55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

พบว่า กิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = .57) รองลงมา คือ กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = .51) ด้านความสุขของนักเรียน (Happiness) ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = .57) กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = .55) และกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = .55)

4.1 ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติของตัวแปรในกลุ่มครูผู้สอนเพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) พบว่า ระดับการปฏิบัติของครูผู้สอนในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = .55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งใน และนอกห้องเรียน มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = .69) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เชื่อมโยงประสบการณ์ที่ได้จากกิจกรรมไปใช้ใน ชีวิตจริง ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = .65)

4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติของตัวแปรในกลุ่มครูผู้สอนเพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) พบว่า ระดับการปฏิบัติของครูผู้สอนในกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.14$, S.D.=.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมอย่างต่อเนื่องจนสำเร็จด้วยความเต็มใจและภูมิใจในผลงานที่เกิดขึ้น มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.20$, S.D.=.60) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกล้าแสดงออก มีพฤติกรรมที่เป็นนิสัยที่ดีประจำตัว มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.17$, S.D.=.59)

4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติของตัวแปรในกลุ่มครูผู้สอนเพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) พบว่า ระดับการปฏิบัติของครูผู้สอนในกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = .57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับรู้หลักการปฏิบัติงานที่ถูกต้องมีทักษะในการทำงาน และสามารถเชื่อมโยงสู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = .68) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสร้างผลงาน หรือชิ้นงานตามความถนัด และความสนใจของตนเอง นำเสนอผลงาน ชิ้นงานไปขยายผล หรือต่อยอดสู่อาชีพได้ ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = .67)

4.4 ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติของตัวแปรในกลุ่มครูผู้สอนเพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) พบว่า ระดับการปฏิบัติของครูผู้สอนในกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = .55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติตนในการดูแลสุขภาพการรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย และการเสริมสร้างสมรรถนะทางกายได้อย่างถูกต้องและติดเป็นนิสัย มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = .68) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะชีวิตในการคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหาที่เผชิญอยู่ได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์ ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = .69)

4.5 ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติของตัวแปรในกลุ่มครูผู้สอนเพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในด้านความสุขของนักเรียน (Happiness) พบว่า ระดับการปฏิบัติของครูผู้สอนในด้านความสุขของผู้เรียน (Happiness) ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = .57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การส่งเสริมให้นักเรียนให้ปฏิบัติงานจนสำเร็จสามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่น และสถานที่ได้อย่างดีส่งผลให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = .64) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการดำรงชีวิต และทักษะทางสังคมในบริบทต่างๆ ทำให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = .68)

5. ผลการวิเคราะห์สถิติถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่นเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปร คือ ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ปัจจัยพฤติกรรมไม่เรียนรู้ ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกลุ่มนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานีในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับการปฏิบัติบ่อยครั้ง โดยตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปรสามารถร่วมกันทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยอภิปรายได้ดังนี้

5.1 ปัจจัยความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = .59) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความสุข และสนุกสนานในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้ มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = .71) รองลงมาคือ

นักเรียน มีโอกาสได้เลือกเรียนกิจกรรมตามความถนัดและความต้องการของนักเรียนเอง ($\bar{x} = 4.16, S.D. = .97$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปกครอง บัววิรัชเลิศ (2560) ได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งในด้านสิ่งที่ผู้เรียนได้รับจากกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และการจัดการการเรียนรู้ในโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” อยู่ในระดับมาก เนื่องจากสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาเพิ่มพูนความสามารถของตนเอง นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนร่วมกันอย่างมีความสุข สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทิมา เมย์ประโคน (2555) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนวิชาศิลปะเรื่องการสร้างสรรค์จากเศษวัสดุของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการเรียนในรูปแบบ 4 Mat ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาศิลปะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบ 4 Mat ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาศิลปะเรื่องการสร้างสรรค์จากเศษวัสดุโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบ 4 Mat ทั้ง 5 กิจกรรมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณณี ศรีพงษ์ (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมประเทืองปัญญาหนูน้อยวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการปฏิบัติกิจกรรมหนูน้อยวิทยาศาสตร์ กิจกรรมเน้นการมีส่วนร่วมและเน้นกระบวนการกลุ่มของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้ใช้ความคิดได้ปฏิบัติ และค้นพบความรู้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการปฏิบัติกิจกรรมผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 96 ของนักเรียนที่มีผลการปฏิบัติกิจกรรมผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

5.2 ปัจจัยพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.22, S.D. = .53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมักจะเข้าเรียนตรงต่อเวลาทุกครั้ง มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.44, S.D. = .71$) รองลงมาคือ นักเรียนตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนจนสามารถทำงานได้สำเร็จและเสร็จทันเวลา ($\bar{x} = 4.23, S.D. = .71$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิทักษ์ วงแหวน (2558) ได้ศึกษาปัจจัยพหุระดับที่ส่งผลต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรอิสระระดับนักเรียนพฤติกรรมใฝ่เรียน

ของนักเรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งผลทางบวกต่อบรรยากาศในชั้นเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .891 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Make the most และคณะ (2001) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชาวอเมริกัน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมไม่เรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นักเรียน มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ และนักเรียนสามารถวางแผนการเรียนรู้ ในสิ่งที่ตัวเองสนใจจากกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นในบรรยากาศที่สนุกสนาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2559) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมไม่เรียนรู้ สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเมื่อพิจารณาถึงลักษณะของปัจจัยพยากรณ์พบว่า เจตคติต่อการเรียนแรงจูงใจไม่สัมพันธ์ และการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และบรรยากาศในชั้นเรียนจะส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมไม่เรียน

5.3 ปัจจัยเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = .63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่นักเรียนรู้สึกว่าการกระทำทำให้ค้นพบแนวทางที่ชอบมีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = .88) รองลงมาคือ การที่นักเรียนเชื่อว่าการกระทำให้นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = .77) สอดคล้องกับงานวิจัยของ จตุพร วงศ์ไชย และคณะ (2557) ได้ศึกษา เรื่องปัจจัยที่เอื้อความสำเร็จต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-net ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (โรงเรียนขยายโอกาส) ผลการวิจัยพบว่า ในระดับนักเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างปัจจัยระดับนักเรียนพบว่า เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจไม่สัมพันธ์ทางการเรียน การส่งเสริมของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานวิชาคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.01 และพบว่า เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์และการส่งเสริมของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุฬารัตน์ มาลี (2553) ได้ศึกษาถึงตัวแปรด้านจิตพิสัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ แรงจูงใจไม่สัมพันธ์ และความมีวินัยในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ มานิตย์ พุทธิโยธา (2550) ได้ศึกษาเจตคติต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลจามเทวี ที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อการเรียนวิชา

วิทยาศาสตร์แตกต่างกันโดยนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนสูงจะมีเจตคติต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ในระดับดี ส่วนนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนปานกลางจะมีเจตคติต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ในระดับปานกลาง และนักเรียนระดับผลการเรียนต่ำ มีเจตคติต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ในระดับค่อนข้างไม่ดี

5.4 ปัจจัยความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง

($\bar{x} = 4.28$,

S.D. = .56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนสนุกสนานเมื่อได้ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่ม

เพื่อน มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = .78) รองลงมาคือ นักเรียนทำงานร่วมกับเพื่อน

ได้อย่างมีความสุข ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = .73) สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกัญญา แยมยิ้ม (2551)

ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย

พบว่า บุคลิกภาพ ทศนคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพในครอบครัว

บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และความสัมพันธระหว่างเพื่อนมี

ความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยยะสำคัญที่ระดับ .01 และปัจจัย

เหล่านี้ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความตั้งใจเรียนของนักเรียนได้ร้อยละ 63.03 สอดคล้องกับ

งานวิจัยของ สุธา ศุภสมิทธิ (2555) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

ของนักเรียน ในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน เขตปทุมวัน

กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนคือ

ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู และความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สอดคล้องกับงานวิจัย

ของ ชัชลิณี จุงพิวัฒน์ (2547) ได้ทำการศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนนักเรียนในโรงเรียนมัธยม

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในการมีสัมพันธระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมาก มีแนวโน้ม

ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้น

เรียนน้อย

5.5 ปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.21$,

S.D. = .55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่นักเรียนภูมิใจในผลงานของตนเอง มีระดับการปฏิบัติ

มากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = .66) รองลงมาคือ นักเรียนยินดีเมื่อมีโอกาสได้เผยแพร่ผลงานของตนเอง

($\bar{x} = 4.22$, S.D. = .83) สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพิกา คงรุ่งเรือง (2542) ได้ศึกษาลักษณะ

พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ

ตามแกนแห่งการเรียนรู้ของไฮ/สโคป ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง จะสามารถ

เคลื่อนไหวและจังหวะตามแกนแห่งการเรียนรู้ของไฮ/สโคป โดยมีระยะเวลาสัมพันธ์กับปริมาณการใช้ ปัจจัยตามแกนแห่งการเรียนรู้ของไฮ/สโคป สอดคล้องกับ Goor. (1974) พบว่าเด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง จะมีความคิดสร้างสรรค์สูง มีความสามารถในการแก้ปัญหา กล้าแสดงความคิดเห็นใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาได้ดีกว่าเด็กที่ขาดความเชื่อมั่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วารุณี เจริญรัตน์โชติ (2543) ได้ศึกษาความสำเร็จในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแนวโน้มน และอัตราการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปฏิบัติการทดลอง ผลการศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัยที่ความเชื่อมั่นในตนเองจะมีพฤติกรรมเรียนรู้ด้วยความสุข นักเรียน จะทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานไม่เครียด การเป็นคนตรงต่อเวลา แต่งกายสุภาพเรียบร้อย นักเรียนสามารถเพลิดเพลินกับการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน กล้าคิดกล้าทำและกล้า แสดงออก

6. ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติของตัวแปรในกลุ่มนักเรียน เพื่อทำนายความสำเร็จในการจัด กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จำแนกเป็นรายกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) และด้านความสุขของนักเรียน (Happiness)พบว่า การปฏิบัติในกิจกรรม ของนักเรียนใน ภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = .90) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กิจกรรม พัฒนาสุขภาพ (Health) มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = .57) รองลงมาคือ กิจกรรม พัฒนาจิตใจ (Heart) ($\bar{x} = 4.27$, S.D. = .58) ด้านความสุขของนักเรียน (Happiness) ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = .54) กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = .55) และกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) มีระดับการปฏิบัติที่น้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = .56) ตามลำดับ

6.1 ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติของตัวแปรในกลุ่มครูผู้สอนเพื่อทำนายความสำเร็จใน การจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) พบว่า ระดับการปฏิบัติ ของนักเรียนในกิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = .55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การที่นักเรียนได้พัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = .80) รองลงมาคือ การที่นักเรียนได้ฝึกการทำงานเป็น ทีมและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้จนสำเร็จ ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = .83)

6.2 ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติของตัวแปรในกลุ่มครูผู้สอนเพื่อทำนายความสำเร็จในการ จัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) พบว่า ระดับการปฏิบัติของ นักเรียนในกิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.27$, S.D. = .58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การที่นักเรียนเคารพในข้อตกลง กฎ กติกา และระเบียบของโรงเรียน

มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = .79) รองลงมาคือ การที่นักเรียนทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = .84)

6.3 ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติของตัวแปรในกลุ่มครูผู้สอนเพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) พบว่า ระดับการปฏิบัติของนักเรียนในกิจกรรมพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hand) ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = .57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การที่นักเรียนสามารถเลือกใช้วัสดุได้เหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติ มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = .74) รองลงมาคือ การที่นักเรียนสามารถปฏิบัติกรรมได้ถูกต้องตามขั้นตอน ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = .74)

6.4 ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติของตัวแปรในกลุ่มครูผู้สอนเพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) พบว่า ระดับการปฏิบัติของครูผู้สอนในกิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = .57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการที่นักเรียนรู้จักหลีกเลี่ยงการอยู่ในสถานที่ที่ไม่ปลอดภัย มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = .75) รองลงมาคือ การที่นักเรียนใช้หลักสุขอนามัยในการปฏิบัติภารกิจประจำวัน ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = .77) และข้อที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การที่นักเรียนดูแลสุขภาพความสะอาดอุปกรณ์/วัสดุทุกครั้ง ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = .86)

6.5 ผลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติของตัวแปรในกลุ่มครูผู้สอนเพื่อทำนายความสำเร็จในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในด้านความสุขของนักเรียน (Happiness) พบว่า ระดับการปฏิบัติของนักเรียนในด้านความสุขของผู้เรียน (Happiness) ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = .54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การที่นักเรียนสามารถปรับตัวให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขมีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = .82) รองลงมาคือ การที่นักเรียนได้เลือกเรียนกิจกรรมตาม ความต้องการ ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = .76)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 สัดส่วนของการจัดกิจกรรมพบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่จะมีจำนวนกิจกรรมมาก เนื่องจากมีความพร้อมในด้านปัจจัยสนับสนุนมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก ดังนั้นโรงเรียนขนาดเล็ก ควรมีการจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย เน้นการให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ที่สามารถหาสถานที่ และสื่อในท้องถิ่น หรือวัสดุอุปกรณ์ที่หาได้ง่ายมาจัดกิจกรรม

1.2 ความสามารถในการจัดกิจกรรมของครูเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ประสบความสำเร็จ ดังนั้นควรที่ส่งเสริมให้ครูมีรูปแบบการสอนที่กระตุ้น ให้นักเรียนสนุกสนาน ครูผู้สอนมีออกแบบการจัดกิจกรรมด้วยวิธีการแสวงหาคำตอบที่มีความ หลากหลาย ตามความถนัดความสนใจ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้ ลงมือปฏิบัติจริง สร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง และเรียนอย่างมีความสุข จะทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ เลือกเรียนกิจกรรมตามความถนัด และความต้องการของฉันทเองนักเรียนมีความสุข และสนุกสนานและ ค้นพบสิ่งที่ตนเองถนัด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัญหา ความต้องการและความเหมาะสมในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และควรมีการศึกษารูปแบบการประเมินกิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับ การประเมินกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เพื่อบ่งชี้ว่า กิจกรรมนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ที่ตั้งไว้หรือไม่

2.2 ควรมีการวิจัยเชิงพัฒนาในการนำนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ไปปฏิบัติใน สถานศึกษาแต่ละสังกัด เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบ/วิธีการดำเนินงานที่จะส่งผลให้นโยบายประสบ ความสำเร็จอย่างยั่งยืน

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับที่ 2)และที่แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ : บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเค จำกัด.
- _____. (2553). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน..พุทธศักราช 2551.พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.จำกัด.
- _____. (2553). แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2553). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน.พุทธศักราช 2551. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร แห่งประเทศไทย จำกัด.
- กรมวิชาการ. (2539). คู่มือการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่มาตรฐานการศึกษา ใฝ่รู้ใฝ่เรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2543). แนวทางการบริหารโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กล้า ทองขาว. (2534). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไป ปฏิบัติ : กรณีศึกษานโยบายรณรงค์เพื่อการรณรงค์หนังสือแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหาร ศาสตร์ดุสิตบัณฑิต. (การบริหารการพัฒนา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยบัณฑิตพัฒนบริหาร ศาสตร์.
- กฤษณา ไตรศิริ. (2538). การศึกษาการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองพัทยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ มหบัณฑิต. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กวี วงศ์พัฒน์. (2542). ภาวะผู้นำ. (พิมพ์ครั้งที่5). กรุงเทพฯ : บี.เค.อินเตอร์ปรินท์.
- กังวล เทียนกันต์เทศน์. (2540). การวัด การวิเคราะห์ การประเมินทางการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2550). สถิติสำหรับงานวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
 กาญจนา เกียรติประวัติ. (2542). นวัตกรรมทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
 คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กิติมา ปรีดีดีล. (2532). กระบวนการบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : อักษร
 บัณฑิต.
- จุมพล พูลภัทรชีวิน ปิณรส มาลากุล ณ อยุธยา และอดิศวร์วังษ์. (2553). การวิเคราะห์บริบท :
 ความท้าทายของการบริหารการศึกษาในอนาคต. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- จุฑามาศ สุธาพจน์และธีระดา ภิญโญ. (2560). แนวทางการบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย
 ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษานนทบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวน
 สุนันทา.
- โถมทัศนี ดวงทวี. (2554). ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น
 สำคัญของวิทยาลัยในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 1. ปริญญา
 ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ
 เจ้าพระยา.
- ชัยฤทธิ์ โพธิสุวรรณ. (2544). การศึกษาผู้ใหญ่ : ปรัชญาตะวันตกและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ:
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชัยวัฒน์ พันธุ์วัฒนสกุล. (2558). ปัจจัยทุกระดับที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษา
 การศึกษานอกระบบในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
 มหาสารคาม.
- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2551). การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
 กาศสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- ทัศนีย์ สงวนสัตย์. (2534). บทบาทครูกับกระบวนการเรียนการสอน.สารพัฒนาหลักสูตร.
 10 (4), 14-17.
- ทศนา แชมมณี . (2550). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
 ประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- ธวัชชัย บุญสวัสดิ์กุลชัย. (2543). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธีรภาพ วัฒนวิจารณ์. (2545). ความเชื่อมั่น. นิตยสารผู้จัดการ.19(220) : 127-128.
- ธีรยุทธ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา. (2525). พฤติกรรมในการเรียนการสอน. ในเอกสารการสอนชุดวิชา พฤติกรรมการสอนประถมศึกษา (หน่วยที่ 6). นนทบุรี : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2549). เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการวัดเจตคติ. ศึกษาศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- เจียร พานิช. (2544). 4 MAT การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียน. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสตรี-สฤชต์วงศ์.
- นวลจิตต์ เขวกีรติพงษ์. 2554. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย และสมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2543). ธรรมชาติของศาสตร์ทางการศึกษาและวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา, วารสารวิธีวิทยาการวิจัย. 13 (1), 34-59.
- นิคม นาคอ้าย. (2549). การพัฒนาเทคนิควิธีวิเคราะห์เชิงสาเหตุแบบพหุระดับพบว่าตัวแปรระดับผู้เรียน และตัวแปรระดับสถานศึกษามีผลต่อค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์ของผู้เรียน. สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นรินทร์ จุลทรัพย์.(2540). กลุ่มสัมพันธ์สำหรับการอบรม. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นองนุช เพียรดี. (2542). ผลของการใช้ชุดการแนะแนวในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคลองสวนฯ อำเภอบ้านโพธิ์จังหวัดฉะเชิงเทรา . วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญเรือง ศรีเหรียญ. (2542). การศึกษาองค์ประกอบทางการศึกษาที่สัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อผลการเรียนรู้และประสิทธิผลของโรงเรียนโดยใช้รูปแบบระดับลดหลั่นสอดแทรกเชิงเส้น. (ปริญญาโทศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

- บุญชม ศรีสะอาด. (2538). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย**. กรุงเทพฯ: สุริยวิยาสนาสน.
- _____ . (2546). **การพัฒนาหลักสูตร**. กรุงเทพฯ: สุริยวิยาสนาสน.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2543). **รวมบทความการวิจัยการวัดผลและประเมินผล**. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : ศรีอนันต์
- ประเวศ วะสี. (2544). **ภาวะผู้นำ พยาธิสภาพสังคมไทยและวิธีแก้ไข** (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ :
พิมพ์เศพรินทร์ติ้ง เซ็นเตอร์.
- ปิยะนุช เงินคล้าย. (2550). **นโยบายสาธารณะ**. กรุงเทพฯ: ศูนย์เอกสารทางวิชาการ คณะรัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคาแหง.
- ผกา สัตธรรม. (2544). **คุณธรรมของครู**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พลอยเพลา.
- พนัส หันนาคินทร. (2524). **หลักการบริหารโรงเรียน**. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- พวงรัตน์ เกษรแพทย์. (2543). **การวางแผนการศึกษา**. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- พร้อมพรรณ อุดมสิน. (2545). **การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนคณิตศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 3
(ฉบับปรับปรุงแก้ไข). กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พรนพ พุกกะพันธ์. (2544). **ภาวะผู้นำและการจูงใจ**. กรุงเทพฯ : จามจรีโปรดักท.
- พิมพ์ิกา คงรุ่งเรือง. (2542). **การศึกษาลักษณะพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้
รับการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะตามแผนแห่งการเรียนรู้ของไฮ /สโคป**.
ปริญญา นิพนธศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). **การวัดผลการศึกษา**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- ภารดี อนันต์นาวิ. (2555). **การสอนน้อยเรียนรู้มาก มุมมองของผู้บริหารการศึกษา**. วารสารวิชาการ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปีที่ 20 ฉบับที่ 34 เดือนกรกฎาคม 2555 – ธันวาคม
2555
- กานาก คงแก้ว . (2538). **การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน
กับชุมชน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ**.
กรุงเทพฯ.

- มณี โปธิเสน. (2543). ความพึงพอใจของครูปกครองนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียนต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนโพธิเสนวิทยา อำเภอบางบาลจังหวัดหนองคาย. รายงานคนคว้ออิสระ ประิณญาการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิรุฬห์ นิลโมจน์. (2558). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2558.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2545). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คพับลิเคชั่น.
- ระวีวรรณ เสวตามร. (2530). การประชุมที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สายใจ การพิมพ์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2543). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- เวชฤทธิ์ อังกะภักทจร. (2554). การประยุกต์ใช้แนวคิด Teach Less, Learn More (TLLM) สู่การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนคณิตศาสตร์. วารสารศึกษาศาสตร์ ปีที่ 23 ฉบับที่ 1 เดือนตุลาคม-มกราคม : 1-11.
- วารุณี เจริญรัตน์โชติ. (2543). แนวโน้มและอัตราการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปฏิบัติการทดลอง. ปรินญาณิพนธ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- วิชัย ลิขิตพรักษ์. (2559). ผลการจัดกิจกรรมในช่วงลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ในรายวิชาชีววิทยาโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ นอกห้องเรียนเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะและการเรียนรู้ ที่เน้นการพัฒนาความสามารถด้านการคิดและกาพัฒนากรอบความคิดแบบเปิดกว้าง (Growth Mindset). กรุงเทพฯ: โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา.
- ศุภสิริ โสมาเกต. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5ระหว่างการเรียนรู้ โดยโครงการกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมชาติ กิจยรรยง. (2540). ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน กรุงเทพมหานคร : อักษรพิพัฒน์.
- สมพร ประไพวัชรพันธ์. (2547). การศึกษาปัญหาการดำเนินการตามยุทธศาสตร์สู่ความสำเร็จในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาชัยภูมิ เขต 1, 2 และ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา สถาบันบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

- สมนึก นนธิจันทร์. (2544). การเรียนการสอน การวัดและประเมินผลจากสภาพจริงของผู้เรียน
โดยใช้ Portfolio . กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. (2548). ภาวะผู้นำทฤษฎี และปฏิบัติ: ศาสตร์ และศิลป์สู่ความเป็นผู้นำที่
สมบูรณ์. (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิวัฒน์ เอ็ดดูเคชั่น.
- สุธาสนี แม้นญาติ. (2554). โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม
ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุ
ศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุวรรณีย์ ยะหะกร. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2545). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- _____. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2552). จิตวิทยาการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2537). ปัญหาและแนวโน้มเกี่ยวกับความร่วมมือของประชาชนในการ
บริหารการศึกษา. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุธิดา ศรีปลั่ง. (2559). การประเมินการบริหารโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของโรงเรียน
นาร่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 . วิทยานิพนธ์ครุ
ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. บทความวิจัยวิทยานิพนธ์ 2559,13.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2558). แนวทางการบริหารจัดการเวลาเรียน “ลดเวลาเรียน
เพิ่มเวลารู้”. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2558). คู่มือบริหารจัดการเวลาเรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”. กรุงเทพฯ : โรง
พิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
(2558). รายงานสรุปผลการประเมินคุณภาพ 4H ของผู้เรียน ของสถานศึกษาที่เข้า
ร่วมโครงการ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ปีการศึกษา 2558. กรุงเทพฯ .

สำนักงานศึกษาธิการภาค 12. สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2558, กลุ่มข้อมูลและสารสนเทศ. เข้าถึงได้จาก http://coad3.org/web/index.php?option=com_content&view=article&id=19&Itemid=17

ศูนย์พัฒนาการนิเทศและเร่งรัดคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). **แนวทางการนิเทศการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนา 4H**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

อุไรวรรณ ห่วงสกุล. (2539). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนประถมศึกษากับชุมชนในเขตปริมณฑล กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (การประถมศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Bloom, B. S. (1982). **Human characteristics and school learning**. New York: McGraw-Hill, Book Company.

Hoy, Wayne. K and Cecil G. Miskel. (1991). **Educational Administration : Theory Research and Practice: 4 thed**. New York : Harper Collins.

Nicholus. (1997). **Classic work : Theory of Organizational Knowledge Creation**. In Morey, D., Maybury, M.T. and Thuraisingham, B.M.

Raudenbush, S. W., and Bryk, A.S. (2002). **Hierarchical Linear Models: Applications and Data Analysis Methods**. California:Sage Publication.

Robbins, S. P. (2003). **Organizational behavior (10th ed.)**. Upper Saddle River, New Jersey: Pearson Education

Schiffman, L.G., & Kanuk, L.L. (2007). **Consumer behavior (9th ed.)**. New Jersey: Prentice Hall.

Schultz. D. P. (2001). **Theories of personality (8th ed.)**. California: Wadsworth. Wang, Hwei Cheng. (2001) "International diversification, industrial diversification and CEO Compensation," Dissertation Abstracts International.

ภาคผนวก
Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

Prince of Songkla University
Pattani Campus

แบบบันทึกกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้

ชื่อโรงเรียน..... สังกัด.....

สัปดาห์ที่	วัน/เดือน/ปี	ชื่อกิจกรรม	หมวดกิจกรรม
			☐ Head ☐ Heart ☐ Hand ☐ Health
			☐ Head ☐ Heart ☐ Hand ☐ Health
			☐ Head ☐ Heart ☐ Hand ☐ Health
			☐ Head ☐ Heart ☐ Hand ☐ Health

กิจกรรมที่เป็นBest Practiceของโรงเรียนคือ

หมวดกิจกรรม Head Heart Hand Health

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ฉบับที่ 1
สำหรับครูผู้สอน

เรื่อง ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"
ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ "ครู" ผู้สอนในกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ทุกระดับชั้น
2. การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ของโรงเรียนนาร่องระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี
3. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด **3 ตอน** คือ
 - ตอนที่ 1** แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอน
 - ตอนที่ 2** แบบสอบถามระดับปฏิบัติเกี่ยวกับปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน ในกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" จำแนกเป็น 5 ด้าน จำนวน 35 ข้อ
 - ตอนที่ 3** แบบสอบถามความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" จำแนกเป็น 5 ด้าน จำนวน 25 ข้อ
4. วิธีการโปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงในระดับที่ท่านปฏิบัติ อนึ่ง ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้ จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อตัวท่าน และการปฏิบัติงานของท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อความตามเป็นจริง เพื่อจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ของโรงเรียนนาร่องระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ท่านกรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้

นางสาวธิดารัตน์ จีรัง

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
Tel .089-8705425 / E-mail: Kruyimwhan@gmail.com

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"
ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในพื้นที่จังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอน

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. อายุ

- ต่ำกว่า 40 41-50 ปี มากกว่า 50 ปี

3. ระดับการศึกษา (สูงสุด)

- ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

4. รับราชการสังกัด

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3

5. ขนาดโรงเรียน

- โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่

6. ตำแหน่ง / วิทยฐานะของท่าน

- พนักงานราชการ ครูผู้ช่วย ครู คศ.1
 ครู คศ.2 ครู คศ.3 ครู คศ.4
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง

- น้อยกว่า 5 ปี ระยะเวลา 5 - 10 ปี มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

8. สังกัดกลุ่มสาระการเรียนรู้

- กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาและวัฒนธรรม
 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะศึกษา
 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

9. ชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์

- ต่ำกว่า 16 ชั่วโมง 16 - 24 ชั่วโมง 25 ชั่วโมงขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับปฏิบัติเกี่ยวกับปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน ในกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" จำแนกเป็น 5 ด้าน คือ 1) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร 2) ด้านศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร 3) ด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู 4) ด้านการประเมินผลและติดตามผู้เรียน 5) ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมจำนวน 35 ข้อ

คำชี้แจง

โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อความโดยละเอียดแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน ที่ตรงกับระดับการปฏิบัติของท่านที่มีต่อการดำเนินกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ในโรงเรียนของท่าน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ	5	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติเป็นประจำ
ระดับ	4	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติบ่อยครั้ง
ระดับ	3	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติบางครั้ง
ระดับ	2	หมายถึง	ระดับการปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง
ระดับ	1	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติน้อยมาก หรือไม่ปฏิบัติเลย

ปัจจัยในกลุ่มครูผู้สอน		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร						
1.	เป็นผู้มีวิสัยทัศน์ มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และเห็นความสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง					
2.	อำนวยความสะดวก ปรับปรุง และพัฒนาปัจจัยต่างๆ ให้มีพร้อมในการดำเนินโครงการ "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"					
3.	ร่วมวางแผนกับบุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้อง กำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานตามนโยบาย "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"					
4.	ชี้แจงสร้างความเข้าใจให้บุคลากรมีความรู้ในการดำเนินงานตามนโยบาย "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" อย่างชัดเจน					
5.	สร้างขวัญกำลังใจ แสดงความเชื่อมั่นแก่บุคลากรว่าเมื่อปฏิบัติงานแล้วจะบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้					
6.	นิเทศ กำกับ ติดตาม ช่วยเหลือและประเมินผลการดำเนินงานโครงการ "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ทุกกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง					
7.	นำเสนอข้อเท็จจริง สภาพปัญหา/อุปสรรค แนวทางแก้ปัญหา และทิศทางการดำเนินงานให้หน่วยงานต้นสังกัดรับทราบอย่างสม่ำเสมอ					

ด้านที่ 2 ปัจจัยด้านศักยภาพการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
8.	จัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ทุกชั้นปีตามบริบทของโรงเรียน					
9.	ปรับและออกแบบโครงสร้างเวลาเรียน ตารางเรียนที่เอื้อต่อการดำเนินกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ทุกชั้นปี					
10.	กำหนดตัวชี้วัดภาพความสำเร็จของการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ของโรงเรียนอย่างชัดเจน					
11.	จัดการเรียนการสอนในกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ไม่น้อยกว่า 5 ชั่วโมง/สัปดาห์					
12.	จัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ครอบคลุมหลักองค์ 4 การศึกษา (Head Heart Hand Health)					
13.	สำรวจความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนก่อนนำมาจัดกิจกรรมที่หลากหลาย โดยให้สอดคล้องกับวัย ช่วงชั้น และความแตกต่างระหว่างบุคคล					
14.	ประเมินความก้าวหน้าของกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง					
ด้านที่ 3 ปัจจัยด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู						
15.	จัดการเรียนการสอนที่เน้นการทำงานเป็นกระบวนการกลุ่มมากกว่าเป็นรายบุคคล					
16.	เพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง สร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง และเรียนอย่างมีความสุข					
17.	ออกแบบการจัดกิจกรรมด้วยวิธีการแสวงหาคำตอบอย่างหลากหลาย ตามความถนัดความสนใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคล					
18.	สร้างแรงบันดาลใจ จุดประกายความคิด สร้างความมุ่งมั่น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ และสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง					
19.	วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล และจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับความก้าวหน้า และความต้องการของผู้เรียน					

ด้านที่ 3 ปัจจัยด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู (ต่อ)		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
20.	สร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียนทุกคน ด้วยการยกย่องชมเชยและให้กำลังใจในการปฏิบัติกิจกรรม					
21.	แจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหา แนวการจัดกิจกรรม และตัวชี้วัดทุกครั้ง					
22.	อธิบายเนื้อหาอย่างชัดเจนตามลำดับ จากง่ายไปสู่ยาก					
23.	สรุปทบทเรียน/กิจกรรมหลังการปฏิบัติ หรือหลังการเรียนการสอน					
24.	ประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นรายบุคคล อย่างต่อเนื่อง					
ด้านที่ 4 ปัจจัยด้านการประเมินผล และติดตามผู้เรียน						
25.	มีเครื่องมือในการประเมินผลการดำเนินงานโครงการในแต่ละกิจกรรมที่เชื่อมโยงตัวชี้วัดความสำเร็จของ สพฐ.					
26.	โรงเรียนมีข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียนเป็นรายบุคคลทุกชั้นปี เพื่อการติดตามผลหลังการเข้าร่วมกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"					
27.	โรงเรียนส่งเสริมให้ครูประเมินผลความก้าวหน้าของผู้เรียนให้ครอบคลุมหลักองค์ 4 การศึกษา Head Heart Hand Health					
28.	โรงเรียนใช้ผลนิเทศ กำกับ ติดตาม และผลสะท้อนหลังการปฏิบัติงานเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนการสอนในกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"					
29.	โรงเรียนได้จัดทำเอกสารเผยแพร่ผลงานของนักเรียนให้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กร/ หน่วยงานและสถาบันอื่นๆ					
ด้านที่ 5 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง						
30.	คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้แทนผู้ปกครอง/ผู้แทนชุมชน ร่วมวางแผน/แก้ปัญหา/ให้ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"					
31.	โรงเรียนระดมทรัพยากร และแหล่งกองทุนจากชุมชนเพื่อการดำเนินโครงการ "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"					
32.	โรงเรียนส่งเสริมให้ผู้ปกครองร่วมพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ในกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" อย่างต่อเนื่อง					

ด้านที่ 5 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
30.	ผู้ปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันของรัฐ เอกชน และองค์กร ต่าง ๆ เข้ามาร่วมจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" กับทางโรงเรียน					
31.	หน่วยงานภายนอกเข้ามาสนับสนุน และประชาสัมพันธ์ กิจกรรมที่ทางโรงเรียนได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง					
32.	โรงเรียนมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" กับหน่วยงานอื่น ๆ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" จำแนกเป็น 5 ด้าน คือ 1) กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head) 2) กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart) 3) กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) 4) กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health) 5) กิจกรรมพัฒนาความสุขของผู้เรียน (Happiness) จำนวน 25 ข้อ

กิจกรรมพัฒนาสมอง (Head)		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถของนักเรียนในการกำหนด เป้าหมายเพื่อค้นหาความรู้ รวบรวมข้อเท็จจริงนำมาสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเอง					
2.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเกิดความคงทนจากการได้ลงมือปฏิบัติจริง					
3.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียน ใช้เหตุผลในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมิน และสรุปข้อเท็จจริงได้					
4.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียน ได้เชื่อมโยงประสบการณ์ ที่ได้จากกิจกรรมไปใช้ในชีวิตจริง					
5.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนแสวงหาความรู้จากแหล่ง เรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน					

กิจกรรมพัฒนาจิตใจ (Heart)		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
6.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมอย่างต่อเนื่องจนสำเร็จด้วยความเต็มใจและภูมิใจในผลงานที่เกิดขึ้น					
7.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความมุ่งมั่น มีความตั้งใจ มีความกระตือรือร้น หาความรู้มาปฏิบัติกิจกรรม					
8.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกล้าแสดงออก มีพฤติกรรมที่เป็นนิสัยที่ดีประจำตัว มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้					
9.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถปรับปรุง และพัฒนาการทำงาน ของตนเองรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม/ทรัพยากร/สิ่งแวดล้อม					
10.	จัดกิจกรรมที่มีความเชื่อมโยงกับชีวิตจริงของนักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และปฏิบัติกิจกรรมด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้น มีความสุข และสนุกสนาน					
กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand)						
11.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับรู้หลักการปฏิบัติงาน ที่ถูกต้องมีทักษะ ในการทำงาน และสามารถเชื่อมโยงสู่ การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
12.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถปฏิบัติงานได้ด้วยตัวเองโดยการ ลงมือปฏิบัติ และพยายามทำซ้ำๆ เพื่อแสวงหา ความถูกต้องในการปฏิบัติงาน					
13.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสร้างผลงาน หรือ ชิ้นงานตาม ความถนัด และความสนใจของตนเอง นำเสนอ ผลงานชิ้นงานไปขยายผลหรือต่อยอดสู่อาชีพได้					
14.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีกระบวนการทำงานที่ดีมี การบำรุงรักษาการจัดเก็บเครื่องมือ และอุปกรณ์ในการทำงาน ตามลำดับขั้นตอนของกิจกรรม					

กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ (Hand) (ต่อ)		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
15.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติในระดับสูง มีทักษะ และสามารถปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่ว ว่องไวโดยอัตโนมัติ และเป็นธรรมชาติ					
กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ (Health)						
16.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติตนในการดูแลสุขภาพ การรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย และการเสริมสร้างสมรรถนะทางกายได้อย่างถูกต้อง และติดเป็นนิสัย					
17.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะชีวิตในการคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหาที่เผชิญอยู่ได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์					
18.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการปกป้องตัวเอง และปกป้อง ผู้อื่นให้ปลอดภัย หากคำตอบให้กับสถานการณ์ที่เผชิญอยู่ได้อย่างเหมาะสม					
19.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเชื่อมโยงประสบการณ์ เพื่อฝึกทักษะ การคิดแก้ปัญหา การรักษาสุขภาพ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ในชีวิตจริง					
20.	จัดกิจกรรมที่เป็นการพัฒนาสุขภาพกายให้แข็งแรงสุขภาพจิตดี และมีเจตคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพ โดยทำด้วยตัวเอง ทำอย่างต่อเนื่องและทำให้เป็นนิสัย					
กิจกรรมพัฒนาความสุขของผู้เรียน (Happiness)		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
21.	ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้สึก และแนวคิดของตัวเอง โดยใช้วิธีการในการสื่อสารที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ					
22.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการดำรงชีวิต และทักษะทางสังคมในบริบทต่างๆ ทำให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข					

กิจกรรมพัฒนาความสุขของผู้เรียน (Happiness)		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
23.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกันนักเรียน ทำมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่ม เรียนรู้ถึงจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาเพื่อปรับปรุงตัวเองได้					
24.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุขทำตาม ข้อตกลงของกลุ่มยอมรับ และมั่นใจในความสามารถของ ตนเองและผู้อื่น					
25.	ส่งเสริมให้นักเรียนให้ปฏิบัติงานจนสำเร็จ สามารถปรับตัว เข้ากับบุคคลอื่น และสถานที่ได้อย่างดีส่งผลให้สามารถ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข					

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ฉบับที่ 2
สำหรับนักเรียน

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"
ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ "นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6" ที่เข้าร่วมกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ของโรงเรียนนำร่องระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี
 2. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับปฏิบัติเกี่ยวกับปัจจัยในกลุ่มนักเรียน ในกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" จำแนกเป็น 5 ด้าน จำนวน 20 ข้อ
 - ตอนที่ 3 แบบสอบถามความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" จำแนกเป็น 5 ด้าน จำนวน 20 ข้อ
 3. ตอบแบบสอบถามที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง โดยทำเครื่องหมาย ลงใน หรือเติมข้อความในช่องที่กำหนดให้
 4. กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อความความเป็นจริง เพื่อจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ของโรงเรียนนำร่องระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี
- ผู้วิจัยขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกตอนและทุกข้อ จักเป็นพระคุณยิ่งต่อผู้วิจัยและส่วนรวม

นางสาวธิดารัตน์ จีรัง

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
Tel .089-8705425 / E-mail: Kruyimwhan@gmail.com

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้"
ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในพื้นที่จังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน

1. เพศ

ชาย หญิง

2. วุฒิการศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. โรงเรียน (โปรดระบุชื่อโรงเรียน)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับปฏิบัติเกี่ยวกับปัจจัยในกลุ่มนักเรียน ในกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" จำแนกเป็น 5 ด้าน คือ 1) ปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม 2) ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใฝ่เรียนรู้ 3) ปัจจัยด้านเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม 4) ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน 5) ปัจจัยด้านความเชื่อมั่นในตนเองรวมจำนวน 20 ข้อ

คำชี้แจง

โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อความโดยละเอียดแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนนที่ตรงกับระดับการปฏิบัติของท่านที่มีต่อการดำเนินกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ในโรงเรียนของท่าน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติเป็นประจำ
ระดับ 4	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติบ่อยครั้ง
ระดับ 3	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติบางครั้ง
ระดับ 2	หมายถึง	ระดับการปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง
ระดับ 1	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติน้อยมาก หรือไม่ปฏิบัติเลย

ปัจจัยในกลุ่มนักเรียน		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 ปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม						
1.	ฉันได้นำความรู้จากกิจกรรมไปใช้ในชีวิตจริง					
2.	ฉันได้ฝึกทักษะการปฏิบัติจริงจากกิจกรรม					

ด้านที่ 1 ปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม (ต่อ)		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
3.	ฉันมีความสุข และสนุกสนานในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้					
4.	ฉันมีโอกาสได้เลือกเรียนกิจกรรมตามความถนัดและความต้องการของตัวเอง					
ด้านที่ 2 ปัจจัยด้านพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้						
5.	ฉันมักจะเข้าเรียนตรงต่อเวลาทุกครั้ง					
6.	ฉันมักจะค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ครูสอน					
7.	ฉันจะเตรียมอุปกรณ์มาเรียนรู้เองถึงแม้ทางโรงเรียนไม่ได้จัดทำให้					
8.	ฉันตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนจนสามารถทำงานได้สำเร็จและเสร็จทันเวลา					
ด้านที่ 3 ปัจจัยด้านเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม						
9.	ฉันคิดว่ากิจกรรมทำให้ฉันเกิดทักษะชีวิต					
10.	ฉันเชื่อว่ากิจกรรมทำให้ฉันนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
11.	ฉันรู้สึกว่าการกิจกรรมทำให้ฉันมีทางเลือกในการประกอบอาชีพ					
12.	ฉันรู้สึกว่าการกิจกรรมทำให้ฉันค้นพบแนวทางที่ฉันชอบ					
ด้านที่ 4 ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน						
13.	ฉันไม่เกียจ/หลบเลี่ยงที่จะทำกิจกรรมในกลุ่มเพื่อน					
14.	ฉันทำงานร่วมกับเพื่อนได้อย่างมีความสุข					
15.	ฉันสนุกสนานเมื่อได้ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน					
16.	ฉันควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดี เมื่อมีเรื่องโต้เถียงกับเพื่อน					

ด้านที่ 5 ปัจจัยด้านความเชื่อมั่นในตนเอง		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
17.	ฉันมีความรับผิดชอบ และกล้าแสดงออกมากขึ้น					
18.	ฉันภูมิใจในผลงานของตนเอง					
19.	ฉันยินดีเมื่อมีโอกาสได้เผยแพร่ผลงานของตนเอง					
20.	ฉันพยายามจะนำเสนอผลงานของตนเองต่อสาธารณะ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" จำแนกเป็น 5 ด้าน
จำนวน 20 ข้อ

ข้อ ที่	รายการ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาสมอง (Head)						
1.	ฉันได้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง					
2.	ฉันได้ฝึกฝน และพัฒนาเพิ่มพูนความสามารถของตนเอง					
3.	ฉันชอบปรึกษาหารือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคุณครูและกลุ่มเพื่อน					
4.	ฉันได้ฝึกการทำงานเป็นทีมและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้จนสำเร็จ					
ด้านการพัฒนาจิตใจ (Heart)						
5.	ฉันไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคจนงานสำเร็จ					
6.	ฉันจะทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ					
7.	ฉันเคารพในข้อตกลง กฎ กติกา และระเบียบของโรงเรียน					
8.	ฉันมักจะอาสาทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน					

ข้อที่	รายการ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาทักษะปฏิบัติ (Hands)						
9.	ฉันสามารถเลือกใช้วัสดุที่เหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติ					
10.	ฉันสามารถปฏิบัติกรรมได้ถูกต้องตามขั้นตอน					
11.	ฉันสามารถทำกิจกรรมได้อย่างคล่องแคล่ว					
12.	ฉันนำประสบการณ์มาสร้างผลงานที่สนใจได้					
ด้านการพัฒนาสุขภาพ (Health)						
13.	ฉันดูแลรักษาความสะอาดของอุปกรณ์/วัสดุทุกครั้ง					
14.	ฉันรู้จักหลีกเลี่ยงการอยู่ในสถานที่ที่ไม่ปลอดภัย					
15.	ฉันใช้หลักสุขอนามัยในการปฏิบัติภารกิจประจำวัน					
16.	ฉันดูแลตนเองในการป้องกันโรคติดต่อได้อย่างถูกต้อง					
ด้านความสุขของผู้เรียน (Happiness)						
17.	ฉันมีความกล้าแสดงความสามารถของตนเอง					
18.	ฉันได้เลือกเรียนกิจกรรมตามความต้องการ					
19.	ฉันได้ลงมือทำตามความสามารถของตนเอง					
20.	ฉันสามารถปรับตัวให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข					

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

Princess of Songkla University
Pattani Campus

รายนามผู้เชี่ยวชาญ
ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. ผศ. ดร. ยุพดี ยศสวัสดิกุล

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2. ผศ. ดร. ศักรินทร์ ชนประชา

อาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3. นายสุรินทร์ ปิแนปโป

ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านดอนรัก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปัตตานี เขต 1

4. นายถาวร แสงดี

ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านควนแปลงสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปัตตานี เขต 2

5. ดร. มะอับลอรอพี วาแม

ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านโลหุ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปัตตานี เขต 3

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๗๐๖/๖๐๑๗๑ ๓

ภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี อ.เมือง จ.ปัตตานี ๙๔๐๐๐

๕ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้นำนักความสำคัญของเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสุทินทร์ ปิแนปาโง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านดอนรัก

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เค้าโครงการวิทยานิพนธ์	จำนวน	๑	ชุด
	๒. เครื่องมือเพื่อการวิจัย	จำนวน	๑	ชุด

ด้วย นางสาวธิดารัตน์ จีรัง รหัส ๕๗๒๐๑๒๐๒๕๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยพระระดับที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในพื้นที่จังหวัดปัตตานี (Multi-level factors contributing to the success of the activities "Moderate Class More Knowledge" of elementary school under the office of Pattani educational service area) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาพิพี ลาเตะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำขึ้นมีความครอบคลุมเนื้อหาสาระของเรื่องที่ทำกรวิจัยและเป็นไปตามหลักการที่เหมาะสมของกระบวนการวิจัยนั้น

ภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และสามารถนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนางานวิจัยให้มีคุณภาพ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.จิระวัฒน์ ตันสกุล)

รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา

สำนักงานเลขาธิการภาควิชา

โทร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๘๑

โทรสาร ๐ ๗๓๓๔ ๘๓๒

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๗๐๖/๑๐๑๘๑.๑

ภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี อ.เมือง จ.ปัตตานี ๙๔๐๐๐

๕ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้นำหนักความสำคัญของเครื่องมือวิจัย

เรียน นายถาวร แสงดี ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนควนแปรวง

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. คำโครงการยอวิทยานิพนธ์	จำนวน	๑	ชุด
	๒. เครื่องมือเพื่อการวิจัย	จำนวน	๑	ชุด

ด้วย นางสาวธิดารัตน์ จีรัง รหัส ๕๗๒๐๑๒๐๒๕๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยพระระดับที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในพื้นที่จังหวัดปัตตานี (Multi-level factors contributing to the success of the activities "Moderate Class More Knowledge" of elementary school under the office of Pattani educational service area) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาฟีฟ ลาเต๊ะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำขึ้นมีความครอบคลุมเนื้อหาสาระของเรื่องที่ทำกรวิจัยและเป็นไปตามหลักการที่เหมาะสมของกระบวนการวิจัยนั้น

ภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขออนุมัติครุภัณฑ์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และสามารถนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนางานวิจัยให้มีคุณภาพ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.จิระวัฒน์ ตันสกุล)

รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา

สำนักงานเลขานุการภาควิชา

โทร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๘๑

โทรสาร ๐ ๗๓๓๔ ๘๓๒

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๗๐๖/๑๐๑๗๑.๑

ภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี อ.เมือง จ.ปัตตานี ๙๔๐๐๐

๕ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้นำนักความสำคัญของเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.มะอับลอรอพี วาแม ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านโลหุ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์	จำนวน	๑	ชุด
	๒. เครื่องมือเพื่อการวิจัย	จำนวน	๑	ชุด

ด้วย นางสาวธิดารัตน์ จิริง รหัส ๕๗๒๐๑๒๐๒๕๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยพระระดับที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในพื้นที่จังหวัดปัตตานี (Multi-level factors contributing to the success of the activities "Moderate Class More Knowledge" of elementary school under the office of Pattani educational service area) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาฟีฟ ลาเต๊ะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำขึ้นมีความครอบคลุมเนื้อหาสาระของเรื่องที่ทำการศึกษาและเป็นไปตามหลักการที่เหมาะสมของกระบวนการวิจัยนั้น

ภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และสามารถนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนางานวิจัยให้มีคุณภาพ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.จิระวิวัฒน์ ต้นสกุล)

รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา

สำนักงานเลขานุการภาควิชา

โทร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๘๑

โทรสาร ๐ ๗๓๓๔ ๘๓๒

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๗๐๖/ว ๐๐๑๖

ภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี อ.เมือง จ.ปัตตานี ๙๕๐๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 1

ด้วยนางสาวธิดารัตน์ จิรัง รหัส ๕๗๒๐๑๒๐๒๕๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยพระระดับที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในพื้นจังหวัดปัตตานี (Multi-level factors contributing to the success of the activities "Moderate Class More Knowledge" of elementary school under the office of Pattani educational service area) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาฟีฟี ลาเตะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จึงมีความประสงค์ขออนุญาตเก็บข้อมูลของโรงเรียนนำร่องที่ใช้นโยบาย "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต ๓ เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำข้อมูลที่ได้นำไปดำเนินการวิจัยต่อไป

ทั้งนี้ขอรับรองว่าข้อมูลดังกล่าวจะเก็บเป็นความลับและไม่ส่งผลกระทบต่อหน่วยงานท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบให้ความอนุเคราะห์ จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.จิระวัฒน์ ตันสกุล)

รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา

สำนักงานเลขาธิการภาควิชา

โทร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๘๑

โทรสาร ๐ ๗๓๓๔ ๘๓๒

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๗๐๖/ว ๐๐๑๖

ภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี อ.เมือง จ.ปัตตานี ๙๕๐๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 2

ด้วยนางสาวธิดารัตน์ จีรัง รหัส ๕๗๒๐๑๒๐๒๕๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยพระดับที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในพื้นที่จังหวัดปัตตานี (Multi-level factors contributing to the success of the activities "Moderate Class More Knowledge" of elementary school under the office of Pattani educational service area) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาฟีฟ ลาเต๊ะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จึงมีความประสงค์ขออนุญาตเก็บข้อมูลของโรงเรียนนาร่องที่ใช้นโยบาย "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต ๓ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการวิจัยต่อไป

ทั้งนี้ขอรับรองว่าข้อมูลดังกล่าวจะเก็บเป็นความลับและไม่ส่งผลกระทบต่อหน่วยงานท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบให้ความอนุเคราะห์ จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.จิระวัฒน์ ต้นสกุล)

รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา

สำนักงานเลขาธิการภาควิชา

โทร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๘๑

โทรสาร ๐ ๗๓๓๔ ๘๓๒

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๗๐๖/ว ๐๐๑๖

ภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี อ.เมือง จ.ปัตตานี ๙๔๐๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต ๓

ด้วยนางสาวธิดารัตน์ จีรัง รหัส ๕๗๒๐๑๒๐๒๕๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยพระระดับที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในพื้นที่จังหวัดปัตตานี (Multi-level factors contributing to the success of the activities "Moderate Class More Knowledge" of elementary school under the office of Pattani educational service area) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาฟีฟ ลาเต๊ะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จึงมีความประสงค์ขออนุญาตเก็บข้อมูลของโรงเรียนนำร่องที่ใช้นโยบาย "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต ๓ เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำข้อมูลที่ได้นำไปดำเนินการวิจัยต่อไป

ทั้งนี้ขอรับรองว่าข้อมูลดังกล่าวจะเก็บเป็นความลับและไม่ส่งผลกระทบต่อหน่วยงานท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบให้ความอนุเคราะห์ จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.จิระวัฒน์ ตันสกุล)

รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา

สำนักงานเลขาธิการภาควิชา

โทร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๘๑

โทรสาร ๐ ๗๓๓๔ ๘๓๒

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๗๐๖/๖๐๑๗

ภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี อ.เมือง จ.ปัตตานี ๙๔๐๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถามสำหรับครู	จำนวน	ชุด
	๒. แบบสอบถามสำหรับนักเรียน	จำนวน	ชุด
	๓. ของจดหมายเอกสารส่งคืน	จำนวน	ชุด

ด้วยนางสาวธิดารัตน์ จีรัง รหัส ๕๗๒๐๑๒๐๒๕๑ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังดำเนินการศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยพระคัมภีร์ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในพื้นที่จังหวัดปัตตานี โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาฟีฟ ลาเต๊ะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา จึงมีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์ให้บุคลากรในหน่วยงานของท่านตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย และขอยืนยันว่าข้อมูลดังกล่าวจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อตัวท่านและหน่วยงานของท่าน ทั้งนี้ขอความอนุเคราะห์จากท่านเก็บรวบรวมเครื่องมือวิจัย และส่งคืนผู้วิจัย ภายในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ (รายละเอียดตามเอกสารแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี ขอแสดงความขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.จิระวัฒน์ ตันสกุล)

รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา

สำนักงานเลขานุการภาควิชา

โทร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๘๑

โทรสาร ๐ ๗๓๓๔ ๘๓๒๒

ด้านที่ 3 ปัจจัยด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมของครู		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					(IOC)	ผล
		1	2	3	4	5		
1.	จัดการเรียนการสอนที่เน้นการทำงานเป็นกระบวนการกลุ่มมากกว่าเป็นรายบุคคล	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2.	เพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง สร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง และเรียนอย่างมีความสุข	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
3.	ออกแบบการจัดกิจกรรมด้วยวิธีการแสวงหาคำตอบอย่างหลากหลาย ตามความถนัดความสนใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคล	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
4.	สร้างแรงบันดาลใจ จุดประกายความคิด สร้างความมุ่งมั่น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิด วิเคราะห์ และสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
5.	วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล และจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับความก้าวหน้าและความต้องการของผู้เรียน	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
6.	สร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียนทุกคน ด้วยการยกย่องชมเชยและให้กำลังใจในการปฏิบัติกิจกรรม	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
7.	แจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหา แนวการจัดกิจกรรม และตัวชี้วัดทุกครั้ง	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
8.	อธิบายเนื้อหาอย่างชัดเจนตามลำดับจากง่ายไปส่ายาก	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
9.	สรุปทบทเรียน/กิจกรรมหลังการปฏิบัติ หรือหลังการเรียนการสอน	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
10.	ประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่อง	1	1	1	0	1	0.8	ใช้ได้

ด้านความสุขของผู้เรียน (Happiness)		ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					(IOC)	ผล
		1	2	3	4	5		
1.	ฉันมีความกล้าแสดงความสามารถของตนเอง	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2.	ฉันได้เลือกเรียนกิจกรรมตามความต้องการ	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
3.	ฉันได้ลงมือทำตามความสามารถของตนเอง	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
4.	ฉันสามารถปรับตัวให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้

Prince of Songkla University
Pattani Campus

